

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 26.02.2019. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 26. фебруара 2019. године**

Председник већа: 26.02.2019. година, 9,42 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељење за ратне злочине К-По₂ бр. 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО број 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић и заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

-оптужени Милидраговић Недељко,
-оптужени Голијанин Алекса.

Голијанин, шта је било са Вама прошли пут? Ја сам одредила привођење за данашњи претрес.

Адвокат Горан Петронијевић: Даћемо Вам медицинску документацију.

Председник већа: Доставите. Може оптужени да изађе да се изјасни зашто није приступио на претходни претрес.

Оптужени Алекса Голијанин: Госпођо судијнице, био сам болестан.

Председник већа: Били сте болесни?

Оптужени Алекса Голијанин: Да.

Председник већа: То је ова лекарска документација у односу на околности Вашег здравственог стања.

Оптужени Алекса Голијанин: И није то све у питању. Био сам и грипозан, имам и још неких налаза, нисам све копирао.

Председник већа: Добро, да ли је долазила по наредби суда полиција да Вас приведе на данашњи претрес?

Оптужени Алекса Голијанин: Ја сам сам дошао, није ме нико привео, него сам сам. А сви смо у кући били болесни, од унуке, ја, жена и снаја, грипа ова је била. Има осам температуру четири, пет дана.

Председник већа: Добро.

Оптужени Алекса Голијанин: А ухватило ме баш дан уочи малаксалост нека. Мислио сам да ћу моћи доћи. Ујутру нисам могао устати, нисам се могао ни јавити овим мојим момцима. Они нису дошли због мене, зато што користе превоз са мном, ја их возим.

Председник већа: Добро, то смо чули од њихових бранлаца, да су они требали Вашим превозним средством заједно са Вама да дођу на претрес и да су они закаснили зато што Ви нисте дошли. Ви сте дужни, знате и сами, да увек обавестите суд у случају спречености да приступите на претрес.

Оптужени Алекса Голијанин: Нисам био у стању.

Председник већа: Зато је суд одредио Ваше привођење за данашњи претрес. Али обзиром да сте ту присутни, можете се вратити на Ваше место.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала.

Председник већа:

- оптужени Батиница Миливоје,
- оптужени Дачевић Александар,
- оптужени Милетић Бора,
- оптужени Петровић Јован,
- оптужени Паровић Драгомир,
- оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

-за оптуженог Недељка Милидраговића?

Адвокат Горан Петронијевић: По заменичком пуномоћју.

Председник већа: Изволите, браниоци, можете ући. Зашто касните? Изволите, ко хоће да се изјасни од вас тројице?

Адвокат Горан Петронијевић: Могу ли ја, судија, да се јавим или да?

Председник већа: Сачекајте, најпре да се они изјасне. Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: Технички не каснимо пошто смо били на улазу у суд на време, али је била гужва и нису могли да нас пропусте. Још увек је гужва велика.

Председник већа: Добро, седите. Изволите, браниоче Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем, за Недељка Милидраговића по заменичком пуномоћју колеге Лазаревића.

Председник већа:

-за оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Горан Петронијевић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Лазаревића,
-за оптуженог Алексу Голијанина – адвокат Горан Петронијевић,
-за оптуженог Миливоја Батиницу – адвокат Вићентије Даријевић.

Адвокат Вићентије Даријевић: Судија, ако дозволите само да највим да ће адвокат Крсто Бобот приступити након паузе.

Председник већа: Након паузе, добро.

-за оптуженог Александра Дачевића – адвокат Марко Миловић,
-за оптуженог Бору Милетића – адвокат Рајко Јелушић,
-за оптуженог Јована Петровића – адвокат Жељко Јотановић,
-за оптуженог Драгомира Паровића – адвокат Владан Стефановић,
-за оптуженог Видослава Васића – адвокат Томислав Вишњић.

Присутни пуномоћник оштећених Хајрије Орић и Јасмине Орић Хусејиновић, **адвокат Марина Кљаић** по пуномоћју достављеном суду дана 08.02.2019. године.

Није приступио пуномоћник оштећених Меднолучанин Идајета, Емине Синановић, Мунира Синановића, Шухре Синановић, Вахидина Субашића и Мунире Субашић, **адвокат Никола Чукановић**, уредно позван.

Приступили сведоци Стојан Савић, Никола Руден и Југослав Станишић, Љубиша Јањић.

Нису приступили сведоци:

-сведоци Вељко Будимир и Бошко Будимир, уредно обавештени на главном претресу о дану и часу одржавања данашњег претреса.

Из службене белешке Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима од 20.02.2019. године утврђено је да је сведок Бошко Будимир у телефонском разговору саопштио служби да он и његов брат Вељко Будимир нису у могућности да приступе на главни претрес због пословних обавеза у иностранству, обзиром да је на путу ка Русији где му се већ налази брат Вељко и да ће тамо остати петнаест до двадесет дана, а суду је достављен дана 25.02.2019. године мејл Предузећа за транспорт и трговину „Будекс“ са копијама путних исправа Вељка Будимира и Бошка Будимира из којих се по печатима у путним исправама утврђује да се исти налазе на путу, као што су то саопштили суду.

Изволите, браниоче Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: По овлашћењу колеге Лазаревића сам управо ту информацију хтео да пренесем суду као оправдање, јер ми је телефоном јавио за разлоге недоласка ове двојице сведока.

Председник већа: Ево видите, све имамо.

У судници су присутна лица: Деспотовић Зоран, Диковић Јелена, Ђогас Ханифа, Ђогас Мејра, Дошен Живко, Ивовић Мирослав, Јусуфбековић Сенад, Комазец Срђо, Кршић Урош, Кулачанин Војислав, Михајловић Љиљана, Милаковић Станислав, Милићевић Жељка, Милисав Љубо, Моћевећ Тарик, Муратичаус Алиса, Орић Хајрија, Павлов Хаџидушан, Перић Срето, Поштин Димитрије, Радета Вјерица, Радивојевић Тања, Ризвановић Хадефа, Рудић Филип, Салкић Нура, Шарац Сања, Шаровић Немања, Савић Андреја, доктор Војислав Шешел, Шијачић Вишња, Синановић Емина, Сиповић Јасмин, Шолић Бошко, Спасић Данијела, Стаменковић Невена, Стојадиновић Димитрије, Стојановић Ратко, Шуковић Весна, Тахировић Мурат, Тановић Русмир, Топаловић Мирослав, Трифуновић Стефан, Васковић Биљана, Видовић Василије, Зајовић Станиславка и Жељко Драгомир.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Стављају се ван снаге решења о новчаном кажњавању сведока Југослава Станишића и Љубише Јањића, обзиром да су након уручења позива суда за данашњи главни претрес именовани приступили на претрес.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 13.11.2018. године.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Југослава Станишића.

Позваћете сведока Станишић Југослава.

Испитивање сведока ЈУГОСЛАВА СТАНИШИЋА

Председник већа: Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од стране ПС Лозница, дана 16.06.2011. године под редним бројем 002922163.

Сведок Југослав Станишић рођен дана 31.07.1971. године, од оца? ЈМБГ 3107971171510. Име оца Вашег?

Сведок Југослав Станишић: Милосав.

Председник већа: Од оца Милосава. Мајке?

Сведок Југослав Станишић: Миланка.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Југослав Станишић: Грађевински техничар.

Председник већа: Грађевински техничар. Ваше пребивалиште је на адреси на коју Вам је достављен позив, је ли тако?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Добро. Да ли познајете овде присутне оптужене који се налазе иза Вас? Окренућете се и погледаћете иза. Ја ћу Вам прочитати имена, уколико Вам је тако лакше – Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миљивоје Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић, Видослав Васић.

Сведок Југослав Станишић: Само Алекса Голијанин.

Председник већа: Алексу Голијанина познајете? Како га познајете, из којих прилика и у каквим сте односима?

Сведок Југослав Станишић: Па, слушајте, рођен сам у Сарајеву, Соколовић колони а он ми је био комшија први.

Председник већа: Били сте комшије у Сарајеву?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро. У каквим сте односима? Да ли сте у сродству?

Сведок Југослав Станишић: Нисмо.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Оптужене не познаје, осим оптуженог Алексу Голијанина, са којим није у сродству и није у завади.

Ви сте на предлог одбране предложени да будете испитани у овом доказном поступку који се води против оптужених чија сам Вам имена прочитала. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело за које против Вас може бити вођен кривични поступак. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Да ли се заклињете на овај начин овим текстом?

Сведок Југослав Станишић: Заклињем се.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Да ли имате било каква сазнања због чега сте позвани овде да сведочите?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Шта Вам је познато и одакле Вам је познато? Ко Вам је рекао шта треба да сведочите, односно да ли Вам је то уопште неко рекао?

Сведок Југослав Станишић: Ко ми је рекао? Па, зато што ми је Алекса, ето када смо причали, рекао је да ли би, да ли би пристао да дођем да сведочим да га познајем, да га знам.

Председник већа: Да ли га познајете и да ли га знате? На те околности?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро. Оптуженом Алекси Голијанину ставља се на терет кривично дело у вези догађаја у хангару „Кравице“ у јулу месецу 1995. године у Босни и Херцеговини. Да ли Вам је нешто познато у вези тог догађаја?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Није Вам познато ништа?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Да ли сте Ви били учесник рата?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Где сте били, у којим јединицама?

Сведок Југослав Станишић: Па, слушајте, 1995. сам, су ме у Србији покупили и одвели да кажем, присилно, без моје воље да у Јахорину горе на обуку неку.

Председник већа: Дакле, Ви сте били припадник Специјалног одреда полиције Републике Српске, Специјални одред Јахорина?

Сведок Југослав Станишић: Па, није то било припадник, то је била обука, после рата сам ја био припадник. Нисам био, сам у тој јединици.

Председник већа: Па, да ли сте били или нисте били?

Сведок Југослав Станишић: Па, био сам, био сам.

Председник већа: Били сте? Изволите, можете се неометано изјаснити о свим тим догађајима којима сте присуствовали у том периоду, а након тога постављаће Вам питања браниоци, тужилац, суд, чланови већа.

Сведок Југослав Станишић: Јел треба отпочетка, значи, како су ме покупили и како сам завршио на Јахорини?

Председник већа: Добро, није потребно отпочетка. Ви сте предложени на околности дешавања, односно на околности поступања оптуженог Голијанин Алексе у време овог догађаја. Дакле, изјаснићете се, по доласку на Јахорину, које су биле Ваше активности, посебно у овом периоду када је било, 14. јула, када је било убиство цивила у Кравицама, како се то наводи у оптужници.

Сведок Југослав Станишић: Једноставно, значи, покупљен сам на ауто-путу према Београду, завршио сам у Шимановцима, па онда у Руми, па у Митровици, па су ме превезли у Јању. Ту је била нека селекција, где, ко, шта и онда сам завршио на Јахорини, горе на Јахорини у шорцу и кратких рукава, мајица, сећам се добро, ветар, Јахорина, увек хладна. И знам да је било неко постројавање. Сећам се, тада сам први пут после тог времена, срео, то јест видео Алексу Голијанина.

Председник већа: Тада сте га видели на Јахорини?

Сведок Југослав Станишић: Да, да, испред тог хотела.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Било ми је хладно и онако сам пришао само, поздравио се са њим и он каже, „шта ћеш кратких рукава, јел ти зима“. Дао ми је, каже, „хоћеш дуксерицу“ и онда ми је донео, отишао и донео ми неку дуксерицу да обучем. Онда смо ту провели на Јахорини, нека обука, као убрзана обука, инструктори неки су нас водили на ту обуку, гађање, пешадијска обука. Ето то је то.

Председник већа: Добро. Да ли сте били, кажете, видели сте Голијанин Алексу. Да ли сте били у истој чети, у истом воду?

Сведок Југослав Станишић: Нисмо.

Председник већа: Добро, ево изјасните се, где сте Ви били, ком сте воду припадали, којој чети, ко Вам је био старешина?

Сведок Југослав Станишић: Ја сам био...

Председник већа: И у односу на Голијанина исто, изјасните се на ове околности.

Сведок Југослав Станишић: Ја сам био друга чета, а он је био прва чета.

Председник већа: Он је био прва чета, а Ви друга?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Добро. Ко је био Ваш старешина?

Сведок Југослав Станишић: Старешина, знам да је било ту инструктора неких и старешина, сада не знам тачно. Сећам се презимена Кусмук, на пример.

Председник већа: Ко је био Ваш непосредни старешина, да ли се сећате?

Сведок Југослав Станишић: Кусмук.

Председник већа: Кусмук? А да ли се сећате ко је био старешина Алексе Голијанина?

Сведок Југослав Станишић: Е то не знам, стварно, баш из те прве чете, не сећам се никога, само њега што знам.

Председник већа: Добро. Ево, изјасните се чега се још сећате? А затим ће Вам бити постављена питања.

Сведок Југослав Станишић: Ту на Јахорини?

Председник већа: Да, на Јахорини у том периоду, период јули месец 1995. године.

Сведок Југослав Станишић: Мислите конкретно на Јахорину или после када су, када смо добили, не знам, да треба да идемо на терен?

Председник већа: Па, ето и то, када треба да идете на терен. Можете почети од терена.

Сведок Југослав Станишић: Па, ништа, неки аутобуси су дошли и рекли су да уђемо, да сачекамо испред аутобуса. После смо ушли у аутобусе.

Председник већа: Ко вам је рекао да сачекате испред аутобуса?

Судски вештак Јован Мијаковић: Па, не знам, од старешина неко. Знам да је читава чета кренула и у аутобусе, два аутобуса мислим да су била.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Ушли у аутобусе и кренули на терен. Нисам ни знао ни где идем, ни шта.

Председник већа: Можете ли се одмах изјаснити ко је био са Вама? Да ли је неко од оптужених тада био са Вама у аутобусу?

Сведок Југослав Станишић: Од оптужених?

Председник већа: Да.

Сведок Југослав Станишић: Не, не.

Председник већа: Не, добро.

Сведок Југослав Станишић: Сећам се да смо дошли 12. јул је био, Петровдан, знам добро да је био Петровдан, да смо дошли у Коњевић Поље.

Председник већа: Само моменат. Да ли је 12. јули датум када сте ви кренули аутобусима са Јахорине у ту школу, како кажете?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: 12. јула, на Петровдан?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро. Колико сте остали у тој школи, где сте после те шлоле ишли, шта сте даље радили? Ево, изјасните се на те околности.

Сведок Југослав Станишић: У школи смо били можда, не знам, сат, два времена. Ту смо овако причали. Била је нека продавница до Коњевић Поља, па смо ишли да купимо неке чоколаде и тако вратим се ту у школу. И онда су нам ту, ту смо задужили рапове и муницију, пошто нисмо имали муницију горе на Јахорини, осим на гађање када идемо. Одатле су нас повели према, према Братунцу, Сребреници на том путу, знам да је Братунац, да је Сребреница зато што сам често пролазио ту и знам да је у том правцу. Нисам никада пре.

Председник већа: Повели су вас у правцу Братунца?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Добро. Када су вас повели?

Сведок Југослав Станишић: Па, не знам, можда тај дан, можда око дванаест, један, не знам, једанаест, један.

Председник већа: Око дванаест, један?

Сведок Југослав Станишић: Не, не знам тачно, тада ни сатове, ни мобилни, ништа, тако да.

Председник већа: И где су вас одвели, да ли се сећате?

Сведок Југослав Станишић: Па, једно два до три километра, не знам, смо ишли у том правцу. С тим што су из те моје чете што су, пошто су били водови, па су остајали и раније, један вод је остао. Знам да је мој вод отишао, отишао одмах напред кроз и одатле су почели да се распоређујемо по делу пута, по двојица, тројица.

Председник већа: Да ли је то, кажете, наредног дана, око поднева било?

Сведок Југослав Станишић: Не наредног.

Председник већа: Да ли је то било 13. јула?

Сведок Југослав Станишић: Не, 12.

Председник већа: А Ви кажете 12. сте са Јахорине отишли у школу?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Јесте преспавали у школи?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Нисте? Значи, одмах сте из школе?

Сведок Југослав Станишић: Тај исти дан после, нисте ме добро чули, после сат, два задржавања у школи, раздужили смо муницију и кренули смо тим путем.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: И ту су нас распоредили. Ја сам био...

Председник већа: Да ли је пре вас неко стигао у школу, да ли је неко из неке друге чете, из другог вода, пре вас довежен у школу?

Сведок Југослав Станишић: То не знам.

Председник већа: Да ли сте ви први дошли у школу?

Сведок Југослав Станишић: То не знам стварно.

Председник већа: Нисте никога видели када сте пристигли?

Сведок Југослав Станишић: Нисмо.

Председник већа: Добро, и распоређени сте. Где сте распоређени да ли Вам је познато, назив тог места?

Сведок Југослав Станишић: Не знам стварно.

Председник већа: Добро. И шта сте ту радили?

Сведок Југослав Станишић: Ништа, био сам поред пута, испод пута, пошто је ту пут тај води, десно је речица нека и онда је горе преко реке или је брдо и шума или шта већ, какав је терен, не знам. Пут онако кривудава, има негде правца, негде или не, у та два, три километра колико смо ишли.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Када смо стигли, ту сам био, малтене у жбуњу поред потока, ту.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Јер тако су ми рекли да треба само да обезбеђујемо тај пут.

Председник већа: Добро. Зашто да обезбеђујете пут?

Сведок Југослав Станишић: Па, да буде комуникација, да буде нормална, пошто је вероватно саобраћај ту текао и ишли су ту некакви камиони. То сам видео да су ишли те камион, те ауто.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Е ту сам ноћ преноћио ту, баш на том месту. Међутим, сутрадан сам чуо одозго повике да су викали да треба да се померимо на њихово место.

Председник већа: На чије место?

Сведок Југослав Станишић: Па, то је у правцу ових према Братунцу што су били, нека група која је била ту.

Председник већа: А да ли је то била нека група са Јахорине или нека друга војна формација, или су у питању неке друге војне формације?

Сведок Југослав Станишић: Не, не, са Јахорине, са Јахорине.

Председник већа: Са Јахорине?

Сведок Југослав Станишић: Са Јахорине.

Председник већа: Да ли је то била ова друга чета?

Сведок Југослав Станишић: Није.

Председник већа: Дакле, припадници Ваше чете, али других вода, је ли тако?

Сведок Југослав Станишић: Да, да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: И онда сам се, значи са том мојом групом померили смо се за неких тридесет, четрдесет, педесет метара, не знам тачно. И ту је била нека кућа, сећам се, кућа са леве стране је било кућа. И баш сам испред куће, да будем ту где су они били, испод куће. То нам је, хајде да кажем, добро дошло, пошто су врућине, а могло је да пређем само преко пута. Одмах до пута у двориште се улази и кућа. Кућа је била без крова, па сам се тако, попнем се горе, седнемо мало, одморимо, нађемо хладовине, био је летњи период. А онај ко стражари буде доле. Међутим, било је и горе лепо онако поглед да се гледа кроз прозор, не прозор, него без прозора, кућа је баш била, малтене, запаљена, само зидови и димњак. Тако да сам ту провео остатак.

Председник већа: Остатак, до када?

Сведок Југослав Станишић: То...

Председник већа: Колико времена сте провели ту, колико дана, ноћи, сати?

Сведок Југослав Станишић: Па, то је био 12./13., спавао сам ван куће. Онда је 13./14. сам преспавао...

Председник већа: Исто сте били на том месту?

Сведок Југослав Станишић: Не на том, него где је кућа, у кући.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Онда то је 13. и 14./15.

Председник већа: Где сте били 14./15.?

Сведок Југослав Станишић: Исто ту смештени.

Председник већа: Исто у тој кући?

Сведок Југослав Станишић: Исто смештени у тој кући, јесте.

Председник већа: Добро. Јесте улазили у кућу?

Сведок Југослав Станишић: Јесам.

Председник већа: Јесте? Колико вас је било ту?

Сведок Југослав Станишић: Па, било нас је тројица.

Председник већа: Само вас тројица?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Ви сте били припадници истог вода, јел тако?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Да ли је ту био Ваш старешина?

Сведок Југослав Станишић: Не, њега сам видео можда једно два пута, онако у пролазу само када прође и пита има ли каквих проблема, нема и ту је путем пролазио.

Председник већа: Добро. Да ли сте учили нешто док сте били тамо? Шта сте радили за то време? Да ли вам се неко предао од припадника супротне стране, непријатељске стране, неко од цивила, да ли сте имали неке нападе на вас, да ли сте имали било какву неку активност или неку акцију у том периоду или сте само ту били, спавали, седели?

Сведок Југослав Станишић: Нападе, нападе нисам, нисмо имали. Међутим, јес једног супротне стране, значи сам видео да је изашао. То је негде не знам, јутарњи сати, било је негде 15. Њега сам видео, не јутарње, погрешно сам, то је било предвече, зато што нисмо могли, било је и са десне и са леве стране, када је, када су силазили.

Председник већа: Ко је силазио?

Сведок Југослав Станишић: Па, мештани из не знам тих села одозго ко је силазио, где су и одакле су, не знам.

Председник већа: Па, то Вас питам, дакле, силазили су мештани према вама?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Према месту где сте се Ви налазили?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: И зашто су силазили? Шта се дешавало по њиховом силаску?

Сведок Југослав Станишић: Па, колико сам ја приметио, ту је било њихово као предавање, значи, дигне руке и предаје се. Било је по некој...

Председник већа: Зашто су се мештани предавали? Да ли су то били мештани или припадници војних формација Босне и Херцеговине?

Сведок Југослав Станишић: Па, како ћу ја знати. Било је и у цивилу, било је и горе цивилно, доле маскирна униформа, горе или контра.

Председник већа: Добро. Та лица која нису били цивили...

Сведок Југослав Станишић: Било је и наоружаних и ненаоружаних.

Председник већа: Чији су они били припадници које војске?

Сведок Југослав Станишић: Не знам.

Председник већа: Јесу вам рекли, зашто се вама предају?

Сведок Југослав Станишић: Па, рекли су да су из, овај конкретно што сам ја њега...

Председник већа: Шта је рекао?

Сведок Југослав Станишић: Он је рекао да је из Сребренице.

Председник већа: Да је из Сребренице?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро. И шта се десило даље?

Сведок Југослав Станишић: Њега сам довео у кућу горе.

Председник већа: Тог једног?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: Зато што нисам, нисмо хтели да га пустимо да се сам, иде низ пут. Јер углавном видео сам по пар њих како ко сиђе с пута, с брда доле, како се, да кажем, преда, разоружају и само пошаљу пут Коњевић Поља да се тамо, да ће их тамо чекати, да ће ићи на размену за Тузлу, тако сам чуо причу. Ја сам исто њега повео горе, нисам хтео да га пустим пошто је мрак пао, да га пустим сам да иде, направиће неку фрку, неко ће видети ко је, шта је, запуцаће па ће бити проблем. И онда сам га оставио ту са мношћом до ујутру, до јутарњих сати. Онако смо причали о свему и свачему.

Председник већа: А шта је било са осталима који су се предали? Кажете било је и цивила.

Сведок Југослав Станишић: Па исто су упућени према Коњевић Пољу.

Председник већа: Упућени? Сами да иду до Коњевић Поља?

Сведок Југослав Станишић: Па да, јер то је дуж линије, до Коњевић Поља то је било сваких 30,40,50 метара.

Председник већа: А зашто до Коњевић Поља? Шта се тада налазило у Коњевић Пољу? Које су требали да се јаве у Коњевић Пољу?

Сведок Југослав Станишић: Речено је само да их упутимо према Коњевић Пољу.

Председник већа: Вама је речено. Ко вам је то рекао?

Сведок Југослав Станишић: Неко од командира је то поменуо, ја сам ...

Председник већа: Да ли Вам је издата наредба од стране старешине или је то неко поменуо?

Сведок Југослав Станишић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се, добро. У том периоду док се ту налазите да ли сте иједног момента видели оптуженог Алексу Голијанина или неког од осталих оптужених?

Сведок Југослав Станишић: Јесам Алексу Голијанина.

Председник већа: Када и где?

Сведок Југослав Станишић: Јесам, баш на кући ту сам био 14-ог ујутру је то било, негде, не знам тачно 08 сати, 09., видео сам двојица у ствари иду од пута, од Братунца па према мојој кући, према Коњевић Пољу.

Председник већа: Из правца Братунца до куће где се Ви налазите?

Сведок Југослав Станишић: Да, да. И нисам у моменту одозго нисам знао, пошто ја преглед баш са те куће, видео сам и лево и десно ето по 50-100 метара, не знам сад тачно, овај, и видео сам двојица да иду. Како су се приближавали видео сам да су наше униформе, да су наши. Како је пришао скроз препознао сам њега, пошто ми је комшија и стварно га знам баш од малена. Он је старији од мене, али знам га. И препознао сам и баш сам викнуо: "Где си комшија, шта има? Где ћеш?". Погледао је, трзнуо се, није чуо у ствари одакле глас, није видео одакле глас долази и онда је погледао горе, ја сам махнуо и он је мени махнуо и каже: "Видимо се", и тако је прошао он и његов тај другар.

Председник већа: Где су отишли?

Сведок Југослав Станишић: Па према Коњевић Пољу.

Председник већа: Према Коњевић Пољу, добро. Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок Југослав Станишић: Немам.

Председник већа: Добро. Можете ли само да се изјасните на околности ко Вам је наредио да се вратите назад и где сте се вратили и када сте се вратили с тог места где сте провели то време како описујете?

Сведок Југослав Станишић: Па то је било 15-ог, негде после подне смо се вратили за Јахорину.

Председник већа: Вратили сте се?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Добро. Нисте имали осим тога никакве друге активности?

Сведок Југослав Станишић: Јесмо, јесмо, 15-ог у јутарњим сатима, пре подне, не знам сад тачно кад је било, можда 09-10 сати, ишли су, позвали нас, како су групе ишле, да идемо у претрес, значи да се пењемо, ишли смо доле неких не знам ни ја сад тачно колико, можда 500 метара, да се пењемо горе у брдо и да правимо претрес.

Председник већа: Чега претрес?

Сведок Југослав Станишић: Терена, терена, комплетног брда.

Председник већа: Ко је све ишао у претрес терена? Да ли само та група војника са којима сте Ви били, Ваш вод, Ваша чета или обе чете?

Сведок Југослав Станишић: Чета моја. Вероватно била је и та прва чета.

Председник већа: Прва и друга чета заједно су вршиле претрес терена?

Сведок Југослав Станишић: Јесу сигурно, зато што смо се ми надовезали, пошто не могу да видим сад, ја сам видео само лево и десно те моје које сам знао.

Председник већа: Добро. Како сте извршили тај претрес терена и шта сте приликом претреса уочили? Да ли има нешто што је неуобичајено и да ли има нешто што сте упамтили?

Сведок Југослав Станишић: Па има, за мене је, ето, видео сам, једног сам видео убијеног горе у шуми.

Председник већа: Видели сте једног убијеног?

Сведок Југослав Станишић: Јесте, који је био подадуо, натечен, значи у некој тренерци, тад је било неких 20-30 метара и онако сам се само склонио на другу страну да прођем. Неки исто који су пролазили ту исто су се мало склонили да не осете тај мирис и онда смо наставили даље. углавном је то било распоређени, да не буде простора између нас, неки већи простор, 10 до 20 метара, да се видимо. Прелазимо смо преко жбуња, преко трња, преко потока. Сећам се потока неког, нашао сам на пример, пушку сам неку нашао ловачку у води.

Председник већа: И где сте завршили тај претрес, где сте стигли на крају?

Сведок Југослав Станишић: Не знам, негде доле смо ишли, не знам ни ја сад тачно колико, и сишли после на пут и онда смо отишли до Коњевић Поља и онда смо се вратили.

Председник већа: До Коњевић Поља? Да ли сте приликом тог претреса видели Голијанин Алексу? Да ли је и он био у тој групи?

Сведок Југослав Станишић: Не, нисам, нисам стварно.

Председник већа: Нисте га тада видели, добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Немате више ништа да изјавите. Бранилац оптуженог адвокат Горан Петронијевић. Ви сте предложили испитивање овог сведока.

Адвокат Горан Петронијевић: Бојим се да је остало недоречено. Ви сте поменули од непосредних старешина, на питање председнице већа, рекли сте извесни Кусмук. Знате ли још неког од старешина по имену?

Сведок Југослав Станишић: Па сећам се Реновице, то ми је остало упечатљиво онако презиме.

Адвокат Горан Петронијевић: Када говорите о командиру који је пролазио два, три пута или о старешини кога сте видели два, три пута на путу, ко је то био?

Сведок Југослав Станишић: Од командира на путу том према Братунцу?

Адвокат Горан Петронијевић: Да, мало час сте рекли?

Сведок Југослав Станишић: Реновицу, Реновицу, ту сам Реновицу видео.

Адвокат Горан Петронијевић: То сам хтео да Вас питам. Да ли је то Кусмук или Реновица?

Сведок Југослав Станишић: Кусмука нисам видео тамо на терену кад смо били. Њега сам видео само на Јахорини.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи ради се о Реновици, да закључимо.

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми следеће, шта сте задужили од наоружања?

Сведок Југослав Станишић: Задужио сам аутоматску пушку са кундаком, дрвеним кундаком.

Адвокат Горан Петронијевић: Са дрвеним кундаком. Шта су остали задужили?

Сведок Југослав Станишић: Исто, аутоматске пушке.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` неко дужио некакво друго наоружање да сте Ви видели?

Сведок Југослав Станишић: Не, нисам.

Адвокат Горан Петронијевић: Овде сте нам рекли да сте муницију задужили у школи?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико сте задужили муниције?

Сведок Југослав Станишић: Стандардно, рап један са четири оквира и један у аутоматској пушци.

Адвокат Горан Петронијевић: То је колико отприлике бројчано?

Сведок Југослав Станишић: Па пет оквира.

Адвокат Горан Петронијевић: Пет оквира? По колико метака?

Сведок Југослав Станишић: Сад се ја сећам колико је метака, колико стане у оквир....то сам...

Адвокат Горан Петронијевић: Ако тридесет стаје, јесу ли били пуни оквири, празни?

Сведок Југослав Станишић: Јесу пуни.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` муниција била у расутом стању, у кутијама или у раповима?

Сведок Југослав Станишић: Не, не у раповима.

Адвокат Горан Петронијевић: У оквирима. Јесте ли видели, да ли имате било каква сазнања да је неко задужио неку другу врсту наоружања?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је неко задужио бомбе ручне?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми следеће, поменули сте и остало је недоречено, поменули сте овог, ајде условно речено заробљеника или тог човека који се предао, с којим сте провели ноћ, причали сте, шта сте причали?

Сведок Југослав Станишић: Па он је мени помињао своје родитеље да раде у иностранству, да ли је то била Немачка, Аустрија, не могу сад да се сетим, знам да ме је молио ако могу икако да га пребацим у Србију, до Београда, да ће они доћи по њега да га воде. Онда је помињао девојку, да му је девојка, да је отишла камионом, аутобусом, не знам да је отишла за Тузлу, тако ми је рекао да је отишла, а он да је сишао доле и хоће да и он иде на размену, хоће за Тузлу.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли сте га питали: Откуд ти овде, шта се догађа? Куда си дошао, с ким си дошао?

Сведок Југослав Станишић: Јесам, између осталог, читаву ноћ смо ми ту ето причали.

Адвокат Горан Петронијевић: Јеси ли имао оружје, где ти је оружје и тако даље.

Сведок Југослав Станишић: Није, није имао оружје. Није и био је сећам се цивилне јакне и панталоне тексас, имао је цивилну јакну.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли причали? Јесте ли добили какве детаље о његовом путу од Сребренице на овамо?

Сведок Југослав Станишић: Јесмо. Знам да је помињао горе кад су ишли шумом, знам да је помињао неку заседу, да су пуцали, да је нешто и да му је ту амица погинуо.

Адвокат Горан Петронијевић: Чија заседа? Ко је на кога пуцао?

Сведок Југослав Станишић: Не знам то стварно.

Адвокат Горан Петронијевић: А ко је тај који му је погинуо?

Сведок Југослав Станишић: Амица, амица његов.

Адвокат Горан Петронијевић: Треба да је ујак.

Сведок Југослав Станишић: Стриц.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта се са њим десило на крају?

Сведок Југослав Станишић: Исто то смо причали, баш сам имао неке чоколаде, дао му чоколаде две, пошто ништа није јео, исцрпљен сав, изморен. Онда ми смо били ту, с времена на време ја сам могао да заспим, али је увек неко од наших био будан да пази на њега. Он је онако мртав па мало спава, па се трзне, пробуди. Не сећам се сад даље детаља шта смо причали.

Адвокат Горан Петронијевић: Моје питање је било шта је на крају било са њим, шта се десило?

Сведок Југослав Станишић: А па он је, после смо сишли ујутру кад је свануло, сутрадан, значи пустио сам га и рекао му да иде доле према Коњевић Пољу и да слободно може до Коњевић Поља да прође, зато што сам виђао тако по једног, двојицу тако да иду према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли имали прилику да видите неку већу групу да се предаје?

Сведок Југослав Станишић: Јесам.

Адвокат Горан Петронијевић: Ајте нам испричајте тај догађај ако се сећате.

Сведок Југослав Станишић: Јесам. То је било значи кад сам прешао значи у кућу, одмах сутрадан, видео сам неку, са прозора како смо гледали, видео сам низ шуму, из шуме одозго да силази нека групица, група, не знам сад колико је било, може бити 50-70 до 80-100, не знам тачно, да силази одозго и онда сам баш звао овог другара, рекох: ајде да видимо шта се дешава, одозго нека група иде. Ми како смо сишли и сад је још тај вод поред мог, исто и они су изашли, двојица нас, четворица смо, пришли тамо, то је био неки мостић где се прелази. Пришао сам можда једно 50-ак метара до тог мостића. Међутим видео сам да ту има још неких водова, још неких, али нису ми били познати, они су били вероватно, не вероватно него сигурно из те прве чете.

Председник већа: Можете ли конкретно да одговорите на питање. Када Вам постави бранилац питање, Ви конкретно одговорите.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ја сам тражио да опише догађај да ли је видео неко веће заробљавање, веће групе и да опише ту ситуацију.

Председник већа: Па он описује водове, опишете групе. Опишите да ли сте видели већу групу људи да се предаје неком од припадника одреда са Јахорине?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Председник већа: Колико људи сте видели да се предаје? Шта је по Вама већа група?

Сведок Југослав Станишић: За мене је то већа група зато што сам сво време виђао двоје, једно, двоје, троје.

Председник већа: А тада је било колико?

Сведок Југослав Станишић: Тада је било нешто између 50 и 100, не знам, 80, не знам тачно.

Председник већа: Добро, изволите браниоче даље.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта сте видели? Кажете: дошао сам до 50-ак метара.... ваш четворица до близу моста и видимо шта? Кажете неко други тамо...

Сведок Југослав Станишић: Видим да се та колона која силази да су се у ствари предали, јер сам видио по неко је носио белу мараму, бело нешто, знам да је то као за предају. Молим?

Адвокат Горан Петронијевић: Како су то бело носили?

Сведок Југослав Станишић: Носили на штап, на пушку завежу па дигну горе, углавном су дизали руке у вис да се види да неће да нападну него да се предају.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` било наоружаних у тој колони?

Сведок Југослав Станишић: Јесте.

Адвокат Горан Петронијевић: Како су носили оружје?

Сведок Југослав Станишић: Уздигнуто, значи с обе руке пушку изнад.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта се дешавало са тим оружјем?

Сведок Југослав Станишић: То сам видио од групе да су ту испред да су наредили да бацају пушке на камару, пиштоље, пушке, шта је већ, шта су носили. Нисам прилазио, видео сам да има довољан број људи и онда сам одлучио са овим другаром да се вратимо назад у кућу и тако смо се вратили.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли видели да се Голијанин вратио тог дана, тог јутра, кад је како кажете ујутру рано отишао према Коњевић Пољу са овим још једним војником?

Сведок Југослав Станишић: Нисам.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли се видели касније са њим на Јахорини, јесте ли причали о том догађају?

Сведок Југослав Станишић: На Јахорини?

Адвокат Горан Петронијевић: Да.

Сведок Југослав Станишић: Нисам се видио.

Председник већа: Да ли сте се виђали после тог догађаја, после рата?

Сведок Југослав Станишић: После рата? После рата да.

Председник већа: Па да ли сте тада причали о томе?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Не, добро. Изволите браниоче.

Адвокат Горан Петронијевић: А шта се догодило да се не видите на Јахорини? Ви сте се вратили горе, они се вратили, претпостављам цела јединица.

Сведок Југослав Станишић: На Јахорини?

Адвокат Горан Петронијевић: Да.

Сведок Југослав Станишић: Па тад сам дошао горе, рекли су нам треба да идемо на Трескавицу, али да већ имају тамо, да је прва чета тамо, а да ми треба да их мењамо. И онда смо после неких...

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли када је прва чета у односу на повратак са овог терена из Коњевић Поља отишла на Трескавицу?

Сведок Југослав Станишић: Не знам тачно, али можда после једног дана, зато што тад смо сви уморни били, исцрпљени, значи спавали смо горе, нисам виђао тај дан, сутрадан исто нисам видео, тако да

Адвокат Горан Петронијевић: Колико сте Ви дана након повратка са терена провели на Јахорини отприлике?

Сведок Југослав Станишић: Па једну седмицу можда, тако.

Адвокат Горан Петронијевић: И иза тога идете где?

Сведок Југослав Станишић: На Трескавицу.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико тамо проводите?

Сведок Југослав Станишић: Тамо сам провео једно 7,8 дана, 9, не знам тачно. Сећам се детаља, ако можете само да ми допустите, сећам се детаља да сам 31. јули да сам провео на Трескавици.

Адвокат Горан Петронијевић: Што 31. јули?

Сведок Југослав Станишић: Па рођендан ми је тад, тако да ето, тог детаља се баш...

Адвокат Горан Петронијевић: И у том периоду након повратка из Коњевић Поља на Јахорини колико сам разумео нисте више видели Голијанина?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Да ли неко од осталих бранилаца има питања за сведока? Изволите. Бранилац адвокат Вићентије Даријевић.

Адвокат Вићентије Даријевић: Захваљујем. Само пар питања. Можете ли ми рећи, кажете били сте члан прве чете односно да ли можете да кажете колико је водова имала Ваша чета?

Сведок Југослав Станишић: Која чета?

Адвокат Вићентије Даријевић: Ваша чета. Ви сте били прва чета колико сам ја разумео?

Сведок Југослав Станишић: Не, друга.

Адвокат Вићентије Даријевић: А друга чета, добро, добро. Колико је друга чета имала водова?

Сведок Југослав Станишић: Друга чета, друга чета је имала....

Председник већа: Можете ли само да се приближите микрофону да би се снимило.

Сведок Југослав Станишић: Зато што ми је иза леђа па не могу да гледам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Говорите суду, не морате да гледате.

Сведок Југослав Станишић: А добро, извињавам се. Друга чета је имала три вода.

Адвокат Вићентије Даријевић: А да ли Вам је познато колико је имала прва чета водова?

Сведок Југослав Станишић: Јесте ми познато, четири.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала.

Председник већа: Обзиром, само моменат, пошто председник већа може увек да постави питања ради разјашњења чињеница на које се сведок изјаснио. Када се већ изјашњавате о водовима колико је која чета имала водова, да ли можете да набројите које су биле старешине којих водова?

Сведок Југослав Станишић: Да ли могу да набројим из које чете?

Председник већа: Старешине водова прве и друге чете?

Сведок Југослав Станишић: Не знам, са првом четом нисам имао додира никаквих, нити знам ко је био.

Председник већа: А како знате да су имали четири вода, ако нисте имали додира?

Сведок Југослав Станишић: Па знам из приче.

Председник већа: Ко је причао?

Сведок Југослав Станишић: Па између нас, кад седимо и причамо, знао сам да...

Председник већа: Да они имају четири вода, да Ваша чета има три вода.

Сведок Југослав Станишић: Друга јесте, да има три.

Председник већа: Добро.

Сведок Југослав Станишић: То је било опште познато.

Председник већа: Да ли Вам је познато Алекса Голијанин, кажете да једино њега познајете, у ком је воду био и у којој чети?

Сведок Југослав Станишић: Не знам, знам да је био у првој чети, а вод не знам стварно.

Председник већа: Не знате вод. Да ли знате бар једно лице неког још ко је био припадник Вашег вода или Ваше чете?

Сведок Југослав Станишић: Знам ликом, знам...

Председник већа: Да ли се сећате неког имена?

Сведок Југослав Станишић: Баш име и презиме?

Председник већа: Кажете старешина се не сећате. Да ли се сећате неког војника имена?

Сведок Југослав Станишић: Сећам се Реновице и сећам се Кусмука, ето.

Председник већа: Синиша Реновица и Кусмук. Кажете они су били старешине, је ли тако?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Ко је Вама био старешина Кусмук или Реновица?

Сведок Југослав Станишић: Мени је Реновица био.

Председник већа: Реновица. А Кусмук?

Сведок Југослав Станишић: Кусмук је у ствари био инструктор, ја мислим да је био инструктор.

Председник већа: И до када је Кусмук био на Јахорини?

Сведок Југослав Станишић: Па не знам, он је остао горе, доле га нисам видио, значи није...

Председник већа: Нисте га видели доле, добро. Изволите браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Можете ли ми рећи на том путу каква је конфигурација терена? У смислу да ли је брдовита, равничарска, да ли је прав пут, да ли је кривудава пут?

Сведок Југослав Станишић: Па брдовито. Пут је кривудава, негде је било мало нешто и правца, Босна је то, све је то у кривинама.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли сте видели док сте обезбеђивали тај пут припаднике неке друге војске, мислим на српске формације, да пролазе туда својим возилима, камионима, аутобусима и тако? Да ли се сећате тога?

Сведок Југослав Станишић: Па видео сам да с времена на време прође неки аутић и прође камион, али не знам ни шта су возили ни да ли је било кога.

Адвокат Вићентије Даријевић: Не знате ко су припадници?

Сведок Југослав Станишић: Не знам, не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Реците ми Ваша униформа каква је била? Да ли је била сиво-маслинаста?

Сведок Југослав Станишић: Маскирна.

Адвокат Вићентије Даријевић: Маскирна. И реците ми да ли сте Ви имали комуникацију са људима из прве чете?

Сведок Југослав Станишић: Да ли сам имао комуникацију?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, онако у тим неким..

Сведок Југослав Станишић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има питања за сведока? Нема нико. Да ли неко од оптужених има питања за овог сведока? Изволите.

Не можете, морате одавде. Представите се само.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја сам Недељко Милидраговић, првооптужени у овом предмету. Хтео сам господина питати само, пошто ја вјерујем председнику суда и њиховим члановима.

Председник већа: Нисам ја председник суда, немојте да ме унапредите, ако мислите на мене, ја сам председник већа.

Оптужени Недељко Милидраговић: Већа, пардон. Хтио сам само да га питам једну ствар. Рекли сте да сте спавали у школи. Молим те реци ми у којој сте школи спавали?

Сведок Југослав Станишић: Нисам спавао у школи, нисам ја то изјавио.

Председник већа: Он је изјавио да је дошао у школу и да су одмах отишли на терен.

Оптужени Недељко Милидраговић: То ме интересује. Да ли сте се враћали у школу горе да спавате?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Оптужени Недељко Милидраговић: Само сам то хтео, пошто је када је сведок рекао да није имао комуникацију, да то, значи нисте се уопште враћали горе него сте читаво вријеме били доле на терену?

Сведок Југослав Станишић: Да, да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Само то.

Председник већа: Немате других питања? Добро.

Нико од оптужених осталих нема питања за сведока. Да ли заменик тужиоца за ратне злочине има питања за сведока одбране?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Имам. Добар дан. Је л` Ви познајете тај терен?

Сведок Југослав Станишић: Мислите на пут Коњевић, тај пут?

Председник већа: Будите прецизнији тужиоче, који терен?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли знате где сте били тог дана, тих дана?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: На ком путу је то било?

Сведок Југослав Станишић: То је од Коњевић Поља па према Братунцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А та школа коју сте помињали, где се она налази?

Сведок Југослав Станишић: Она је на почетку Коњевић Поља, после неких можда стотињак метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Је л` она баш у Коњевић Пољу или је то негде неко село са стране?

Сведок Југослав Станишић: Ја мислим да припада Коњевић Пољу.

Председник већа: Само моменат. Када сте рекли стотињак метара, мислите одакле?

Сведок Југослав Станишић: Од центра, од раскрснице Коњевић Поља.

Председник већа: Од центра града стотину метара је удаљена та школа.

Сведок Југослав Станишић: Слушајте, знам за раскрсницу ту и знам те куће што су биле око те раскрснице, и знам да се то зове Коњевић Поље, одатле од те раскрснице пут један води према Сарајеву, један пут према Братунцу и Сребреници и један назад за Зворник. Од те раскрснице према Братунцу, пошто знам да је на том путу Братунац и Сребреница даље, шта је већ још даље, једно стотињак метара с леве стране је била школа.

Председник већа: И Ви сте дошли до те школе? Цела Ваша чета?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли има ту нека река код те школе?

Сведок Југослав Станишић: Не знам стварно, не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Нисте приметили?

Сведок Југослав Станишић: Не сећам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добро. Колико сте Ви били далеко од Коњевић Поља кад су вас распоредили на том путу?

Сведок Југослав Станишић: До те куће где сам био?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да.

Сведок Југослав Станишић: Па има неких можда 2, 2.5, 3 километра, тако нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А како сте отишли од школе до те куће односно до тог места?

Сведок Југослав Станишић: Пешке.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Пешке, добро. Да ли знате где се налази место Кравице?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли сте икад чули да се нешто десило у месту Кравице, у хангару у Кравици?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Па је л` знате зашто сте данас овде?

Сведок Југослав Станишић: Не, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добро, немам више питања.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјаснили сада где сте дошли, дакле Ви нисте ниједног момента одлазили, Ваша чета није одлазила у Поточаре?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: По силаску са Јахорине нисте били у Поточарима?

Сведок Југослав Станишић: Не, нити знам где се то налази стварно.

Председник већа: Добро. Ви сте кажете са двојицом, тројицом војника били ту код те куће где сте били распоређени?

Сведок Југослав Станишић: Са двојицом.

Председник већа: Са двојицом војника. Први војници који су такође били распоређени, колико су од вас били удаљени? Да ли сте Ви могли да их видите, колико су од вас били удаљени?

Сведок Југослав Станишић: Па можда и с леве и десне стране по неких можда од 30 до 50 метара.

Председник већа: 30 до 50 метара?

Сведок Југослав Станишић: Па да.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви могли једни друге да видите? Рецимо Ви да ли сте могли да видите припаднике те друге групе која је била распоређена двојицу, тројицу војника?

Сведок Југослав Станишић: Знате шта, кад сиђем на пут и кад он сиђе на пут онда могу, овако...

Председник већа: Колико сте били удаљени од пута?

Сведок Југослав Станишић: Од пута, па двориште, одмах је двориште и улази се у ту кућу напуштену.

Председник већа: Дакле та кућа је поред пута?

Сведок Југослав Станишић: Десетак метара.

Председник већа: Добро. Да ли можете да се изјасните та кућа колико је отприлике удаљена од места Коњевић Поље?

Сведок Југослав Станишић: Па тако нешто око 2 до 3 километра.

Председник већа: Кажете школа је око 100 метара од центра места, а колико је то место где сте ви били распоређени удаљено од Коњевић Поља, од места Коњевић Поље?

Сведок Југослав Станишић: Стварно не могу сад да одредим, можда је био и километар и по, не могу сад тачно, нисам мерио кораке. Знате кад то идеш, не знаш ни где ни колико ћеш.

Председник већа: Ви сте били кажете други вод, други вод друге чете?

Сведок Југослав Станишић: Не сећам се.

Председник већа: Само моменат, питам.

Сведок Југослав Станишић: Не сећам се вод који сам био, био сам друга чета, знам да сам био друга чета.

Председник већа: А не знате који вод?

Сведок Југослав Станишић: Да ли сам био први, други, трећи, не могу да се сетим.

Председник већа: Кажете командир Вашег вода био је Синиша Реновица, изјавили сте?

Сведок Југослав Станишић: Реновице, сећам се Реновице, јесте.

Председник већа: Добро. Обзиром да су се сведоци пре Вас изјашњавали на овом главном претресу и да су се неки сведоци изјаснили да је Синиша Реновица био командир другог вода који је заменио Кусмука након што је он отишао, ја Вас због тога питам да ли се сећате да ли Вам је Реновица био командир?

Сведок Југослав Станишић: Ја се сећам..., јесте, он је био.

Председник већа: Он је био командир, добро. Дакле, Ви кажете било је три вода у другој чети. Сва ти вода су тада била распоређена на путној комуникацији Коњевић Поље према Братунцу. Да ли сте тада иједног момента видели где су распоређени припадници прве чете?

Сведок Југослав Станишић: Нисам, нисам видео, то сам после сазнао да смо се ми надовезали на њих. Они су били ближе према Братунцу.

Председник већа: Према Братунцу. Колико ближе према Братунцу? Колико су они били удаљени од Вас?

Сведок Југослав Станишић: Не знам тачно стварно.

Председник већа: Нисте их видели је ли тако?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте били на километар и по кажете од Коњевић Поља, а даље су били они према Братунцу?

Сведок Југослав Станишић: Да.

Председник већа: Да ли имате сазнања да ли су они били распоређени на исти начин као ви?

Сведок Југослав Станишић: То стварно не знам.

Председник већа: Не знате, добро. Да ли сте Ви били последњи, Ви и два војника која су била са Вама, који сте били распоређени код те куће, да ли сте били последњи којисте распоређени из ваше чете или је било после вас још припадника ваше чете према Братунцу?

Сведок Југослав Станишић: Било је, било је, из моје чете било је још.

Председник већа: Добро. Да ли има неко неких додатних питања? Ја немам више питања за сведока. Да ли неко од чланова већа има питања? Нема.

Да ли тражите накнаду за присуство на данашњи претрес?

Сведок Југослав Станишић: Не.

Председник већа: Не тражите накнаду.

Констатује се да сведок не тражи накнаду за приступ на данашњи претрес.

Можете се удаљити.

Да ли можемо да отпустимо сведока?

Констатује се да се сведок оптушта из заседања.

Позваћете сведока Стојана Савића. Реците?

Сведок Југослав Станишић: Могу да идем?

Председник већа: Можете да се удаљите.

Да, лична карта му је одмах враћена. Браниоче Петронијевићу немојте да радите посао председника већа.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Стојана Савића.

Испитивање сведока СТОЈАНА САВИЋА

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од стране полицијских органа БиХ дана 03.06.2010. године, под бројем 10ELD0491.

Сведок Стојан Савић, ЈМБГ 1103971174355, рођен дана 11.03.1971. године, је ли тако?

Сведок Стојан Савић: Да, да.

Председник већа: Од оца?

Сведок Стојан Савић: Симе.

Председник већа: Симе. Са пребивалиштем на адреси у спису, је ли тако?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: На адреси на којој сте добили позив?

Сведок Стојан Савић: Дабоме.

Председник већа: Да ли познајете присутне оптужене који су иза Вас?

Сведок Стојан Савић: Познајем.

Председник већа: Кога познајете од присутних?

Сведок Стојан Савић: Батиница Миливоја.

Председник већа: Батиница Миливоја? Да ли сте са њим у сродству, да ли сте у завади?

Сведок Стојан Савић: Нисам у сродству, нисам у завади.

Председник већа: Оптужене не познаје, осим оптуженог Батиница Миливоја са којим није у сродству, није у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасно ово упозорење и поука суда?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Да ли се заклињете овим текстом на овај начин?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Ви сте предложени од стране браниоца оптуженог Батиница Миливоја да будете испитани на данашњем претресу. Да ли имате сазнања у вези чега треба да сведочите?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Немате сазнања? Оптуженом Батиница Миливоју ставља се на терет извршење кривичног дела у Босни 14. јула, а које се односи на убиства великог броја цивила у хангару „Кравица“. Реците ми, где сте Ви били у том периоду, да ли сте сретали оптуженог Батиница Миливоја и да ли Вам је нешто познато у вези догађаја односно убистава цивила у хангару „Кравица“ 1995. године?

Сведок Стојан Савић: Није ми познато.

Председник већа: Није Вам ништа познато?

Сведок Стојан Савић: Нисам био ту. Господина Миливоја сам познавао, али се у том периоду нисмо виђали, тако да заиста.

Председник већа: Где сте Ви били у том периоду?

Сведок Стојан Савић: Па ја сада, с обзиром да је то јако давно било, датума се најбоље не сећам. Ја сам, да ли је то тај период, код неке школе доле смо били формација та, којој сам ја у то време припадао.

Председник већа: Којој сте припадали формацији?

Сведок Стојан Савић: Па, не знам, горе смо били на Јахорини, на некој обуци и после смо били овај након проведене обуке обављене, били смо на терену.

Председник већа: Зашто сте Ви били на Јахорини? Да ли можете на то да нам се изјасните?

Сведок Стојан Савић: Зашто сам био?

Председник већа: Да.

Сведок Стојан Савић: Могу. Немам појма, покупили су ме.

Председник већа: Да ли сте добровољно отишли на Јахорину, да ли сте били војно ангажовани?

Сведок Стојан Савић: Ма, какви, присилно, присилно.

Председник већа: И ко Вас је ангажовао?

Сведок Стојан Савић: Присилно, присилно одведен.

Председник већа: Присилно сте одведени?

Сведок Стојан Савић: Да, да.

Председник већа: Ко Вас је одвео присилно?

Сведок Стојан Савић: Па, у то време спортом сам се бавио, живео у Доњем Милановцу, играо фудбал и шта знам, полиција у униформи. Сада, није ми се нико легитимисао.

Председник већа: А зашто су Вас одвели, зашто баш Вас?

Сведок Стојан Савић: Не знам. После сам још срео неке момке.

Председник већа: Нико Вам није рекао зашто су баш Вас одвели?

Сведок Стојан Савић: Нико. Све после када су ме доле довели у неку станицу, срео сам још, не знам, једно два момка које никада после ни чуо ни видео, у разговору као купе војноспособне. Кога, шта, не знам.

Председник већа: Добро. Када сте Ви одведени на Јахорину, да ли се сећате?

Сведок Стојан Савић: Не сећам, верујте, око датума иначе слабо. Па, не знам, 1995. година, пролеће, знам да је топло, фино, топло време било. Сада датуме, верујте ми, значи заиста да се сетим.

Председник већа: Добро, да Вам ја сада не постављам питања, обзиром да према Законику о кривичном поступку Ви треба најпре неометано да се изјасните. Ја сам Вас ово питала, зато што сте Ви рекли да не знате ништа о тим догађајима.

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Па сам хтела да утврдим, зашто Вас је одбрана предложила. Али обзиром да Ви кажете да сте ипак били тада на Јахорини, ево изјасните се, у ком периоду, јулу месецу, у време када је Сребреница заузета од страна војних органа Републике Српске?

Сведок Стојан Савић: Па, ако се добро сећам...

Председник већа: Шта се тада дешавало, да ли се нечега сећате?

Сведок Стојан Савић: Ако се добор сећам, поменули сте неки хангар за који ћу ја после, сваке године када је годишњица, знам, упознат сам да је било то што је било већ и сваке године када би...

Председник већа: Ја сам предочила шта се оптуженом Батиница Миливоју...

Сведок Стојан Савић: Ви сте мени споменули неки хангар.

Председник већа: Само моменат, не можемо у исто време због транскрипта.

Сведок Стојан Савић: Извињавам се.

Председник већа: Ја сам Вам предочила шта је оптуженом Батиница Миливоју стављено на терет, да је учествовао у убиству цивила у хангару „Кравица“ 14. јула 1995. године.

Сведок Стојан Савић: Добро. Ја за то не знам.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате неке чињенице или неке околности или неког догађаја из тог периода а који мислите да је битан за Ваше сведочење?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Изволите, браниоче Даријевићу, да ли имате питања за овог сведока? Чули сте његово изјашњење.

Адвокат Вићентије Даријевић: Чуо сам ето. Просто хоћу да само констатујем, ако дозволите, ево то је пример да одбрана није имала било какву комуникацију са сведоцима, па ето, ми само желимо да се зна истина.

Председник већа: Браниоче, нико овде није ни изјавио да сте ви имали комуникацију са сведоцима. Не разумем ту Вашу примедбу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ево видите да сведок чак и не зна на коју тему треба да сведочи, па ћу ја покушати неким питањима да га мало наведем, да га подсетим, ако је то могуће.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала лепо. Дакле, ето ја ћу такође да Вас питам нешто. Ви се изјашњавате да сте били на Јахорини. Да ли можете да се сетите, можда назив јединице којој сте припадали када сте били на Јахорини? Да ли отприлике можете да определите?

Сведок Стојан Савић: Па, ја мислим да је припадала полиција да је била.

Адвокат Вићентије Даријевић: Аха, добро, добро. Да ли можете да се сетите, којој сте формацији припадали, да ли сте припадали некој чети, неком воду? Да ли можете нешто на ту тему да кажете?

Сведок Стојан Савић: Једино што могу, хотел у то време где смо били смештени, нас не знам бројем, једна, да кажем, формација, на једном нивоу је смештена била, а на другом нивоу друга. Да ли је то била једна, више, стварно, ако могу да кажем, значи, тај период, нити, нисам уопште припадао томе, није ме уопште

интересовало. Трудио сам се да то што пре заборавим, једноставно, сва моја размишљања су била како се што пре тога решити. Јер кажем Вам, остала ми овамо гардероба, обућа, уопште нисам се могао сконцентрисати, породица ми не зна где сам. Верујте да сам се најмање бавио, јер све моје мисли су биле усмерене ка томе да што пре било како да побегнем, ето тако, као што сам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Разумем Вас, разумем Вас потпуно.

Сведок Стојан Савић: Тако да стварно у којој формацији, шта сам био, уопште ме није интересовало.

Председник већа: Да ли се сећате са ким сте били у соби, са ким сте спавали у соби?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Не?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Да ли сте били сами или је био још неко?

Сведок Стојан Савић: Нисам, било је војске.

Председник већа: Колико је било људи са Вама у тој соби?

Сведок Стојан Савић: Не знам, не знам, то је било.

Председник већа: Изволите даље.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Да ли се можда сећате да ли је Миливоје Батиница био у тој јединици где сте Ви били? У тој војној формацији, на то мислим?

Сведок Стојан Савић: Ја сам га виђао доле када се виђамо на том нивоу испод нас. Сада да ли је он припадао, да ли је то била једна све чета, да ли смо ми друга, односно прва. Само то је нека, како да Вам објасним, тако сам разликовао и када смо у контакту, пошто смо са истих простора, из Сарајева, бавили се спортом, па нам је то била нека и све време ето у разговору ковали планове, имаш кога да се вадимо, да одемо и тако. Тако да уопште, верујте, нисам био оптерећен тиме, где сам, шта сам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Колико Вас разумем, да ли то значи да и Миливоје Батиница није био тамо добровољно?

Сведок Стојан Савић: Па, драги господине горе од нас нико није добровољно био.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, хвала.

Сведок Стојан Савић: Ја први, ја за себе, а у разговору сада Вам кажем, то су углавном све исти људи, са којим сам ја барем водио разговоре. Њих није било пуно. Ето, био сам у контакту, било нас је, добио сам информацију, пошто сам ја из Сарајева,

има доле један момак из Сарајева, бави се, у спорту је и то је била једина, једина, овај, веза која нас је повезивала. Ништа друго, значи за себе тврдим да нисам добровољно. Али у разговору са осталим, за имена не знам, ни, Батиницу сам после рата отишао у Зрењанин исто спортом и опет, сасвим смо се случајно нашли и неко време провели заједно, тако да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли Вам је он икада причао да је он учествовао у неком ратном злочину, односно да је он вршио ликвидацију цивила и тако даље?

Сведок Стојан Савић: Ма, какви, ма какви. Ми смо углавном у спортским разговорима, какав. Па, мени да је било до рата, не би ме хапсили по Србији, био би у Београду.

Адвокат Вићентије Даријевић: Јасно, разумем Вас.

Сведок Стојан Савић: Био бих, пардон, у Сарајеву.

Адвокат Вићентије Даријевић: Реците, молим Вас, да ли се сећате можда ту средином јула 1995. године, да ли сте били на неком терену, да ли сте били на неком путу, да ли сте били тамо остављени, да преноћите? Морам тако мало да Вас питам, да Вас подсетим, да ли сте можда вршили неко обезбеђење неког пута тада када сте били на Јахорини, значи да су вас негде одатле одвели?

Сведок Стојан Савић: Да, да, одвели нас, барем мене, за себе тврдим. Да, у праву сте, као да сте били. Поред пута смо имали ту, ја више се и не сећам, били смо распоређени поред пута. Ја сам ту провео, стварно не знам ни када сам отишао, ни колико дана. Знам да сам у пре неку школу одем, наспем воде и то је, када уграбим слободно. Ту непосредно је била основна школа, мислим нека, чесма била пред вратима. Ето то је оно нешто што ми је остало у неком сећању. Сада сте ми Ви мало освежили то.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате, Ви лично, па и остали припадници те војне формације, да ли су имали оружје и ако су имали оружје, која врста је била оружја? Да ли се сећате шта сте дужили од оружја?

Сведок Стојан Савић: Ма, пушку, шта ја знам, какви, пушку имао, какав је војник без пушке.

Адвокат Вићентије Даријевић: А претпостављам да сте имали униформу?

Сведок Стојан Савић: Јесмо униформу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Која врста униформе? Да ли је била СМБ униформа или је била маскирна униформа? Да ли се сећате?

Сведок Стојан Савић: Па, мислим да је маскирна, ако Вам то нешто значи.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Реците ми, када сте се касније, кажете, виђали сте се поводом спорта у Зрењанину са Миливојем Батиницом.

Сведок Стојан Савић: Да, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли Вам је он можда тада нешто говорио у том смислу да је он вршио неки ратни злочин, да је убијао људе и тако даље?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сада, поменули сте тај хангар. Да ли сте Ви тада, Ви кажете да знате за хангар из каснијих неких времена, односно из неког каснијег периода у односу на те догађаје. Е сада реците ми, тада, те 1995., средином јула, да ли сте Ви уопште видели неки хангар, да ли сте били у близини неког хангара, да ли сте Ви знали да се тамо нешто дешава и тако, Ви лично?

Сведок Стојан Савић: Нисам ја споменуо хангар.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, добро.

Сведок Стојан Савић: Судијица је споменула хангар.

Адвокат Вићентије Даријевић: А, добро.

Сведок Стојан Савић: А ја у том периоду то када сам крај пута био распоређен, овај, у то време, никада ја, ни данас-дан, никада, једном сам прошао, скоро за Братунац, никада, нити знам где се налази, нити из тог периода знам за то о чему госпођа судиница и ево у овом тренутку Ви причате за та, како Ви кажете, убиства.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, добро. Дакле, Ви не можете да се сетите, да ли сте били припадник прве или друге чете, хајде тако да кажем?

Сведок Стојан Савић: Па, не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро.

Сведок Стојан Савић: На једном од спратова. Ако Ви имате нека сазнања.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се можда сећате ко је био командир те Ваше јединице? Да ли се можда сећате тога?

Сведок Стојан Савић: Не. Био је неки човек из Илијаша, једном сам са њим отишао, пошто ми је доле фамилија била, мислим да смо ишли камионом до, да видим родбину и то, ето. Стварно не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Хвала Вам, немам више питања, заиста, сведок нема баш таква сазнања.

Председник већа: Немате других питања?

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала.

Председник већа: Да ли неко од осталих бранилаца има питања за овог сведока? Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Нема. Да ли тужилац има питања за сведока? Батиница, изволите, Батиница.

Оптужени Миливоје Батиница: Батиница Миливоје, трећеоптужени. Стојане Савићу, како сте?

Сведок Стојан Савић: Добро је.

Оптужени Миливоје Батиница: Стојана Савића врло добро знам чак из јединице и што је рекао да смо се дружили.

Председник већа: Молим Вас, немојте да образлажете и да саопштавате шта се дешавало. Само конкретно питање.

Оптужени Миливоје Батиница: Стојане, да ли си ти, када си доведен на Јахорину, са мном проводио неко време, да ли смо се дружили?

Сведок Стојан Савић: Па, мало пре сам рекао, после, стварно се нисмо познавали, ти то добро знаш, осим горе. Добио сам сазнање да човек који је у спорту, пошто су знали, ево и ја у то време сам нешто полуаматерски се бавио, знали су да сам у фудбалу и споменули су из Сарајева има момак и онда ја сам, да ли сам ја сишао спрат ниже или он, не знам, није битно, углавном то је била нека комуникација једина.

Оптужени Миливоје Батиница: Стојане, да ли сам ја на Јахорини док смо имали ту обуку, да ли сам ја неке наређивао, да ли сам ја био неки командир? Да ли сам ја било шта утицао на било кога од припадника јединице у којој смо били?

Сведок Стојан Савић: Ја стварно не могу да верујем чиме се бавимо, ово је заиста. Ја колико знам, ја и мени слични, значи ми неком наређивали?

Председник већа: Вама није Батиница, ни стављено на терет да сте нешто наређивали.

Сведок Стојан Савић: Значи ја стварно...

Оптужени Миливоје Батиница: То је само питање, да ли сам, да или не?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Батиница, Вама није стављено на терет да сте нешто наређивали.

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, јесте, судијнице, у оптужници. Следеће моје питање: да ли је...

Председник већа: Само моменат, немојте тако. Вама није стављено на терет да сте нешто наређивали. Дакле, будите конкретни са питањима. Немојте да постављате питања на околности које нису предмет оптужбе. Изволите.

Оптужени Миливоје Батиница: Стојане, да ли је мене неко у животу колико ме знаш, назвао „Арканом“?

Сведок Стојан Савић: Ма, Миливоје, Симо, Миливоје Батиница. Ја да знам, не знам, то је за мене...

Председник већа: Јесте чули тада на Јахорини у том периоду да било кога називају тим надимком?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Дакле, никог нису називали „Арканом“?

Сведок Стојан Савић: Не, ни Симу, не да сам ја чуо. Ја та сазнања немам. Симо, ево извињавам се, Миливоја знам као Симу, од тог тренутка и после. Сада да ли је „Аркан“ или није, ја стварно не знам.

Оптужени Миливоје Батиница: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Да ли Тужилаштво има питања? Нема. Добро, Ви кажете да сте по доласку на Јахорину чули да постоји ту још неко ко се ...

Судија за претходни поступак: Извињавам се, мало слабије чујем, да постоји?

Председник већа: Да постоји још неко ко је ту доведен, а ко се бави спортом из Сарајева, је ли тако?

Судија за претходни поступак: То је, да.

Председник већа: Добро, осим Батиница Миливоја, да ли сте још неког познавали од раније ко је био присутан тада ту на Јахорини?

Судија за претходни поступак: Па, ни Миливоја Батиницу ја нисам познавао од раније.

Председник већа: Добро, Ви сте га тада упознали?

Судија за претходни поступак: Да. Нисам, нисам никога.

Председник већа: А да ли је био неко кога познајете од раније?

Судија за претходни поступак: Не.

Председник већа: Из Сарајева? Кажете да сте из Сарајева, је ли тако?

Судија за претходни поступак: Да, да.

Председник већа: Да ли је било неког још из Сарајева?

Судија за претходни поступак: Па, да ли је било, не знам, али нисам никога познавао од прије, тако да.

Председник већа: Да ли сте упознали Голијанин Алексу?

Судија за претходни поступак: Да ли сам упознао?

Председник већа: Голијанин Алексу?

Судија за претходни поступак: Нисам.

Председник већа: Нисте га упознали?

Судија за претходни поступак: Нисам.

Председник већа: Добро. Да ли Ви знате уопште, којој чети, ком воду је припадао Миливоје Батиница?

Судија за претходни поступак: Не знам.

Председник већа: Да ли је припадао Вашој чети?

Судија за претходни поступак: Па, био је, спавали су, он је конкретно спавао спрат испод нас. Претпостављам да смо ми били једна, а он друга чета.

Председник већа: Да је био, не у чети у којој сте Ви, обзиром да није спавао на истом спрату?

Сведок Стојан Савић: Није, није припадао мојој групи.

Председник већа: Да ли сте имали обуку заједно?

Сведок Стојан Савић: Нисмо.

Председник већа: Нисте имали обуку? Дакле, Ви се не сећате ниједног војника који је тада био са Вама на Јахорини?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Никога?

Сведок Стојан Савић: И Миливоја сам, кажем Вам, после рата сам играм случаја нашао се у Зрењанину и нађемо се опет, сасвим случајно и онда смо се неко време виђали и дружили чак. Није никаква тајна.

Председник већа: Добро.

Сведок Стојан Савић: Опет кроз спорт.

Председник већа: Дакле, само се његовог имена и презимена сећате?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: И никог више са Јахорине?

Сведок Стојан Савић: Никог.

Председник већа: Колико сте Ви укупно провели на Јахорини?

Сведок Стојан Савић: Па, када би могли Ви мало освежити, када је то било, Ви то боље знате.

Председник већа: Не могу ја да Вам помогнем.

Сведок Стојан Савић: Па, има неко ко се бави тиме. Мени то заиста верујте.

Председник већа: Нико се не бави. Ви одговарате на питања.

Сведок Стојан Савић: Колико сам провео?

Председник већа: Да.

Сведок Стојан Савић: Па, можда, два, три, два месеца, не знам.

Председник већа: Два месеца?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Колико је трајала Ваша обука?

Сведок Стојан Савић: Па, ето тих два месеца.

Председник већа: Обука је трајала два месеца?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Два месеца? Све време док сте били на Јахорини, Ви сте имали обуку?

Сведок Стојан Савић: Да, да. Па, дезертери доведени.

Председник већа: Добро. Колико сте времена провели на Јахорини пре него што су вас позвали на први задатак?

Сведок Стојан Савић: Па, два месеца.

Председник већа: После два месеца?

Сведок Стојан Савић: Два или три, исправите ме, нисмо дуже. Значи, то је могло бити нека, ево ја се осврћем опет, играо сам фудбал, такмичење било.

Председник већа: Када сте Ви доведени на Јахорину? Само моменат, када сте доведени на Јахорину?

Сведок Стојан Савић: Па, да ли је могао бити мај месец.

Председник већа: У мају месецу?

Сведок Стојан Савић: Тако је лига трајала. Мај, па ето, нека буде мај, стварно не знам.

Председник већа: Да ли је ово што сте сада причали и што сте објашњавали тде сте послати, да ли је то први задатак који сте Ви имали?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: По доласку на Јахорину?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли можете детаљније мало да нам опишете то када сте дошли, када сте кренули да извршите тај задатак, ко Вам је издао задатак, колико вас је кренуло, где сте тачно били?

Сведок Стојан Савић: Па, не знам колико, на спрат, тај мој спрат је комплетан, постојени смо доле, неко нам се обратио неко од претпостављених официра, инструктор, не знам.

Председник већа: Не знате који официр?

Сведок Стојан Савић: И отишли смо торе. И остављали су, барем, те моје колеге, та чета, хајде да кажем, остављали су нас крај пута. Ја сам ту крај пута остављен. После...

Председник већа: Дакле, одмах, само моменат, одмах са Јахорине Ви сте одведени и распоређени на том путу, је ли тако?

Сведок Стојан Савић: Да, а не одмах, након те обуке од два, три месеца, нека буде, да.

Председник већа: Дакле, право са Јахорине Ви сте доведени тамо. Да ли уопште можете да се изјасните, где сте то били? Да ли има у близини неко насељено место?

Сведок Стојан Савић: Па, има нека школа.

Председник већа: Школа?

Сведок Стојан Савић: Школа, да. Знам чесма нека има, ишао на воду.

Председник већа: Добро. Да ли сада са ове дистанце можете да се изјасните, да ли сте били близу Братунца?

Сведок Стојан Савић: Па, не знам, није то ни близу.

Председник већа: А да ли можете да се изјасните, близу ког места сте били?

Сведок Стојан Савић: Па, с обзиром да ја некада пролазим, мислим да је то Коњевић Поље.

Председник већа: Дакле, Ви сте били распоређени у близини Коњевић Поља?

Сведок Стојан Савић: То је непосредно од Коњевић Поља пар километара од неке бензинске пумпе, која сада ту постоји, није била.

Председник већа: Да ли је било на ливади Сандићи?

Сведок Стојан Савић: Не, не, у канал неки, нису то Сандићи. Ако има мапа негде, могао бих Вам показати.

Председник већа: Да ли Вам је познато где се налазе Сандићи?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Зашто тврдите да то нису били Сандићи?

Сведок Стојан Савић: Па, не тврдим, али није ливада, у каналу био, све време.

Председник већа: У каналу сте били?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: А где су Сандићи, да ли знате, где су Сандићи, колико су удаљени од тог места, од тог канала где сте Ви били?

Сведок Стојан Савић: Госпођо судија, ја, мени да су рекли, иди кући.

Председник већа: Не питам Вас за мотиве због чега сте Ви били тамо.

Сведок Стојан Савић: Не због тога, него не знам, ни данас не знам тај терен, ни прије рата, ни после рата, никада доле, пасиван крај, ја никада у животу тамо био нисам. Да су ми рекли иди кући, не бих знао отићи.

Председник већа: Добро. Да ли можете детаљније да се изјасните, колико дуго сте Ви ту остали и колико вас је ту било и када сте се вратили назад и зашто сте се вратили назад?

Сведок Стојан Савић: Па, не знам, можда пет, шест дана, ноћи сам ту био.

Председник већа: Добро. Да ли се нешто дешавало у тих пет, шест дана, да ли сте пуцали, да ли је неко пуцао на вас?

Сведок Стојан Савић: Ми ту, ја ту нисам пуцао. Ту око мене се није пуцало, није било неког дејства.

Председник већа: Да ли се чула уопште пуцњава у том периоду?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Ни из близине?

Сведок Стојан Савић: Ту код мене није било.

Председник већа: А где, да ли је било уопште негде? Да ли сте чули уопште да се пуца?

Сведок Стојан Савић: Чуо сам, али тај пут води ка горе даље.

Председник већа: Где води?

Сведок Стојан Савић: У правцу са леве стране, не знам.

Председник већа: Где води, у ком правцу, према ком месту води тај пут?

Сведок Стојан Савић: Па, том Братунцу претпостављам.

Председник већа: Према Братунцу?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Из ког правца сте Ви чули то пуцање?

Сведок Стојан Савић: Па, из тог правца.

Председник већа: Из правца Братунца?

Сведок Стојан Савић: Јер ово је исувише близу, десна моја страна је одмах, та главна комуникација која је, Зворник-Власеница. Тамо није било дејства, тамо се није чуло.

Председник већа: А када сте чули ту пуцњаву из правца Братунца, кажете? Када сте чули, ког дана?

Сведок Стојан Савић: Спорадично, није то константно тукло да ја сада, чуло се, опали.

Председник већа: Преко дана или преко ноћи?

Сведок Стојан Савић: Па мислим преко ноћи, дана, не знам. Било је пуцања, али да ли по ноћи, да ли по дану, не сећам се.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви чули ко је то пуцао? Да ли је неко нападнут?

Сведок Стојан Савић: Не ја у том тренутку...

Председник већа: Да ли су се водиле неке борбе?

Сведок Стојан Савић: Никакву информацију нисам имао.

Председник већа: Нико вам није саопштио, ко пуца, зашто пуца?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Где пуца?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Да ли сте некога заробили у том периоду?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Да ли вам се неко цивилно или војно лице предало у том периоду?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Колико је војника било тада са вама? Кажете, распоређени сте.

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Колико је вас било у групи?

Сведок Стојан Савић: Ја нисам имао групу, ја сам ту сам и иза следеће визуелни контакт имам са следећим мојим колегом.

Председник већа: Колико је удаљен Ваш колега следећи од Вас?

Сведок Стојан Савић: Па, не могу се сада сетити терена, визуелни контакт имамо, десетак метара.

Председник већа: Дакле, имате визуелни контакт са...

Сведок Стојан Савић: Да, зависи од конфигурације терена ако се видимо, ето.

Председник већа: Имате визуелни контакт са војником са Ваше леве и са Ваше десне стране?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Шта је било испред Вас?

Сведок Стојан Савић: Пут.

Председник већа: Пут?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Иза Вас брдо или шума?

Сведок Стојан Савић: Ма, шикара нека, брдо, претпостављам да је брдо горе иза те шикаре.

Председник већа: Добро. Дакле, Вама се нико није предао?

Сведок Стојан Савић: Мени не.

Председник већа: Колико времена сте провели ту, да ли можете прецизно да одредите?

Сведок Стојан Савић: Па, пет, шест дана.

Председник већа: Пет, шест дана? Да ли можете да одредите, када сте ту распоређени, који је то био дан, који је то био датум?

Сведок Стојан Савић: Ма, не знам, то је давно било, ја то стварно датуме, а дан поготову, верујте да не знам.

Председник већа: Добро, да ли сте чули да је неко од припадника војске Специјалног одреда полиције са Јахорине неког тада ухапсио?

Сведок Стојан Савић: Ту где сам ја био?

Председник већа: Да.

Сведок Стојан Савић: Није, код мене.

Председник већа: У том периоду, да ли су се неком од припадника полиције односно припадника Ваше јединице или Ваше чете, предали припадници или цивилна лица или припадници супротне стране у сукобу?

Сведок Стојан Савић: Па ја ни са ким контакт нисам у том делу терена, нисам имао ни са ким контакт, осим мог десног и левог колеге и евентуално колеге који дође да ме замени, да одем доле до школе, напијем воде и донесем воде и он остане ту, тако да нисам.

Председник већа: Дакле, Ви сте били распоређени у близини школе?

Сведок Стојан Савић: Да, школа нека била ту.

Председник већа: Колико је школа била удаљена од Вас?

Сведок Стојан Савић: Па, можда километар.

Председник већа: Километар?

Сведок Стојан Савић: Па, ето када сам могао отићи пешке на воду и вратити се.

Председник већа: Да ли сте ишли у претрагу неког терена сви заједно, Ваша чета?

Сведок Стојан Савић: Не сећам се.

Председник већа: Да ли сте ишли у претрагу шуме, брда или тако нешто?

Сведок Стојан Савић: Не знам.

Председник већа: Добро. Да ли сте чули да је у том периоду било убиства на терену где сте се Ви налазили, конкретно испред хангара „Кравица“?

Сведок Стојан Савић: Нисам, тада нисам ништа.

Председник већа: Када сте чули, да ли сте чули и када сте чули?

Сведок Стојан Савић: После рата, сада сваке године када су ова обележавања. Живим у Босни и пратим медије и из медија сазнам оно све што сада причају, једини извор информација.

Председник већа: Нико о томе није причао?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Да ли сте у том периоду док сте се налазили доле, на извршењу тог задатка, распоређени у близини Коњевић Поља, те школе Коњевић Поља, да ли сте видели Миливоја Батиницу или неког од овде присутних оптужених?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Да ли сте видели Миливоја Батиницу по повратку на Јахорину?

Сведок Стојан Савић: Јој, како је испало. Вратили смо се на Јахорину, па сам ја искористио, неко је ишао возилом овим, војно возило, возио дрва, конкретно, када већ хоћете све да Вам кажем, па сам молио да ме пусте, да само видим родитеље. И ја сам требао да се вратим. Међутим, била су нека дејства, камион нам се покварио и ја сам се дуго задржао и вратио сам се пред сами крај већ када су они били, када су били нас распоређивали по јединицама неким, тако да нисмо имали контакта после на Јахорини.

Председник већа: Нисте више имали контакте?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Да ли сте се видели после рата?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Када сте се видели и у каквим сте односима били? Да ли сте се чешће виђали?

Сведок Стојан Савић: Па, 1996, 1997., слагаћу можда у години дана, 1996. нека буде. Ја сам исто ангажман неки имао у Зрењанину и сретнемо се исто на терену и имали смо контакте оне, човек, ја сам био момак, он је имао породицу, тако да, али имали смо контакт дружења нека углавном, спорт, после утакмице и тако.

Председник већа: Добро. Да ли је Вама сада познато, односно јасно, да је у време док сте се Ви налазили тамо на том терену, у близини хангара „Кравица“, било убистава цивила?

Сведок Стојан Савић: Да ли је мени сада јасно? Ја Вам кажем ја сам, само што из медија чујем.

Председник већа: Само што из медија чујете?

Сведок Стојан Савић: Са медија.

Председник већа: Никада ни са ким о томе нисте разговарали?

Сведок Стојан Савић: Не.

Председник већа: Ни другим припадницима Ваше јединице, ни са било којим од Ваших старешина?

Сведок Стојан Савић: Не, не.

Председник већа: Да ли су Ваше старешине по доласку са Јахорине биле са вама, да ли се сећате?

Сведок Стојан Савић: Па сада Вам кажем, ја сам можда одмах исто други дан отишао кући и до саме те такозване прекоманде овај сам био код куће, дошао сам ствари моје спаковане и одмах се вратио кући, тако да, што се тиче старешина, претпостављам да су били горе, ја стварно не знам, не знам никог, не сећам се ни имена, ни ко је то био од старешина.

Председник већа: А да ли Вас је неко од старешина позвао да се вратите назад на Јахорину? Да ли Вам је наредио да се вратите? Како је дошло до тога да се вратите назад? Ко је издао наредбу да се враћате на Јахорину?

Сведок Стојан Савић: Па не знам, неко из јединице.

Председник већа: Ви нисте чули ту наредбу,неко Вам је пренео?

Сведок Стојан Савић: Па морао, шта ћу. Горе сам дошао силом, морао сам се вратити кући, дезертер, куд да идем, да ме ухапсе.

Председник већа: Не питам Вас то. Ја Вас питам, Ви кажете били сте распоређени ту и били сте ту четири, пет дана, километар удаљени од Коњевић Поља, је ли тако?

Сведок Стојан Савић: Да.

Председник већа: Како сте се вратили на Јахорину и зашто сте се вратили?

Сведок Стојан Савић: Па исто, покупили нас како су нас оставили.

Председник већа: Ко вас је покупио? То Вас питам да објасните?

Сведок Стојан Савић: Па камион је наишао, камион нас је или аутобус, аутобус, аутобусом смо, укрцали се у аутобус и на пут.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли Ви знате зашто сте били ту тих пет дана?

Сведок Стојан Савић:Немам појма.

Председник већа: Како немате појма?

Сведок Стојан Савић: Па је л` Ви мислите да смо имали овај ...

Председник већа: Да ли сте имали неки задатак шта да радите, шта треба да радите у случају да вас неко нападне или који је био ваш задатак?

Сведок Стојан Савић: Обезбеђење ту пута ту.

Председник већа: Од чега сте обезбеђивали пут?

Сведок Стојан Савић: Од непријатеља вероватно, рат је.

Председник већа: Да ли Ви то закључујете да је вероватно или вам је речено?

Сведок Стојан Савић: Речено нам је да не би нам ко се провукао иза леђа од непријатеља, ето, вероватно иза наших леђа била...

Председник већа: Ко вам је рекао и како вам је издата та заповест?

Сведок Стојан Савић: Па не знам тај детаљ, али док сам био у каналу вероватно сам чуо нешто, нисам био ...

Председник већа: Чули сте док сте били у каналу? Значи Ви нисте добили никакву наредбу вашег старешине?

Сведок Стојан Савић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се, добро. Да ли неко има неко накнадно питање за овог сведока? Нема. Нема нико.

Ви сте захтевали да Вам се исплате трошкови за долазак из Модриче до Београда, је ли тако? И укупан износ тих трошкова заједно са трошковима исхране, паркирања возила 17.988, 00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведоку Стојану Савићу **одобрава се** исплата трошкова за долазак на главни претрес и то на име трошкова горива за долазак и повратак из Београда у Модричу.

Ви се враћате у Модричу је ли тако?

Сведок Стојан Савић: Па да.

Председник већа: На име плаћених путарина, на име трошкова паркирања возила и на име трошкова исхране.

Ви сте оставили претпостављам Ваш текући рачун Служби за помоћ и подршку сведоцима.

Сведок Стојан Савић: Да, био сам у правној служби, да.

Председник већа: Добро, Вама ће на том рачуну бити исплаћен овај износ који сте захтевали и који Вам је одобрен.

Обзиром да нико нема даље накнадна питања за Вас, Ви можете да се удаљите.

Да ли сте сагласни да отпустимо овог сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведок се отпушта из заседања.

Да ли је потребно да направимо паузу или можемо да саслушамо још ову двојицу сведока?

Изволите, уђите Паровићу и реците.

Окривљени Драгомир Паровић: Госпођо судинице је л` може да одем само до апотеке неке лекове да купим?

Председник већа: Да ли се Ви осећате добро?

Окривљени Драгомир Паровић: Не баш, морам лекове купити, нисам понео.

Председник већа: Морате да купите лекове?

Окривљени Драгомир Паровић: Да.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У 11 и 16 одређује се пауза у трајању од 30 минута.

Изволите браниоче Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Адвокат Горан Петронијевић, на овом претресу бранилац прво и другооптужених. Ја бих молио судско веће да се удаљим, у наставку ће колега Лазаревић, колега Вишњић мењати мене и Лазаревића, има заједничко пуномоћје.

Председник већа: Има заменичко пуномоћје и за Вас и за Лазаревића?

Адвокат Горан Петронијевић: Да боме.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Петронијевић: Хвала.

Председник већа: Претрес ће бити настављен у 11 и 45.

По истеку паузе у 12,00 часова, **наставља се главни претрес.**

Председник већа: Бранилац адвокат Петронијевић тврди да је доставио заменичко пуномоћје за браниоца адвоката Вишњића. Међутим заменичко пуномоћје није доставио, тако да постоји заменичко пуномоћје адвокат Лазаревића само за адвоката Горана Петронијевића и адвоката Крсту Бобота. Постоји заменичко пуномоћје браниоца Горана Петронијевића, браниоца оптуженог Алексе Голијанина за адвоката Крсту Бобота и адвоката Александра Лазаревића. Дакле, сада немају Недељко Милидраговић и Алекса Голијанин браниоца. Да ли Ви Даријевићу имате заменичко пуномоћје?

Адвокат Вићентије Даријевић: Искрен да Вам будем нисам сигуран у то, мислим да је Горан Петронијевић...

Председник већа: У списима не постоји, него да ли Вам је дао..

Адвокат Вићентије Даријевић: Немам овде, немам.

Председник већа: Крсто Бобот обзиром да се и он удаљио.

Адвокат Вићентије Даријевић: Мислим да је Горан Петронијевић једанпут дао мени пуномоћје да га мењам у једном претресу овде које је одржано.

Председник већа: То не значи ништа, дао Вам је да га мењате на том претресу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Знам, јасно, јасно.

Председник већа: Позивам оптуженог Недељка Милидраговића. Оптужени, обзиром да је Ваш бранилац напустио претрес, а нема заменичког пуномоћја, није дао заменичко пуномоћје ниједном од присутних адвоката, а заменичко пуномоћје поседује адвокат Крсто Бобот који исто тако се није вратио после паузе, да ли Ви овлашћујете неког од присутних адвоката да Вас заступа у даљем току поступка да бисмо саслушали сведоке који су приступили на данашњи претрес?

Оптужени Недељко Милидраговић: Па ја ако могу ја бих господина Вишњића.

Председник већа: Ви овлашћујете адвокат Вишњића да Вас заступа на данашњем претресу.

Констатује се да оптужени Недељко Милидраговић изјављује да након што је његов бранилац адвокат Горан Петронијевић напустио главни претрес као и бранилац адвокат Крсто Бобот, за кога је достављено суду заменичко пуномоћје адвоката Горана Петронијевића, да овлашћује адвоката Томислава Вишњића да га заступа на данашњем претресу.

Добро, можете да се вратите на Ваше место.

Голијанин. Голијанин, чули сте Ваш бранилац Петронијевић, то није први пут да се тако опходи према суду, ја сматрам да је то неозбиљно и да у оваквом предмету не треба тако да поступа, али ја нисам овде да критикујем његов рад, он вероватно зна за своје разлоге због чега то чини и због чега није присутан када се испитују сведоци одбране. Није присутан ту ни бранилац, за кога је Ваш адвокат оставио суду заменичко пуномоћје, адвокат Крсто Бобот. Да ли Ви овлашћујете неког од присутних адвоката да Вас заступа на овом претресу да бисмо могли да наставимо овај претрес и саслушамо ове сведоке који су приступили?

Оптужени Алекса Голијанин: Па овластићу адвоката Вићентија Даријевића, а наводно је требао да се врати Крсто Бобот, а он има ја мислим пуномоћје од Горана.

Председник већа: Он има заменичко, за адвоката Крсту Бобота постоји заменичко пуномоћје. И када је адвокат Петронијевић питао да напусти претрес претпостављала сам да ће остати адвокат Крсто Бобот.

Оптужени Алекса Голијанин: Да, обавјестио је и мене о томе и рекао је да ће доћи Крсто Бобот и да ће га мењати, рекох није проблем, ако тако треба. Али он се није појавио и сад имамо ситуацију.

Председник већа: Добро. Ви овлашћујете адвоката Вићентија Даријевића да Вас заступа у наставку овог главног претреса?

Оптужени Алекса Голијанин: Да.

Председник већа:

Констатује се да оптужени Алекса Голијанин изјављује да овлашћује адвоката Вићентија Даријевића да га заступа у наставку данашњег претреса.

Оптужени Алекса Голијанин: Да, за ово рочиште.

Председник већа: Добро, можете се вратити на Ваше место.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за наставак главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Љубише Јањића.

Браниоци Даријевићу и Вишњићу, Ви сте сагласни претпостављам?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, сагласни смо.

Председник већа: Да заступате и ове оптужене. Познајете предмет, били сте присутни, тако да мислим да нема никаквих сметњи и да ни на који начин није нарушена одбрана оптужених, наравно не од стране суда свакако.

Испитивање сведока ЉУБИШЕ ЈАЊИЋА

Љубиша Јањић, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Тако је.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Љубише Јањића.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Зрењанин дана 26.02.2015. године под бројем 006363759.

Сведок Љубиша Јањић, ЈМБГ 2806964172228, рођен дана 28.06.1964. године.

Име оца?

Сведок Љубиша Јањић: Данило.

Председник већа: Од оца Данила. Пребивалиште на адреси на којој Вам је уручен позив је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Јесте.

Председник већа: Са пребивалиштем на адреси из списка. Ви сте по занимању?

Сведок Љубиша Јањић: Грађевински техничар.

Председник већа: По занимању грађевински техничар. Да ли познајете овде присутне оптужене? Окрените се, они се налазе иза стакла. Да ли је потребно да Вам прочитам њихова имена?

Сведок Љубиша Јањић: Па познајем Батиницу, скупа живимо, у граду смо.

Председник већа: Од свих оптужених познајете једино оптуженог Миливоја Батиницу, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Да, неки су ми познати ликови.

Председник већа: Ко Вам је познат од ликова?

Сведок Љубиша Јањић: Па мислим овај други с лијеве стране и први, тако.

Председник већа: Други са леве и први? Миливоје Батиница је други ..

Сведок Љубиша Јањић: Он је овамо, ми смо комшије малте не. Да, да. Са лијеве стране ова двојица на почетку познати су ми.

Председник већа: Недељко Милидраговић и Алекса Голијанин, је ли тако? Да ли Вам знате та имена нешто? А да ли Вам је познат, дакле познајете Недељка Милидраговића, Алексу Голијанина, препознајете?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да.

Председник већа: Миливоја Батиницу познајете?

Сведок Љубиша Јањић: Познајем.

Председник већа: Александра Дачевића, да ли Вам значи нешто то име?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Боро Милетић?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Јован Петровић?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Драгомир Паровић?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Видослав Васић?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Не, добро.

Од оптужених познаје оптуженог Миливоја Батиницу, препознаје оптуженог Недељка Милидраговића, Алексу Голијанина.

Са оптуженим Миливојем Батиницом нисте у сродству нити у завади, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не.

Председник већа: Није у сродству, није у завади.

Реците ми како познајете оптужене, кажете сећате се оптужених Недељка Милидраговића и Алексе Голијанина, препознајете? Како их препознајете? Где сте их виђали?

Сведок Љубиша Јањић: Сад смо се видели испред суда, мислим познат ми је лик, не могу да кажем да их познајем у смислу да смо у контакту неком.

Председник већа: Да ли знате одакле Вам је познат, из града, из неког догађаја или било шта друго?

Сведок Љубиша Јањић: Па из центра Јахорине, са Јахорине.

Председник већа: Са Јахорине. Дакле, виђали сте их на Јахорини. Када, у ком периоду, које године? Да ли се сећате?

Сведок Љубиша Јањић: Кад сам ја био тамо, кад сам био ухапшен у Зрењанину па одведен тамо, само тај период.

Председник већа: У том периоду.

Сведок Љубиша Јањић: То је '95.

Председник већа: Да ли је то био мај, јун месец, јул '95. година?

Сведок Љубиша Јањић: Па мислим да је то јун, јул, тако су нас и одвели ја мислим.

Председник већа: Јули месец 1995. година, добро.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок Љубиша Јањић: Јесте.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука?

Сведок Љубиша Јањић: Јесте.

Председник већа: Сведок поучен и упозорен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП.

Као сведок дужни сте да положите заклетву.

Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави.

Да ли Вам је познато зашто сте позвани?

Сведок Љубиша Јањић: Позван сам да за Батиницу свједочим, тако ми је он рекао. Позвао ме је као сведок његов.

Председник већа: Добро, шта Вам је рекао?

Сведок Љубиша Јањић: Да посвједочим ту те догађаје овај из тог периода.

Председник већа: Догађаје, на које догађаје мислите, да ли можете конкретније?

Сведок Љубиша Јањић: Па ми смо били, овај, скупа у соби, пошто смо из Зрењанина скупа смо и ухапшени у истом граду, тако да смо оно околност је таква да смо били читаво време...

Председник већа: Ухапшени сте заједно, били сте у истој соби на Јахорини. Да ли сте били у истом воду? Да ли сте били у истој чети?

Сведок Љубиша Јањић: Па били смо скупа, ја сад не могу да Вам кажем, не сећам се, а конкретно није ме ни нешто интересовало ти подаци, чета, вод, који, како, шта. Скупа смо били на Јахорини.

Председник већа: Добро. Ево изајсните се Ви у Вашем неометаном излагању, а након тога биће Вам постављена питања од стране учесника овог поступка. Изволите.

Сведок Љубиша Јањић: Па ништа.. Од почетка да....

Председник већа: Ја не знам шта је код Вас почетак.

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да кажем како сам ухапшен и све то.

Председник већа: Мислите хронолошки шта се дешавало тада?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да.

Председник већа: Изволите.

Сведок Љубиша Јањић: Ја сам локал имао, пошто сам овај, имао сам држављанство, све сам имао, личну карту тадашње Југославије односно Србије, у Зрењанину пријаву боравка, имао сам локал, имао сам своју предузетничку радњу и у тој радњи сам и ухапшен и овај полиција нас је одвела, чувала нас, ујутру неки аутобус је дошао по нас, одвезао нас чини ми се у Митровицу па из Митровице тамо и на Јахорину. И онда су нас, па мојим речима мало овај третирали су нас, пошто ја нисам имао никаква ратна искуства, то је мени први контакт са ратом '95. Ја сам на почетку рата одмах дошао у Србију код фамилије тако да нисам имао никаква искуства и онда сам мало био, не мало, много сам био под стресом и тако даље. Било ми је само, пошто су ми документа одузета, било ми је само да некако успијем побјећи за Србију код породице. Сви су ми супруга, брат, сви су ми били тамо. И онда су нас на неку обуку, нешто су нас тамо вјежбали, пузали, трчали и тако даље, то мене није интересовало тако да сам оно био сам присутан, али не, опет понаваљам, својом вољом.

Председник већа: Добро. Изволите даље. Шта имате да кажете Ви испричајте, а затим ће Вам бити постављена питања.

Сведок Љубиша Јањић: Ништа, онда смо, после извесног периода су нас пребацили у друге неке јединице и после тога смо, мене су пустили, отишао сам кући за Србију, добио сам дозволу и враћена ми документа.

Председник већа: Имате ли још нешто?

Сведок Љубиша Јањић: Ништа.

Председник већа: Немате друго ништа? Изволите браниоче Даријевићу обзиром да сведок нема ништа да изјави.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала Вам. Ево ја ћу управо од тог момента када сте били на Јахорини на тој обуци. Рекли сте да сте били у истој соби са трећеоптуженим Миливојем Батиницом. Да ли можете да кажете у том контексту, кад кажете у истој соби, шта то значи? Јесте ли спавали у истој соби, били сте цимери или сами сте били, је л` било још неког са вама у соби?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да је био још један дечко из Зрењанина, доста млађи, и он је исто тако одведен. Нас тројица мислим да смо били, па то су собе хотелске, некадашњи хотел "Јахорина".

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сад кад сте говорили о обуци да ли то значи да сте ...

Председник већа: Само моменат. Вас тројица сте били. Ко је био трећи са вама у соби?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим Саша да се звао.

Председник већа: Да ли знате још неки податак о њему?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да је он пицерију, да ли сад држи, нисам у контакту, да ли је још у Зрењанину, био је неку пицерију држао у мислим дио града да се зове Бадљаш.

Председник већа: Где је држао пицерију?

Сведок Љубиша Јањић: У Зрењанину, у Зрењанину.

Председник већа: У Зрењанину, добро. Изволите браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Да ли сте кад сте рекли да сте били тамо на обуци да ли сте заједно са Миливојем Батиницом пролазили кроз ту обуку? Кажете трчали сте, пузали сте, да ли сте заједно то пролазили?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате шта сте задужили од наоружања, конкретно Ви, евентуално Миливоје Батиница?

Сведок Љубиша Јањић: Па ја се сјећам да су ми дали неку пушку, ову аутоматску.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је то било уобичајено, да ли су сви војници припадници тамо који су били на обуци добијали слично наоружање или исто наоружање или различито наоружање?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да смо добили сви исто наоружање.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Да ли се сећате можда униформу какву сте имали?

Сведок Љубиша Јањић: Маскирна нека је била, чини ми се зеленкаста, маскирна.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сад питаћу Вас, Ви сте рекли да се не сећате тих детаља, али морам да Вас питам, да ли се можда сећате колико је та Ваша јединица имала мањих војних формација у смислу чета, колико је било чета?

Сведок Љубиша Јањић: То, то вам не могу, не могу то да вам, не знам, не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Реците ми колико је тамо отприлике било људства односно да ли можете да определите да ли је било 10, 100, колико је било људи уопште у том хотелу "Јахорина"? Ако можете отприлике.

Сведок Љубиша Јањић: Отприлике, не могу вам, можда кад смо испред, кад су нас постројавали, па откуд знам 100-ак, 150, онако одокативно.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, да, добро. Да ли се можда сећате имена неког лица, ко је командовао вашом јединицом или вашим водом, да ли знате неко име?

Адвокат Вићентије Даријевић: Не. Не сећате се?

Сведок Љубиша Јањић: Не сећам се.

Адвокат Вићентије Даријевић: Е сад нас занима дан конкретно, не знам колико ће Вам то значити, у питању је средина јула '95. Дакле Ви се налазите тамо на Јахорини и по изведеним доказима за сада је отприлике навођено да се тада ваша јединица распоређује на неком путу. Да ли се можда сећате нечега у вези са тим? Да ли сте Ви можда били распоређени на путу? Ако јесте да ли сте били можда распоређени са неким од лица која познајете или чије име знате? Конкретно мислим на трећеоптуженог Миливија Батиницу? Да ли можете нешто о томе да нам кажете?

Сведок Љубиша Јањић: Па да, да. С њим сам био, обично смо се скупа држали пошто смо и у соби били и из истог града, некако били смо, исте смо страхове, исте идеје имали да побегнемо некако да се извучемо зато што смо против своје воље доведени тамо, били смо скупа, у већини случајева смо били скупа.

Адвокат Вићентије Даријевић: Аха. Е сад ме занима тај дан кад сте Ви дошли са Јахорине. Да ли можете да кажете да ли сећате...

Сведок Љубиша Јањић: Реците ми где смо дошли?

Адвокат Вићентије Даријевић: На неки пут, да ја не бих сад био много сугестиван односно да Вам поставим...

Председник већа: Па не можете да будете сугестивни, то је Ваш сведок.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да. Хоћу само да Вас питам, рецимо ради се о дану 13. јулу, да ли Вам то нешто значи? Да ли Вам значи чињеница да сте били распоређени на неком путу или да ли сте били можда у некој школи? Нешто на те околности, да ли можете да се сетите? Знам да је било преко 20 година.

Сведок Љубиша Јањић: То се сјећам, у школи смо били некој смештени, тад смо дошли у реон Сребренице и ту су нас смјестили у неку школу. Ту смо стигли с Јахорине. Питао сам Вас, ја се извињавам, зато што смо били на Трескавици смо били, сад нисам знао на шта мислите, извињавам се.

Председник већа: Када сте били на Трескавици?

Сведок Љубиша Јањић: Па исто то љето.

Председник већа: У ком месецу?

Сведок Љубиша Јањић: Не сећам се тачно. Сад да ли смо били прије, послје...

Председник већа: Изволите браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Дакле, да ли можете нешто прецизније да кажете о том дану кад сте били распоређени на том путу? И како сте били распоређени? Које је то било доба дана? Колико вас је било? Ко је са Вама био? Ви сте рекли био је Миливоје Батиница. Ако можете мало неке конкретније ствари.

Председник већа: Само моменат.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Сведок није ни рекао да је био на путу, адвокат га наводи да је био на путу да се о томе сада изјасни, а није ни поменуо да је био на путу нити је рекао где је био нити било шта.

Председник већа: Добро, уважавам примедбу. Ево овако ћемо. Колико дуго сте били на Јахорини пре него што сте отишли на први борбени задатак?

Сведок Љубиша Јањић: Десетак дана можда.

Председник већа: Десетак.

Сведок Љубиша Јањић: Отприлике.

Председник већа: Када сте кренули на тај борбени задатак ко вам је издао задатак? Наредбу.

Сведок Љубиша Јањић: Скупили нас испред.

Председник већа: Ко вас је скупио?

Сведок Љубиша Јањић: Откуд знам.

Председник већа: Не знате ко вас је скупио? Знате ли ко вам је рекао где идете, где треба да идете?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Ни то не знате. Знате ли ко је кренуо све?

Сведок Љубиша Јањић: Ја мислим да су сви кренули.

Председник већа: Ко сви?

Сведок Љубиша Јањић: Читава та јединица.

Председник већа: Јединица. Колико је јединица имала чета?

Сведок Љубиша Јањић: Не могу вам, не знам.

Председник већа: Добро. Колико вас је било? Кажете сви су кренули?

Сведок Љубиша Јањић: 100-150 отприлике, по мојој некој процени.

Председник већа: Добро. Да ли то формацијски значи две чете или једна чета?

Сведок Љубиша Јањић: Па нисам...

Председник већа: Да ли сте приметили, уочили да је неко пре вас отишао са Јахорине?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Од припадника тог одреда?

Сведок Љубиша Јањић: Ја нисам приметио.

Председник већа: Нисте приметили? Немате сазнања да је неко пре вас отишао?

Сведок Љубиша Јањић: Немам.

Председник већа: Где сте отишли кад сте кренули? Како сте кренули, аутобусима или пешке?

Сведок Љубиша Јањић: Аутобусом, аутобусом.

Председник већа: Аутобусом. Један аутобус или више аутобуса?

Сведок Љубиша Јањић: Па претпостављам више.

Председник већа: Добро. Где сте стигли кад сте кренули аутобусом и где сте дошли аутобусом?

Сведок Љубиша Јањић: Овај, ја сад не могу, покушавам да се сјетим, по хронологији, ми смо једанпут ишли....

Председник већа: Само молим Вас, немојте једанпут, дакле ја сам Вас навела на тај догађај. Ви крећете аутобусима са Јахорине, кажете било је више аутобуса. Где Вас довозе ти аутобуси?

Сведок Љубиша Јањић: Довозе нас у неку школу.

Председник већа: Где је та школа, да ли знате? Да ли је неко место у близини?

Сведок Љубиша Јањић: Братунац, чини ми се, Склани да су споменути били.

Председник већа: Дакле Вас су довели у Склане?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Да ли то поуздано знате или претпостављате или закључујете?

Сведок Љубиша Јањић: Па закључујем.

Председник већа: Зашто закључујете, по чему закључујете да сте доведени у Склане?

Сведок Љубиша Јањић: Зато што се сјећам да је ту негде била Дрина и да је била нека идеја да покушамо да бјежимо преко Дрине. У то време су, сјећам се нека приче, малинари неки са чамцима преносили малине, па да покушам да, у том контексту говорим.

Председник већа: Колико је то место далеко од Коњевић Поља?

Сведок Љубиша Јањић: Не бих вам то знао рећи.

Председник већа: Добро. После тога вас су довели у Склане кажете?

Сведок Љубиша Јањић: Да. У ту школу, у ту школу, да.

Председник већа: Колико остајете у тој школи?

Сведок Љубиша Јањић: Пар дана.

Председник већа: Пар дана. И шта радите тих пар дана у школи?

Сведок Љубиша Јањић: Па тај су нас увече одвели...

Председник већа: Пар дана сте спавали у тој школи, а нисте боравили све време у тој школи пар дана је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не. Тај дан кад смо дошли нас су колико се сјећам одвели на тај, ако је то тај пут, на тај пут неки, мрак је био.

Председник већа: Да ли Вам је познато који је то пут?Где води тај пут?

Сведок Љубиша Јањић: Па касније сам сазнао да је то пут Братунац – Коњевић Поље, у том моменту нисам знао.

Председник већа: Да је то пут Братунац – Коњевић Поље, добро.

Сведок Љубиша Јањић: Тад нисам знао.

Председник већа: Тог поподнева вас одвозе?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: На пут?

Сведок Љубиша Јањић: Увече, да.

Председник већа: И ту вас распоређују, шта чине?

Сведок Љубиша Јањић: Па излазимо из аутобуса и не знам ни ко нам је говорио да излазимо и као: ту будите, чувајте пут, стражу, пазите Муслимани су у шуми, да су иза леђа, испред, тако да ја, можда су и рекли ја нисам то запазио.

Председник већа: Да ли вас је неко распоредио конкретно или је само рекао, изађите ту и пазите?

Сведок Љубиша Јањић: Не могу да се сетим да нам је неко рекао.

Председник већа: Да ли сте били сви у групи ту заједно?

Сведок Љубиша Јањић: У аутобусу, један аутобус у коме сам ја био.

Председник већа: Када сте изашли из аутобуса, да ли сте ту на путу били сви у групи или сте били распоређени по двојица, тројица на одређеном размаку?

Сведок Љубиша Јањић: Ја и Симо смо изашли скупа.

Председник већа: Ви и Батиница?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Оптужени Миливоје Батиница?

Сведок Љубиша Јањић: Да, извињавам се, Батиница.

Председник већа: А где су остали?

Сведок Љубиша Јањић: Па, неко је изашао прије, неко је изашао после.

Председник већа: Дакле, ви сте из аутобуса излазили по двојица и остајали, неко Вам рекао, сада вас двојица изађите и останите ту, аутобус наставља даље, па следећи излазе даље, је ли тако било?

Сведок Љубиша Јањић: Па, отприлике тако, да.

Председник већа: Кажете, отприлике. Зашто кажете отприлике?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не могу да се сетим да ли су сви изашли по двојица. Ја и он смо изашли.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Јањић: Да ли је излазило појединачно или, из тог разлога.

Председник већа: Добро, дакле, дошли смо до питања, када је реаговао тужилац. Изволите даље, браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Тада када сте изашли вас двојица, шта радите, шта је прво шта радите?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ништа. Неки ту је јарак био, шта ли, пошто је онако, пучало се, чули су се пучњеви, склонили смо се с пута. Да ли је то у даљини, пошто ја нисам вичан томе, чули су се пучњеви. Склонили се онако, сакрили се, овај, сишли с пута у неки јарак, ето тако даље, склонили се.

Адвокат Вићентије Даријевић: Кажете да су и други били ту распоређени. Колико је први човек до Вас, до Вас и Миливоја Батинице био распоређен са леве и са десне стране? Раздаљина, отприлике?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не знам, можда педесетак, сто метара, произвољно.

Адвокат Вићентије Даријевић: Каква је конфигурација пута, односно терена била на том месту?

Сведок Љубиша Јањић: Па, испред брдо, шума, иза брдо, шума, отприлике, ако ме то питате.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да. А пут, да ли је био прав, да ли је био кривудавац?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, кривудавац, кривудавац је пут био.

Адвокат Вићентије Даријевић: Кажете, чули сте пучње. Да ли су ти пучњи конкретно долазили из неког правца, да ли сте могли да определите или како је то било? Да ли су били појединачни пучњи, рафални, експлозивни?

Сведок Љубиша Јањић: Па, било је мешовито, нисам могао ја то да одредим, нисам стручњак за то. Знам да ме је било страх, невероватно, да ми је било лоше колико ме је било страх.

Адвокат Вићентије Даријевић: Како је Миливоје Батиница реаговао, какво је његово стање било?

Сведок Љубиша Јањић: Па, исто.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, Ви сте ту, кажете, предвече, јел тако?

Сведок Љубиша Јањић: Па, мрак је био.

Адвокат Вићентије Даријевић: Мрак је био? Можете да определите, ако се сећате, које је то време, колико је сати?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не могу Вам, осам, девет, десет. Знам да је ноћ, мрак је био.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да. Е сада у ком сте ставу били? Да ли сте стајали, да ли сте лежали, да ли сте седели, клечили, можете нешто о томе да нам кажете?

Сведок Љубиша Јањић: Па, клечали, лежали, гледали, неки је ту канал колико се ја сећам био, поред пута, ту да смо залегли нешто, покушавали да се сакријемо.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се можда сећате да ли је било неких кућа ту у тој близини око вас? Да ли се сећате можда?

Сведок Љубиша Јањић: Не могу да се сетим.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Морам Вас сада конкретно питати: да ли је Вама тада било ко помињао или да ли сте Ви можда видели конкретно неки хангар?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Шта се дешава то вече, ако можете мало да испричате? Колико сте Ви тамо, колико остајете на том месту, Ви и Миливоје Батиница?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не знам, можда после пар сати, не могу Вам тачно рећи, ноћ је, ушли смо баш у ноћ, пуцало се, све се више и више пуцало и мене је конкретно све више и више страх хватао. Баш ми није било добро. И сада у нека доба је наишао, видео сам фарове, пошто су били. Изашао сам овај испред и зауставио их и испоставило се да је то санитет и да је у том санитету неки рањени војник. То сам касније сазнао и замолио сам их да ме повезу овај, питао сам где као идете, возимо као рањеника у Братунац, да ли могу ја са вама, није ми добро, а они су рекли као, можеш таман да нам помогнеш. И тако да сам ушао у санитет. Сада, да ли је то било, нисам имао сат, да ли је то било један, два, три, верујте ми да не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Мислите на ноћ?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да, на ноћ, по ноћи мислим, мрак је био. Тако да сам се ја са тим санитетом пребацио до Братунца. Сећам се да је тај, мислим да је тешко рањен био, тај војник и да су ми рекли да му квасим уста, да му не дам воде да пије, пошто је он тражио воде. Знам да сам му квасио уста, да ли крпицом неком влажном, више се не сећам. Било ме је страх и то, пошто нисам никада, први пут сам у животу дошао у ту ситуацију.

Адвокат Вићентије Даријевић: А кажете, био је рањен. Да ли Вам је познато када је био рањен и шта се десило, ко га је ранио?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ту вечер сам, то вече је рањен био.

Председник већа: Само моменат, да појаснимо. Дакле, Ви сте распоређени тог дана ту. Када се то дешава, када довозе тог рањеног војника?

Сведок Љубиша Јањић: Па, мислим да је дубоко у ноћ смо ушли.

Председник већа: Дакле, тог дана, па наредне ноћи?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да.

Председник већа: Добро. И кажете, овај, како је дошло до његовог рањавања?

Сведок Љубиша Јањић: То сам чуо овај, да је рањен бомбом, да је неки заробљеник, муслимански војник да је изашао и да је бацио бомбу. То сам чуо у санитету.

Адвокат Вићентије Даријевић: А у санитету?

Сведок Љубиша Јањић: Да је на тај начин рањен.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате, колико је још људи било у санитету, осим тог рањеника?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да је био доктор и можда болничар, тако. Био је то мали санитет, овај, као пик-ап. Знам да сам и ја једва ушао ту.

Адвокат Вићентије Даријевић: И добро, Ви одлазите, где са тим возилом?

Сведок Љубиша Јањић: Па, у болницу у Братунцу.

Адвокат Вићентије Даријевић: И када стижете у Братунац? Од тог места где сте Ви ушли, колико Вам је требало до Братунца, да ли се сећате?

Сведок Љубиша Јањић: Па, можда пола сата.

Адвокат Вићентије Даријевић: Пола сата?

Сведок Љубиша Јањић: Четрдесет пет минута, отприлике.

Адвокат Вићентије Даријевић: А да ли се сећате, колико вам је требало од те школе до тог места где се аутобусима доведени претходно?

Сведок Љубиша Јањић: Па, можда до сат, рецимо, отприлике, сада.

Адвокат Вићентије Даријевић: Колико Ви остајете у Братунцу, да ли се Ви одмах враћате на пут или шта се дешава?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, ја сам успео да се пребацим до те школе, одакле смо, где смо...

Председник већа: Где сте довежени са Јахорине?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Дакле, Ви сте нисте враћали тамо, нисте?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро.

Председник већа: Добро, дакле, колико сте остали Ви ту на чувању те путне комуникације на том задатку, дакле од колико сати сте ту распоређени и у ком периоду сте Ви напустили то место?

Сведок Љубиша Јањић: Па, три, четири, пет сати можда. Ако сам дошао, мрак је био, можда око...

Председник већа: Мрак је био када сте кренули санитарским возилом?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, када сам дошао, мрак је био, а ово је већ одмакло дубоко у ноћ када се то десило, можда један, два, три, отприлике.

Председник већа: У ноћи?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да, у ноћи.

Председник већа: И више се нисте враћали?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Када сте Ви отишли, да ли је Батиница остао сам ту на том месту?

Сведок Љубиша Јањић: Јесте.

Председник већа: Сам остао? Јесте обавестили некога да је он остао сам?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Обзиром да кажете да сте по двојица. Зашто су Вас позвали да Ви идете?

Сведок Љубиша Јањић: Нису мене позвали. Ја сам њих замолио. Ја сам се препао. Мени је озбиљно лоше било.

Председник већа: Кога сте замолили?

Сведок Љубиша Јањић: Санитет када сам зауставио, да ме повезу.

Председник већа: Шта сте им рекли?

Сведок Љубиша Јањић: Да ми није добро, да ми је лоше, да више и не знам, нешто сам.

Председник већа: Да ли је о томе неко обавестио Вашег старешину?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам.

Председник већа: Не знате? Да ли сте могли тако да напустите место, да не обавестите старешину да Вам је лоше, него само да позовете санитет и да одете, у таквим околностима какве су биле?

Сведок Љубиша Јањић: Па, видите, ја о том тренутно нисам, тада нисам размишљао, а не би ни сада, пошто сам ја тамо доведен, ухапшен сам, тако да.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубиша Јањић: На крају крајева, значи могли су да раде свакако шта су хтели.

Председник већа: Добро, изволите даље, браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Када се Миливоје Батиница враћа на место где се Ви налазите? Када сте Ви поново видели њега, срели?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ја мислим после подне да су се вратили, колико се ја сећам, тај дан.

Адвокат Вићентије Даријевић: Тај дан?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро.

Сведок Љубиша Јањић: И мислим док сам се ја успео пребацити до те школе, да је почело да свиће. Сада, претпоставка пошто је лето било, да је то раније било.

Адвокат Вићентије Даријевић: Дакле, Ви сте се из Братунца после пребацили поново у ту школу, Ви лично?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Аха. Да ли, само да Вас питам нешто, да ли Вам је познато како је Миливоје Батиница тада ословљаван од стране Вас, од стране других припадника те јединице војне? Да ли је имао неки надимак?

Сведок Љубиша Јањић: Па, да, који и сада има, „Симо“.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли Вам је познато да га је неко ословљавао као „Аркан“?

Сведок Љубиша Јањић: Не, предамном никада нико.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Да ли Вам је познато и да ли Вам је Миливоје Батиница било када тога дана када сте се поново видели, касније, говорио да се нешто десило то вече, односно тај дан, ту ноћ, када сте Ви отишли, да ли је било неких инцидената, конкретно неких убистава, припадника друге војске или цивила?

Сведок Љубиша Јањић: Не, није ми ништа рекао.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Да ли Вам је познато да ли је нешто било конкретно на Вашој униформи посебно да сте се ви разликовали од других чланова јединице или сте сви имали исте униформе?

Сведок Љубиша Јањић: Имали смо исте униформе. Једино што смо имали, неке су нам дали панцире, ако на то мислите.

Адвокат Вићентије Даријевић: А панцире? Какве панцире?

Сведок Љубиша Јањић: Па неке мале нешто, плаве боје су, ако се добро сећам, да су били плаве боје.

Адвокат Вићентије Даријевић: Извињавам се.

Председник већа: Рекли сте маслинасте?

Сведок Љубиша Јањић: Униформе?

Председник већа: Да.

Сведок Љубиша Јањић: А панцири су чини ми се плави били.

Председник већа: А када сте носили панцире?

Сведок Љубиша Јањић: Па, откад су нам дали.

Председник већа: Све време сте носили панцире?

Сведок Љубиша Јањић: Па, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је док сте Ви били тамо, заједно са Миливојем Батиницом ту ноћ, да ли је Миливоје Батиница одлазио с тог лица места, да ли је напуштао то лице места, да ли се удаљавао, ишао негде даље од Вас или је све време био ту са Вама?

Сведок Љубиша Јањић: Док сам ја ту био, није, били смо скупа у том јарку, онако лежећем доле, спустили смо се, пошто је интензитет те пуцњаве све био јачи и јачи, мени је баш било лоше.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Кажете да сте били тамо заједно све време и у хотелској соби. Након повратка, да ли се сећате да ли сте Ви ишли још на неке активности, војне активности, неке задатке војне?

Сведок Љубиша Јањић: Па ја, колико се сећам, ишли смо на Трескавицу и то је прошли пут што сам мало пре, нисам добро схватио питање, ишли смо једанпут на неки

пут, наводно патријарх Павле је пролазио, па смо неки пут обезбеђивали и чини ми се да је то негде нека путна комуникација према Хан Пијеску.

Адвокат Вићентије Даријевић: То је дакле било, колико сам разумео, пре овог догађаја или после овог догађаја?

Сведок Љубиша Јањић: То Вам, мислим после, после да је било, ако се добро сећам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли сте Ви тада када сте били распоређени на том путу уопште знали где се распоређујете, који је то путни правац, која насељена места повезује? Да ли сте Ви знали нешто о томе?

Сведок Љубиша Јањић: Не, касније сам сазнао, чуо сам да је то Братунац-Коњевић Поље путна комуникација, али куд он пролази тачно, не знам ни дан-данас.

Адвокат Вићентије Даријевић: Аха, добро. И још једно питање. Да ли сте се Ви, да ли се сећате, ко је Вама био командир, ко је Вама изавао наређења?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Када кажете да познајете, да су Вам познати, у ствари, и ова друга два оптужена лица, мислим на господина Голијанина и господина Неђу Милидраговића, како су Вам познати? Да ли можете нешто о томе да кажете?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ја сам се сада подсетио. Видели смо се испред. Мислим да је Милидраговић, он је био неки инструктор, а други господин, онако карактеристичан је био, наћелаво ошишан, па сам ту фацу запамтио.

Адвокат Вићентије Даријевић: То кажете тада сте их видели на Јахорини, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Да, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате, да ли су они били припадници Ваше исте, да кажем чете? Додуше, Ви не знате која сте били чета, а да ли сте били у истој формацији, да ли се сећате тога?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Не сећате се?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Да ли сте Ви након свих ових, да кажем, догађања у наредним годинама, кажете, живите у истом граду сада где и Миливоје Батиница, да ли сте се Ви сретали са њим?

Сведок Љубиша Јањић: Са „Симом“?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да.

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли Вам је икада говорио нешто о неким догађањима, неким убиствима, масовним убиствима те вечери, тога дана?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Ви сте, претпостављам, чули, када сте први пут чули за ове догађаје?

Сведок Љубиша Јањић: На које мислите догађаје?

Адвокат Вићентије Даријевић: Мислим на догађаје да су тамо, наводно у том рејону, мислим наводно, кажем, то је навод оптужбе, извршена убиства неких војних заробљеника или цивила? Када сте први пут сазнали за тако нешто?

Сведок Љубиша Јањић: Па, из медија.

Адвокат Вићентије Даријевић: Из медија? Добро.

Сведок Љубиша Јањић: Када не знам тачно, али откад је то.

Председник већа: Браниоче, није „наводно“, питање је, да ли су то урадили оптужени или нису, то утврђујемо, а да је било убистава, свима нам је познато да је било.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, сада ја не бих о томе полемисао. Свакако немам ни право.

Председник већа: Да, употребили сте реч „наводно“, па мислим да је мало непримерено.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Уз сво уважавање према жртвама, али ту постоје и неке друге ствари.

Председник већа: Управо због тога и оштећених.

Адвокат Вићентије Даријевић: Сви саосећамо са тим, али морам да кажем да...

Председник већа: Који су присутни овде на претресу.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Постоји и сумња да се то тако није десило како се наводи у оптужби, а...

Председник већа: Не, не причамо, молим Вас, не причамо о томе како се десило и ко је то урадио, него причамо о томе да сте рекли да наводно су се десила убиства. Мислим да нема потребе за овим „наводно“. Наставите даље са Вашим питањима.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли можете да се изјасните, да ли Вам је из прича макар познато, колико је било тамо водова, као војних формација на Јахорини?

Сведок Љубиша Јањић: Не. То су ствари дефинитивно које ме нису интересовале, тако да ем је дуги низ година прошао, мени је било само живу главу извући и да побегнем код породице у Србију, сви су ми били.

Адвокат Вићентије Даријевић: Када кажете то за Вас, какав је однос Миливоја Батинице био према истим тим догађајима, дакле, пошто кажете, били сте блиски, чак сте били цимери, били сте у истој соби? Какав је његов став био у односу на то?

Сведок Љубиша Јањић: Па, исто тако, и он је имао супругу и дете, чини ми се тада једно дете, исто тако. Неке смо и планове ковали, како би успели побећи, неке везе и сваки тренутак на Јахорини сам користио, користили смо да одемо до телефона, пошто је први телефон био у Бистрици.

Председник већа: Да ли то значи да сте Ви често били заједно, Ви и Миливоје Батиница?

Сведок Љубиша Јањић: Па, мислим у соби, када смо били на Јахорини, били смо сваки дан, свако вече.

Председник већа: И по повратку из ове школе исто сте били на Јахорини заједно?

Сведок Љубиша Јањић: Па, да, када смо се вратили.

Председник већа: Добро. Дакле, нисте само заједно били приликом извршења овог задатка. Након Вашег одласка?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја не бих имао више питања. Хвала.

Председник већа: Немате више питања? Да ли оптужени Батиница има питање? Изволите, браниоче, адвокат Жељко Јотановић.

Адвокат Жељко Јотановић: Адвокат Жељко Јотановић. Реците ми, пошто сте били у јединици на Јахорини и да сте, кажете, присилно мобилисани, да ли сте чули или из разговора са осталим припадницима јединице, да ли су они дошли добровољно или су били, да кажемо, принудно доведени?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ја колико знам, да је ако не сви, велика већина да је исто ухапшена овај, принудно доведена.

Адвокат Жељко Јотановић: Да ли сте исто чули из тих прича да припадници, већина тих припадника јединице који су присилно доведени, да жели да се врати, да не иде на ратиште да се врати у Србију, да напусти јединицу као и Ви?

Сведок Љубиша Јањић: Па, са ким сам разговарао, да, колико се сећам.

Адвокат Жељко Јотановић: Хвала.

Председник већа: Немате других питања? Да ли оптужени Батиница Миливоје има питања за овог сведока? Нема. Да ли неко од оптужених има питања? Од браниоца осталих? Изволите. Да ли тужиоци имају питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Ја бих Вас замолио само, када сте били смештени у том хотелу „Јахорина“, на ком сте нивоу били смештени, доњем или горњем?

Сведок Љубиша Јањић: Па, на спрату, знам да су степенице биле неке, ако Вам то нешто значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Добро. Питали су Вас, да ли се сећате инструктора Милидраговића, једног од. Ко је био Ваш инструктор Ваше формације?

Сведок Љубиша Јањић: Не могу да се тога сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: А кажите ми, да ли се сећате, ко је био претпостављени, питали су Вас и судија и ови, име?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Ниједног имена се не сећате, никога ко је био претпостављени? Кажите ми само...

Председник већа: Да ли се сећате, у којој сте били чети? Ви кажете не знате који вод, а да ли се сећате која чета, прва или друга? Биле су две чете на Јахорини, то је, то су изјавили...

Сведок Љубиша Јањић: Ја нисам ни знао...

Председник већа: Само моменат. То су изјавили сви оптужени који су дали своје одбране и сви до сада саслушани сведоци.

Сведок Љубиша Јањић: Ја се тога не сећам.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Љубиша Јањић: Колико је чета било, да ли једна, пет, тог се не сећам.

Председник већа: Добро, изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Мени није било јасно. Помињали сте школу, кажете да сте се враћали више пута. Схватио сам да сте се вратили на крају и оно када су Вас довели. Да ли сте још у оних пет сати које сте поменули, ишли до школе?

Сведок Љубиша Јањић: Не више пута, нисам ја колико се сећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Само та два пута?

Сведок Љубиша Јањић: Тада када смо дошли и тада када сам се овај санитетом вратио до Братунца, па се пребацио до школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Да ли сте видели неке цивиле док сте били на том путу, да силазе, муслиманске цивиле да се предају?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Никога нисте видели?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Рекли сте за овог човека који је био у санитету, да сте чули да је рањем бомбом.

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: И да га је ранио неки Мусиман.

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Где је рањен бомбом?

Сведок Љубиша Јањић: Како мислите где?

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Да ли знате можда да опишете тај догађај то што сте чули да је тај рањени војник?

Сведок Љубиша Јањић: Па, чуо сам тамо негде да је наводно неко, таква је прича била, да је бацио бомбу, изашао, предао се, наводно и наводно овај бацио бомбу и да је он тако настрадао, на тај начин.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Да ли је то онај инцидент у хангару или на неком другом месту?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, на путу негде, у ствари, на путу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Добро. Сада ми реците само, још ми није јасно, дакле, тај санитет је Вас примио и одвезао Вас, јер Вам није било добро. То значи да би сваки припадник војске, дакле, да је зауставио санитет, могао да оде са тог места?

Сведок Љубиша Јањић: То не знам. Ја сам, могли су ме и...

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: По Вашој процени?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не знам, не знам. Мене, тада нисам ни размишљао, мени је било само главу да склоним. Ја сам под озбиљним стресом тада био јер ја нисам ни обучен за то, нити сам био добровољац, значи ја немам дана, ни минута тог ратног искуства. Доведен сам из моје радње, породицу оставио, значи одведен сам у непознато, нису ни знали где сам, тако да ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Имам само још једно питање. Да ли сте осим пуцњаве чули и експлозије?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добар дан.

Сведок Љубиша Јањић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Како сте се те ноћи пребацили од Братунца до школе?

Сведок Љубиша Јањић: Да ли сам?

Председник већа: Рекао је, тужиоче, пребацили су се ...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Није, није рекао.

Председник већа: Са Јахорине до школе аутобусом.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Не, не, од Братунца, када је био код лекара.

Председник већа: Код лекара?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Ту ноћ.

Председник већа: Како се вратио назад до школе?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Како је дошао до школе?

Председник већа: Изволите.

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да сам тамо неког замолио да ме пребаци, да сам ухватио неки превоз.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: У сред ноћи?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, то је већ свануло, већ је свануло, ујутру.

Председник већа: Дакле, Ви у јутарњим сатима долазите у школу и после тога у школу се враћају и Миливоје Батиница и остали војници око поднева?

Сведок Љубиша Јањић: Па, тако можда, после подне, тако.

Председник већа: У колико сати, да ли можете да се сетите, који период?

Сведок Љубиша Јањић: Па, не могу тачно, можда после подне, тако ако Вам, предвече, после подне.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Шта сте онда Ви радили, да ли сте се онда придружили поново Вашој јединици, ако су се они вратили? Шта се даље дешавало?

Председник већа: Ево конкретније питање. Кога сте затекли у школи? Да ли је било некога?

Сведок Љубиша Јањић: Па, конкретно, тамо су неко месо секли напољу, па сам се ја ту...

Председник већа: Ко је секао месо?

Сведок Љубиша Јањић: Па, нека, неки момци нешто. И ту сам се ја мувао.

Председник већа: Да ли је то била војска или неки цивили?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не, не, у униформама сви су били. Не познајем људе.

Председник већа: Па, да ли сте се јавили неком, да ли сте имали потребу да се јавите неком, јер ипак сте Ви напустили?

Сведок Љубиша Јањић: Ником се нисам јавио.

Председник већа: Место где сте распоређени, ратни задатак? Ником се нисте јавили?

Сведок Љубиша Јањић: Ја нисам професионално војно лице да поштујем. Гледао сам где год могу да ухватим кривину и да. Мени је било главу са спасем и да се извучем из свега тога. То је мој био једини циљ и то ми је била мета број један.

Председник већа: Добро. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: То је било питање моје. Шта сте радили након што сте се вратили у школу? Шта сте следећих дана радили?

Сведок Љубиша Јањић: Па, ми смо, касније су када се вратила војска, ми смо ишли у неки претрес терена, кроз неке, узбрдо, низбрдо и тако даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Колико дана сте ишли у претрес терена?

Сведок Љубиша Јањић: Не могу Вам то тачно рећи, са сигурношћу не могу Вам рећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Први дан сте довежени у школу.

Сведок Љубиша Јањић: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Јесте ли преспавали у тој школи?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да нисмо, да смо одмах отишли.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Одмах сте отишли?

Сведок Љубиша Јањић: Да су нас одмах одвели.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Одмах сте отишли?

Сведок Љубиша Јањић: У ствари не отишли, одвели.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли се сећате, који је то дан био везано за неки празник?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Не? Прву, тај први дан, прву ноћ је била та бомба и ово. Сада Вас ја питам, шта сте радили сутрадан, прекосутра, накосутра, колико сте дана тамо били?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам ни то.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Колико сте дана преспавали у школи и да ли сте неку ноћ преспавали ван школе?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам да ли смо једну ноћ спавали у школи. Касније смо ишли у тај претрес. Колико је то трајало. Знам када смо сишли негде, да су били неки аутобуси и да су нас покупили и вратили назад.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Је ли та школа била ближе Братунцу или Коњевић Пољу?

Сведок Љубиша Јањић: Ја мислим из те школе када се ишло, да је даље.

Председник већа: Да ли је оптужени Батиница Миливоје све време био са Вама, по доласку у ту школу и након тога одласка на терен?

Сведок Љубиша Јањић: Па, на том претресу били смо, колико се сећам, скупа, мање, више.

Председник већа: Не, ја Вас питам, долазите са Јахорине у школу и из школе одлазите да обезбеђујете тај пут.

Сведок Љубиша Јањић: Да, увече.

Председник већа: Да ли сте све то време док се Ви нисте удаљили санитарским возилом, Батиница био са Вама заједно?

Сведок Љубиша Јањић: Јесте, јесте.

Председник већа: Јесте, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Ово сам ја питао. Да ли је та школа била ближе Братунцу или Коњевић Пољу?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим Братунцу, зато што је то, близу је комуникација била и када сам се ја пребацивао, то није дуго трајало. И мислим да је то на једну страну, а ово на другу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Кажете да сте из медија чули за Кравицу, за хангар, за те догађаје. У односу на то место где сте Ви те ноћи били распоређени, где је то, према Братунцу или према Коњевић Пољу?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам.

Председник већа: Тужите, не сећа се, не можемо на било који начин да извлачимо оно што је очигледно да се не сећа. Имате ли неко друго питање? А није то ни од пресудне важности.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Није, слажем се, него имам исту ону сумњу коју и Ви имате, зар тако може да се дође и оде када ко хоће. Добро, немам више питања.

Председник већа: Да ли сте Ви били у том периоду од одласка са Јахорине у Поточарима?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: А зашто то нисте изјавили одмах? Ја сам Вам рекла, изјасните се неометано. Нисте поменули Поточаре. Кажете, ја сам Вас питала два пута и Ви кажете да сте са Јахорине директно дошли аутобусима у ту школу, а из школе да сте отишли да обезбеђујете тај пут, путни правац. Да ли сте били у Поточарима?

Сведок Љубиша Јањић: Били смо један дан. Ја Вам не могу редослед тачно рећи. Били смо један дан.

Председник већа: Да ли је то било пре него што сте доведени у ову школу?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам. Знам да смо били, задужење је било, ту је било цивила доста и да чувамо те цивиле да не би неко дошао. Мене су негде

распоредили, нека ријека, на неких, видео сам тамо, на једно 100-ак, 150 метара су били неки цивили и речено је да не сме нико да иде према..

Председник већа: Како сте отишли у Поточаре, са Јахорине или с неког другог места?

Сведок Љубиша Јањић: С Јахорине сигурно, е сад...

Председник већа: Ово Вас питам, зато што је оптужени Миливоје Батиница дао одбрану на главном претресу и он ја за разлику од Вас говорио да је био у Поточарима, да сте најпре одвежени у основну школу у Бјеловцу, да је одвежен заједно са осталим војницима у основну школу у Бјеловцу, да нису имали никакве активности, да су се сместили, преноћили, а да су сутрадан отишли према Поточарима. Ви тврдите нешто супротно, а претходно на моје питање кажете да сте све време били са Миливојем Батиницом заједно. Зато Вам ово и предочавам.

Сведок Љубиша Јањић: Ја сам Вас схватио да ли смо били скупа кад смо кренули...

Председник већа: Лепо сам Вас ја питала, немојте, ја сам Вас лепо питала, од момента силаска са Јахорине, дакле од момента када сте кренули аутобусима са Јахорине, дошли у школу, а затим били распоређени на обезбеђењу овог пута, да ли сте све време били са Батиницом, Ви сте рекли: да. Он тврди да је преноћио у школи, тврди да је био у Поточарима, а Ви сте рекли нешто друго. Па Вас питам шта је тачно?

Сведок Љубиша Јањић: Ја кад сам рекао да сам био са њим, ја сам мислио да сте ме питали од школе до тог места где смо изашли из аутобуса и док ја нисам напустио...

Председник већа: Молим Вас, нећемо о томе, лепо сам Вас ја питала и баш сам нагласила мислим два пута, добро. Ево, реците сада, да ли се сећате.

Сведок Љубиша Јањић: Да вам кажем, ја се не сећам да ли смо спавали у школи.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Љубиша Јањић: Не сећам се да ли смо спавали у школи, која је хронологија, гдје смо прво ишли, гдје смо...

Председник већа: Да ли се сећате да сте били у Поточарима?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Тога се сећате.

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Не сећате се када?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Да ли знате ко Вам је наредио да идете у Поточаре? С ким сте ишли, с којим војницима, да ли вашег вода, ваше чете?

Сведок Љубиша Јањић: Не, не сећам се.

Председник већа: Ничега се не сећате, добро.

Реците ми, Ви кажете да сте били одсутни, да ли сте у том периоду, провели сте кажете пар сати ту на том месту код рекли сте неког канала је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Да ли сте током те ноћи до тада, значи од доласка из школе где сте дошли како кажете, до момента док нисте ушли у ово санитарско возило, да ли сте чули било какву пуцњаву?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Где сте чули пуцњаву?

Сведок Љубиша Јањић: Свуда.

Председник већа: Где свуда? Из којих праваца, из свих праваца?

Сведок Љубиша Јањић: Па ја вам то не могу одредити, то је рекао сам брдо испред, брдо иза, не могу да одредим ја, могу да региструјем пуцњаву, а да правац одредим верујте ми...

Председник већа: Да ли је то било у Вашој близини?

Сведок Љубиша Јањић: Верујте мени је све било близу, имам осећај поред главе да су му пуцали колико ме је страх било.

Председник већа: Добро. Да ли сада можете да се изјасните, у међувремену сте сазнали многе детаље, колико сте Ви тада док сте чували стражу били удаљени од хангара Кравица?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам, никад у животу нисам био тамо, тако да не могу да одредим.

Председник већа: Није Вас интересовало, имајући у виду да сте у том периоду баш у време тих догађаја управо били ту негде у близини?

Сведок Љубиша Јањић: Можда сам био у близини, а да ја то нисам знао.

Председник већа: Ни касније нисте о томе ни са ким причали? Да ли сте са Батиницом причали нешто о томе?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Кажете да сте и даље били са њим по повратку на Јахорину? Да ли сте га питали шта је он радио када сте Ви напустили то место и када је он остао како Ви кажете сам?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Зашто?

Сведок Љубиша Јањић: Измењивали смо само страхове, то је једина тема која је била, колико се ја сјећам.

Председник већа: Добро. Када њега први пут срећете после тога? Када се враћате из Братунца после посете лекару?

Сведок Љубиша Јањић: Па после подне.

Председник већа: Кад су они дошли у школу, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Заједно сте били. И шта Вам он каже? Да ли сте га питали шта се дешавало у међувремену? Зашто су се вратили? Шта се дешавало?

Сведок Љубиша Јањић: Ништа ме није конкретно питао, можда нешто: шта је било, како је, али нисмо ништа детаљисали.

Председник већа: Ништа нисте. Да ли сте тада видели, кажете да препознајете оптуженог Недељка Милидраговића и Голијанин Алексу, да ли сте њих тада видели?

Сведок Љубиша Јањић: Кад мислите, у школи или?

Председник већа: Да.

Сведок Љубиша Јањић: Ја сам задњи пут чини ми се на Јахорини, е сад не могу да се сјетим тамо да сам их срео. Са те обуке ми је лик познат.

Председник већа: Са обуке само? А не сећате се да сте их видели у школи?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Добро да ли неко уопште причао од тих војника шта се дешавало?

Сведок Љубиша Јањић: Мени не.

Председник већа: Вама не?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви тврдите сада, присетили сте се да сте били у Поточарима. После Поточара када сте Ви распоређени на овој путној комуникацији где сте чували стражу? Да ли истог дана, по повратку из Поточара, да ли сутрадан?

Сведок Љубиша Јањић: Мени тај период је био тако конфузан, да ја не могу то да вам кажем с прецизношћу.

Председник већа: Конфузан Вам тај период и не можете да одредити. Добро.

Сведок Љубиша Јањић: Страх ме је био, да појасним, озбиљан страх.

Председник већа: Да ли можете да се изјасните колико сте укупно били тада одсутни са Јахорине односно колико сте времена провели доле на том терену?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам тачно, пар дана, не знам.

Председник већа: Пар дана, добро. У Поточарима шта сте видели када сте били, кажете неки цивили. Да ли сте видели неке стране војнике, припаднике УНПРОФОР-а?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да сам видео у тим униформама њиховим.

Председник већа: Шта су они радили ту? Да ли сте имали са њима неки сукоб или не?

Сведок Љубиша Јањић: Не, мене су распоредили преко неке ријеке, у неку шуму, и само шта ми је речено...

Председник већа: А да ли сте улазили у ту базу УНПРОФОР-а, да ли сте са осталим ушли ту?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Нисте?

Сведок Љубиша Јањић: Не, нисам никад био.

Председник већа: А где сте били у Поточарима?

Сведок Љубиша Јањић: Па сада вам говорим, преко неке ријеке и неких 100, 150 метара сам видео те цивиле овај...

Председник већа: А где су били ти цивили?

Сведок Љубиша Јањић: Па испред мене.

Председник већа: Испред Вас?

Сведок Љубиша Јањић: Па мислим...

Председник већа: Да ли су били у граду, да ли су били у некој бази, да ли су били на некој њиви?

Сведок Љубиша Јањић: Нека фабрика је била, нешто, ако ме то питате. Нека фабрика је била, нека грађевина.

Председник већа: И ко су били ти цивили? Да ли су то били мушкарци, жене, деца, старији људи, млађи?

Сведок Љубиша Јањић: Па жене, дјеца, мушкарци, сви су били.

Председник већа: Сви су били. Шта су радили ти цивили?

Сведок Љубиша Јањић: Па ништа, ту су били.

Председник већа: Да ли их је неко обезбеђивао?

Сведок Љубиша Јањић: Па ми смо их обезбеђивали, нама су објаснили да не смије нико да уђе тамо, да било ко од војске било које да не смије нико да приђе тамо да не иде у том правцу.

Председник већа: Колико је било ту цивила, да ли можете да процените отприлике?

Сведок Љубиша Јањић: Не знам, било их је много.

Председник већа: Више стотина?

Сведок Љубиша Јањић: Па...

Председник већа: И били су ту и припадници УНПРОФОР-а?

Сведок Љубиша Јањић: Ја мислим кад смо долазили овај да смо их видјели, али ја нисам био у прилици, пошто су нас, кажем вам, та шума негдје су нас, нисам био...

Председник већа: А да ли су неки отишли тамо где су ти цивили? Ви кажете обезбеђивали смо те цивиле, ако су Вас послали на неко друго место Ви нисте могли да их обезбеђујете са 100 метара, је ли тако, 150 метара?

Сведок Љубиша Јањић: Била је нека чистина, била је нека ливада, била је поред ријека, колико се сјећам и у том продужетку, тако да сам их могао да видим на тој раздаљини. И ту је нека шума била, у ствари ту сам дошао хладовина је била, да.

Председник већа: Да ли су ти цивили одлазили негде или су стајали ту?

Сведок Љубиша Јањић: Не. Ја нисам видио да су одлазили.

Председник већа: Да ли сте видели да долазе неки аутобуси, нека возила да одвозе те људе који су ту присутни?

Сведок Љубиша Јањић: То је шума, то је ливада, мислим, нисам могао да видим.

Председник већа: Нисте ништа? Да ли је Батиница тада био са Вама?

Сведок Љубиша Јањић: Мислим да смо ту негдје били, али да су нас распоредили, да смо се сретали овај, и да смо се разилазили.

Председник већа: Шта значи разилилазили, сретали? Да ли сте били заједно распоређени? Ви кажете: ја сам био распоређен.

Сведок Љубиша Јањић: Скупа, нисмо били на истом мјесту, на то сам мислио.

Председник већа: А да ли сте га виђали, да ли сте га видели? Да ли је ту био у Вашој близини распоређен? Да ли знате који је он имао задатак тада?

Сведок Љубиша Јањић: Па имали смо сви исти задатак, колико знам.

Председник већа: Који?

Сведок Љубиша Јањић: Па да не дамо никоме да приђу тим цивилима.

Председник већа: Да не дате ником да приђу.

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: И када сте Ви отишли шта је било са тим цивилима? Ви сте ту да их обезбеђујете и да не дате ником да приђу и Ви кажете ви одлазите из Поточара. А шта је са њима?

Сведок Љубиша Јањић: Ја не знам то.

Председник већа: Па јесу ли они остали?

Сведок Љубиша Јањић: Како су нас довели, тако су нас...

Председник већа: А да ли су ти цивили ту остали?

Сведок Љубиша Јањић: Па не знам тачно, верујете ми да не знам.

Председник већа: Не знате ни то. Кажете Батиница је био у Вашој близини. Он је на главном претресу рекао да је видео да су ти људи одвежени аутобусима. Зато Вас то питам. Да ли сте Ви то видели? Ви кажете да је био у Вашој близини.

Сведок Љубиша Јањић: Ја нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок Љубиша Јањић: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли је Вама познато шта се десило у Поточарима и ко је то урадио?

Сведок Љубиша Јањић: Не.

Председник већа: Никада о томе нисте ни од ког чули нити сте се са било ким о томе причали?

Сведок Љубиша Јањић: Никад. Чуо сам, медији, то што је било, а разговарао никад ни са ким нисам. Нити ме то интересује.

Председник већа: Нисте о томе ни са ким разговарали јер Вас то не занима? Тако можемо да закључимо.

Сведок Љубиша Јањић: Јер је то један период мог живота стресан, тако да и ово подсећање на све то...

Председник већа: Реците ми, после рата, после Јахорине где сте упућени?

Сведок Љубиша Јањић: Па упућен сам на Црепољско у једну јединицу.

Председник већа: И колико сте у тој јединици провели?

Сведок Љубиша Јањић: Па врло кратко, пошто је тај командант мој пријатељ, тако да ме је пустио, а мислим да смо се папиролошки око нове године.

Председник већа: Око нове године. А када сте са Јахорине отишли?

Сведок Љубиша Јањић: Па и то вам не могу тачно рећи период, после свих ових догађаја да кажем тачно...

Председник већа: Да ли је то био јули, август месец? Не можете ни месеца да се сетите?

Сведок Љубиша Јањић: Можда август, септембар, не знам тачно, не знам, вјерујте ми да не знам.

Председник већа: Па Ви сте прешли у ту другу јединицу, да ли је после тога тај период за Вас период био стресан? Да ли знате у коју сте јединицу прешли? Како се зове та јединица?

Сведок Љубиша Јањић: Знам, знам, на Црепољском, тад ме је и пустио.

Председник већа: Ко Вас је пустио? Како се звао Ваш старешина који Вас је пустио?

Сведок Љубиша Јањић: Илија Малетић.

Председник већа: Па добро сећате се тог старешине, не сећате се ниједног старешине у овом периоду док сте били на Јахорини?

Сведок Љубиша Јањић: Зато што ми је то пријатељ и сад ми је пријатељ, јер тај мој локал држао сам са од његове супруге братом и он је био главна веза преко ког сам ја покушавао да побјегнем из тог подручја, из Босне у ствари, да се вратим у Србију. Тако да знам.

Председник већа: Добро. Да ли има неко неко накнадно питање? Батиница Ви сте рекли да немате питање. Миливоје Батиница Вас није споменуо у свом исказу да сте Ви тада били заједно са њим, да сте били распоређени на овој путној комуникацији, па сам претпостављала да можда има питања.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја се извињавам судија, он јесте поменуо, заиста.

Председник већа: Није рекао име и презиме.

Адвокат Вићентије Даријевић: Рекао је, ја, у оном првобитном свом давању одбране.

Председник већа: Дајући свој исказ на то мислим, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Рекао је.

Председник већа: У том исказу није браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Судија, ево транскрипт, извињавам се. Страна 5 транскрипта, пасус...

Адвокат Вићентије Даријевић: Сад ћу вам рећи, 27. фебруар 2017.

Адвокат Крсто Бобот: Пасус трећи.

Адвокат Вићентије Даријевић: Помиње га, именује га баш.

Адвокат Крсто Бобот: "Ја сам овде и навео сведоке које сам позвао и за које се надам да ће овај доћи...."

Председник већа: Не, ја мислим на то да није ниједног момента рекао да је заједно са овде присутним сведоком седео, док је давао свој исказ, излажући, износећи свој исказ да није рекао са тим и тим сам био распоређен на тој путној комуникацији. Нисмо се браниоче разумели.

Адвокат Крсто Бобот: О кеј, ако је тако ја повлачим, само кажем да је...

Председник већа: Не, не, он је предлагао сведока и навео је на које околности га предлага.

Адвокат Крсто Бобот: Да ће потврдити његову причу.

Председник већа: Да ће потврдити његову причу, али није рекао док је износио свој исказ: ја и тај и тај смо били распоређени ту и ту, као што каже овај сведок.

Адвокат Крсто Бобот: Повлачим примедбу.

Председник већа: На то сам мислила браниоче. Добро. Ви сте се изјаснили да не тражите трошкове, накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес, је ли тако?

Сведок Љубиша Јањић: Тако је.

Председник већа: Добро.

Констатује се да сведок не захтева накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес.

Да ли можемо сведока да отпустимо? Браниоци, оптужени?

Констатује се да се сведок отпушта из заседања.

Можете да се удаљите.

Сведок Љубиша Јањић: Могу ли питање само једно?

Председник већа: Можете како да не.

Сведок Љубиша Јањић: Ја сам добио прошлу пут позив и разболио сам се, имао сам високу температуру, ја сам послао телеграм. Међутим добио сам на кућну адресу позив за данас и решење о казни.

Председник већа: Ја сам на почетку претреса саопштила да се стављају ван снаге та решења о Вашем новчаном кажњавању, тако да Ви ту казну не морате да платите јер по суд по одредбама Закона о кривичном поступку може своје решење о новчаном кажњавању да стави ван снаге ако сведок приступи на претрес. Циљ Вашег кажњавања је био да Ви дођете на претрес, а не да бисте Ви нешто плаћали.

Можете да се удаљите из заседања.

И нама је остао сведок Никола Рудан.

Оптужени Алекса Голијанин: Судинице.

Председник већа: Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Могу ли изаћи на минут?

Председник већа: Можете.

Само да сачекамо да се врати оптужени Голијанин.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Рудан Николе.

Испитивање сведока НИКОЛЕ РУДАН

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Кикинда дана 11.02.2016. године под бројем 007785433.

Сведок Никола Рудан, ЈМБГ 2409972174354, рођен дана 24.09.1972. године.

Где сте рођени Никола?

Сведок Никола Рудан: У Сарајеву.

Председник већа: У Сарајеву. Од оца?

Сведок Никола Рудан: Бранка.

Председник већа: Бранка. По занимању сте?

Сведок Никола Рудан: Машински техничар.

Председник већа: Машински техничар. Пребивалиште на адреси из списка.

Сведок Никола Рудан: Ђуре Јакшића 180, Кикинда.

Председник већа: Да ли познајете овде присутне оптужене? Окрените се и видећете, иза стакла који седе.

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Кога познајете од оптужених? Молим?

Сведок Никола Рудан: Симу.

Председник већа: Миливоја Батиницу?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Да ли познајете неког? Да ли Вам је познат лик још неког од њих?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, не знам, пуно је прошло.

Председник већа: Од оптужених познаје оптуженог Миливоја Батиницу, остале оптужене не познаје. Са оптуженим Миливојем Батиницом није у сродству, није у завади је ли тако?

Сведок Никола Рудан: Не.

Председник већа: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок Никола Рудан: Јасно, јасно.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Ви ћете се изјаснити да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред овим судом о свему што Вам је познато говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати.

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави.

Да ли Вам је познато зашто сте позвани на овај претрес?

Сведок Никола Рудан: Јесте.

Председник већа: Шта Вам је познато? Ко Вас је упознао?

Сведок Никола Рудан: Па Миливоје ме је упознао.

Председник већа: Оптужени Миливоје Батиница. Шта Вам је рекао оптужени Миливоје Батиница?

Сведок Никола Рудан: Па да будем свједок.

Председник већа: Шта да сведочите? Шта Вам је рекао?

Сведок Никола Рудан: Па да будем, што сам био са њим, био припадник Војске Републике Српске, у Специјалним бригадама МУП-а Републике Српске.

Председник већа: И да сведочите о тим догађајима?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Добро. Ево, изјасните се о неометаном излагању све оно чега се сећате у вези догађаја у том периоду.

Сведок Никола Рудан: Значи да кренем од почетка оно у јуну мјесецу је ли тако?

Председник већа: Па не морате у јуну месецу, оптуженом Миливоју Батиници, као и осталим оптуженима стављено је на терет извршење кривичног дела испред хангара Кравице, убиство више цивила, 14.јула 1995. године. Можете се изјаснити на тај период. Дакле, Ви сте довежени на Јахорину, је ли тако?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви добровољно отишли?

Сведок Никола Рудан: Не, не било је оно, била је то акција, што каже да нас покупе, што смо били назови дезертери, па су нас покупили.

Председник већа: И довежени сте на Јахорину?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Па ето изјасните се на Јахорини где сте распоређени.

Сведок Никола Рудан: Био сам на Јахорини, био сам у хотелу "Јахорина".

Председник већа: Ко Вам је био старешина, у ком сте били воду?

Сведок Никола Рудан: Па не знам ко нам је био, само Горан Сарић нам је био главни.

Председник већа: Горан Сарић, добро. Он је био командант.

Сведок Никола Рудан: Да, командант, њега знам, а ови нон стоп су неки долазили, одлазили искрено да кажем.

Председник већа: Добро. Морали сте да имате команданта чете, команданта вода, Вашег непосредног. Ко је био Ваш непосредни старешина...

Сведок Никола Рудан: Вјерујте да не знам.

Председник већа: ...чије сте налоге и задатке извршавали?

Сведок Никола Рудан: Вјерујте да не знам, нон стоп је пролазило и одлазило и вјерујте да не знам.

Председник већа: Да ли Вам је неко издавао наређења?

Сведок Никола Рудан: Јесте, али ја те људе, то је '95. било госпођо.

Председник већа: Да ли је то био неко од оптужених?

Сведок Никола Рудан: Не, не.

Председник већа: Па да ли се сећате било ког имена неког старешине?

Сведок Никола Рудан: Горана Сарића, знам Горана Сарића.

Председник већа: Да ли Вам је он издавао наређења и да ли је он био ...

Сведок Никола Рудан: Да, он је био ту, долазио је једно вријеме, био је долазио тамо Ковач, то знам, министар тај то знам, и ове остале искрено, то знам, ови остали нон стоп су одлазили долазили, не знам искрено да вам кажем.

Председник већа: Да ли знате у којој сте били чети? Првој или другој?

Сведок Никола Рудан: Не знам, то није нас интересовало, искрено да вам кажем госпођо, није нас интересовало. Били смо у чети, сад прва, друга, то није нас интересовало, било је више нека опуштенија варијанта.

Председник већа: Добро, обзиром да се тога не сећате, ево изјасните се са ким сте боравили тамо у соби...

Сведок Никола Рудан: Па био сам...

Председник већа: Само моменат. Ко Вам је држао обуку, да ли сте имали неке ратне задатке, какве сте имали, шта се дешавало? Ето, то је оно нас интересује.

Сведок Никола Рудан: Није ратни задатак, били смо, ту обуку смо имали, имали смо кад је долазио Патријарх Павле смо били обезбеђивали пут, ја мислим ту од Сокоца до Хан Пијеска, то смо имали, имали смо обуку ту на Јахорини, то смо имали и то је то мање више. То кад смо били ту на Јахорини. И имали смо то како се зове обуку, да што каже, пењали смо се тамо.

Председник већа: Дакле, прво сте имали обуку, па сте после ишли на ово обезбеђење.

Сведок Никола Рудан: Да, био Патријарх Павле па смо били између Хан Пијеска и не знам Власенице, немам појма, ту негде.

Председник већа: И колико сте дана боравили тамо?

Сведок Никола Рудан: Па двије недеље, колико смо били. То је нека убрзана обука.

Председник већа: Добро. И да ли сте имали још неки задатак?

Сведок Никола Рудан: Нисмо.

Председник већа: Само обезбеђење Патријарха Павла у Хан Пијеску.

Сведок Никола Рудан: Да, да, е тад, да.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је било убистава испред хангара Кравица?

Сведок Никола Рудан: Није, није ми познато.

Председник већа: Да ли сте били, имали било какво, кажете нисте имали никакав задатак осим обезбеђења Патријарха Павла?

Сведок Никола Рудан: Па добро то касније кад смо отишли на Сребреницу, то да, а ово кажем ...

Председник већа: Па то Вас и питам.

Сведок Никола Рудан: А зато питате, то, нисам Вас разумио.

Председник већа: То када сте кажете отишли на Сребреницу шта се тада дешавало? Ево објасните.

Сведок Никола Рудан: Ништа, покупили су нас, ишли смо тамо, мрак је био што каже, ишли смо тамо, то никад ја тамо у животу нисам искрено да Вам кажем госпођо био тамо, и Сребреница и то Коњевић Поље, никад ја тамо нисам био. Пролазио сам, али никад ја нисам био тамо. И били смо ту и онда су нас ту, били смо, немам појма нека школа је била, и онда смо били...

Председник већа: Шта значи нека школа је била? Где је била школа?

Сведок Никола Рудан: Па нека школа, не знам нека школа је била, ту смо били задужили опрему и онда смо ишли.

Председник већа: У школи сте задужили опрему?

Сведок Никола Рудан: Да, имали смо неке плаве панцире то знам.

Председник већа: А где се налази та школа?

Сведок Никола Рудан: Па немам појма, не знам, никад ја кажем госпођо ја нисам био тамо. Никад, ја сад, никад тамо нисам био.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Рудан: Е то, и онда смо били, и онда су нас оставили ту па смо били што каже тај пут, тако смо ми и говорили, ваљда тај, како се зове то, према Сребреници тај пут, Коњевић Поље, тамо према Сребреници. На сваких 40-50 метара су нас поставили, по двоје, троје били и ту смо били да радимо обезбеђење ових, како се зове, цивила, ако дођу.

Председник већа: Можете ли само прецизније. Кажете тај пут Сребреница – Коњевић Поље, одакле, од ког места?

Сведок Никола Рудан: Па од Коњевић Поља према Сребреници тамо, тамо она кривина колико ја знам. То сад ка вратим филм била је ту ваљда направљена црква, је ли тако бјеше?

Председник већа: Не знам.

Сведок Никола Рудан: Нешто је био проблем око те цркве, углавном ту је та, никад ја тамо нисам био, увек сам пролазио, нешто кроз маглу се сјећам.

Председник већа: Само моменат. Да ли сте Ви били распоређени на путном правцу Коњевић Поље – Сребреница или Коњевић Поље – Братунац?

Сведок Никола Рудан: Коњевић Поље – Сребреница.

Председник већа: Сребреница.

Сведок Никола Рудан: Да, колико ја знам. Да искрено кажем, само знам да сам био ту, сви смо били, па и ја сам био.

Председник већа: А да ли знате где је Братунац?

Сведок Никола Рудан: Па знам, тамо лијево, тамо од Коњевић Поља па лијево се иде, а ово је десно Сребреница, то има она кривина.

Председник већа: Добро. И ко је ту био распоређен?

Сведок Никола Рудан: Па били смо сви ми, и прва и друга чета.

Председник већа: Обе чете?

Сведок Никола Рудан: Да, колико ја знам.

Председник већа: Добро. Можете ли само детаљније, ето то нам опишите. Како сте распоређени...

Сведок Никола Рудан: Па били смо на сваких 30-40 метара.

Председник већа: Само моменат, зашто сте нестрпљиви. Немојте нестрпљиво.

Сведок Никола Рудан: Добро.

Председник већа: Када сте ту распоређени, колико сте ту били, шта сте ту радили, да ли сте имали неке борбене активности, да ли сте имали неке заробљенике? Да ли је било неког оружаног напада? Шта се дешавало? Ето то нам опишите. Или се није дешавало ништа?

Сведок Никола Рудан: Па било је, не може се рећи да није било ништа, било је.

Председник већа: Колико сте ту били?

Сведок Никола Рудан: Па три дана.

Председник већа: На истом месту?

Сведок Никола Рудан: Па ту мање више, померали се, мање више што кажу...

Председник већа: Колико сте се померали?

Сведок Никола Рудан: Па мало, не знам, сад једно километар, два, ту, колико ја знам.

Председник већа: А зашто сте се померали?

Сведок Никола Рудан: Па било је тако наређење.

Председник већа: Ко Вам је наредио?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, само су рекли тако, и помери се тамо.

Председник већа: Ко је рекао?

Сведок Никола Рудан: Не знам. Сад ко је то реко, иди тамо помери се и готово, нисам ја, било нас је, не могу ја сад да кажем колико.

Председник већа: Добро. Изволите, опишите шта се дешавало.

Сведок Никола Рудан: Па, кажем, углавном смо ту, како се зове, ту смо обезбеђивали тај пут. И како то већ иде, кад иде обезбеђење пута и како већ иде, били су ту цивили, и ми смо их ту, како се зове, ту гледали, причували и то, углавном је тако било. Разумијете. И то је та прича колико ја знам.

Председник већа: Били и цивили, ми смо их чували. Који цивили, колико цивила?

Сведок Никола Рудан: Па не знам ту жене, дјеца, старци, ту су били, долазили.

Председник већа: Где?

Сведок Никола Рудан: Па на пут су долазили, ту била је општа фрка, долазили, одлазили, ту су били, и долазио је неки камион што је долазио и носили су их, не знам ни ја, аутобус...

Председник већа: Ту? На том путу Коњевић Поље – Сребреница?

Сведок Никола Рудан: Па мало нешто је било, после тога је било ...

Председник већа: Само моменат. Мало нешто? Можете ли само прецизније? Где су долазиле те жене, деца?

Сведок Никола Рудан: Па ишли су путем су долазили.

Председник већа: Ишли путем?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Где ишли, у Сребреницу?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, ишли су овамо свугдје, то је био општи хаос је био, разумијете. Ја мислим да су ишли овамо, тамо према Коњевић Пољу негде су ишли.

Председник већа: А одакле су ишли?

Сведок Никола Рудан: Па колико сам ја то, мислим да су из Сребренице долазили. Нисам никад ја био у Сребреници, само сам био на том путу.

Председник већа: Из Сребренице су ишли према Коњевић Пољу?

Сведок Никола Рудан: Да, колико ја бар мислим тако.

Председник већа: Добро. У колони или?

Сведок Никола Рудан: Па како то, то је било опште лудило.

Председник већа: Па да ли је било мушкараца?

Сведок Никола Рудан: Е, мушкарци су долазили, са брда су долазили.

Председник већа: А мушкараца није било међу тим женама и децом?

Сведок Никола Рудан: Не, не, не, било неких стараца, да.

Председник већа: Они су долазили са брда?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Да ли су то исто били цивили?

Сведок Никола Рудан: Па јесу цивили, углавном су били или су имали, како се зове, ту маскирну доле и неки, топло је било, то се сећам топло је било, било је топло и практично су били голишави. И то је то, и онда смо ми ту како већ ту на путу, и онда стани ту, није проблем, буди паметан, како већ иде та војна терминологија, и онда су долазили, камион је, не знам где су ишли.

Председник већа: А шта значи „буди паметан“, нисам разумела?

Сведок Никола Рудан: Знате како то већ иде, рат је госпођо. "Немој да правиш, биће добро, немој да правиш, буди паметан, немој да правиш пиздарије"..

Председник већа: Само моменат, дакле, ти како кажете војници, мушкарци који су долазили с брда, ви сте њих слали даље?

Сведок Никола Рудан: Да, да.

Председник већа: А ове цивиле сте пустили сами да иду?

Сведок Никола Рудан: Па не знам ту, не знам кажем, ту што кажу долазе, увек је пролазио неки камион, шта је пролазио, ми смо углавном ту били.

Председник већа: Па да ли су они улазили у тај камион и ти војници који су силазили са брда или цивили или само војници који су силазили са брда?

Сведок Никола Рудан: Ја мислим и једни и други, да.

Председник већа: И једни и други?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: И где их је возио тај камион?

Сведок Никола Рудан: Не знам, не знам.

Председник већа: Је ли то био војни камион, цивилни?

Сведок Никола Рудан: Војни камион.

Председник већа: Војни камион?

Сведок Никола Рудан: Ја мислим војни, био је зелен.

Председник већа: Да ли сте видели ко вози тај камион?

Сведок Никола Рудан: Нисам гледао, искрено није ме ни интересовало. Било је само што каже...

Председник већа: Да ли је то била Војска Републике Српске?

Сведок Никола Рудан: Јесте, ја мислим да јесте, ја мислим да јесте, ја мислим, да.

Председник већа: И није Вам познато где су их одвозили?

Сведок Никола Рудан: Нити ме је интересовало. Интересовало на српском само да сачувам главу, ето искрено да вам кажем. Само да сачувам главу пошто је било после уваче пуцкарања, само ме је интересовало да сачувам главу.

Председник већа: А преко дана док сте били тамо?

Сведок Никола Рудан: Није било, није било, било је мало те појединачне паљбе, али ноћ је била мало увек, ноћ је ноћ, знате како иде то.

Председник већа: И како је било ноћу?

Сведок Никола Рудан: Па није било пријатно.

Председник већа: Ко је пуцао да ли знате?

Сведок Никола Рудан: Па немам појма.

Председник већа: Да ли је на вас неко пуцао?

Сведок Никола Рудан: Није, бога ми није. Ми смо ту били неки, неки као ту неки поред пута, неки, немам појма шта је то траншеа, не знам ни ја те, биле су старе неке куће напуштене, ту смо били и то је то мање више.

Председник већа: У старим напуштеним кућама?

Сведок Никола Рудан: Па да.

Председник већа: Ноћу?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Да ли је Миливоје Батиница био са вама?

Сведок Никола Рудан: Био је он близу мене, сад не могу одредити, на 100-200 метара, виђали смо се ми мање више ту.

Председник већа: 100-200 метара?

Сведок Никола Рудан: Па тако, да л` 50, да л` како било ту, долазили су, пошто нисмо били нон стоп на једном месту, мало вамо, тамо, па да.

Председник већа: А претходни сведок, Ви сте га видели кад је излазио Љубиша Јањић да ли је он био ту?

Сведок Никола Рудан: Нисам њега видио, њега нисам видио, видио сам овог мог Ранка и ове сам виђао и још неке момке сам виђао, сад не могу ја, кад је то било `95.

Председник већа: Па да ли можете бар неко име да наведете?

Сведок Никола Рудан: Ранка знам.

Председник већа: Ког Ранка?

Сведок Никола Рудан: Не знам како се он презива, а био је са мном, не знам, искрено вам кажем. Миливоја знам зато што је био спортски радник, ја сам био живио у Сарајеву, и он је живио у Сарајеву, по спортској линији тада. А ове остале момке не знам. Знам био је, ево сад ми враћа филм, овај што је мало пре исто био сведок, Самир, зато што је имао пушку пише "Самир", њега знам исто, њега се сјећам, зато што је пушка била, писало је "Самир". Њега се сјећам.

Председник већа: Да ли је он био у вашем воду у вашој чети?

Сведок Никола Рудан: Ко? Не знам, не сјећам се ја ко је био, то је било, искрено да кажем, није тако, нисмо то тако гледали, придавали значењу – прва, друга чета, први, други вод, уопште нисмо томе придавали неки значај, бар ја. Једноставно ја нисам сад чекао...

Председник већа: Дакле није у ратним условима уопште није било битно ко припада ком воду, ко је коме старешина?

Сведок Никола Рудан: Не, мени је искрено било само да што прије се скинем и да идем, искрено вам кажем. Није ме уопште дотицао рат, уопште ме није дотицало, само сам хтио да вратим се кући. Ето, кратко, јасно. То ме је највише дотицало што прије да се курталишем, идем кући.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте били ту три дана, је ли тако?

Сведок Никола Рудан: Тако ја мислим.

Председник већа: Нисте ни спавали, спавали сте у кућама?

Сведок Никола Рудан: Па то да, ту, тамо, напуштеним.

Председник већа: Је л` неко остао да стражари?

Сведок Никола Рудан: Па буде, буде Ранко, буде неко, мијења се, знате како то већ иде.

Председник већа: Добро. И виђали сте Миливоја Батиницу?

Сведок Никола Рудан: Па мање више да.

Председник већа: Мање, више. Сва три дана сте га виђали?

Сведок Никола Рудан: Не. Колико ја знам не, не могу сад, да сам виђао али сам виђао. Да вам искрено кажем виђао јесам, што каже ту сам.

Председник већа: Кажете не. Када га нисте виђали?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, кажем, сад не могу то, било `95. не могу ја све да вам кажем, кад је то било.

Председник већа: Па да ли се сећате бар нечега? Да ли га нисте видели читав дан, читаву ноћ?

Сведок Никола Рудан: Па циели дан смо се ми виђали, цијели дан јесмо мање више, што каже, нисмо били далеко, мање више виђали смо се.

Председник већа: Добро. Кажете да сте одлазили, померали сте се по километар по наредби?

Сведок Никола Рудан: Да, па мање више.

Председник већа: Где километар, у ком правцу?

Сведок Никола Рудан: Према Сребреници тамо.

Председник већа: Према Сребреници. А зашто?

Сведок Никола Рудан: Па није ништа ми речено. Знате како, кад сте војник нема шта да питате и готово. Нема, извршење – наређење и готово. Немам ја шта да мислим. Знате како, у војсци нема шта да мислим.

Председник већа: Са колико војника сте Ви били у групи?

Сведок Никола Рудан: Молим?

Председник већа: Са колико војника сте Ви ту били у групи? На том путу распоређени, да ли сте били у групи?

Сведок Никола Рудан: Па не, има по двоје, сваких 50 метара по двоје, троје разумијете.

Председник већа: 50 метара по двоје?

Сведок Никола Рудан: Па да.

Председник већа: Добро. Колико је Батиница од Вас био удаљен? Да ли можете да процените? Колико је било између вас?

Сведок Никола Рудан: Па не могу, био је тај неки, како се зове, тај неки пут је био кривудава. Не могу.

Председник већа: Је л` он био ближе како Ви кажете Сребреници или је био ближе Коњевић Пољу?

Сведок Никола Рудан: Па више Сребреници колико се ја сјећам, да вам искрено кажем, да ме убијете не знам, кажем ти, углавном био је ту. Зна га, са фудбала га још знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Никола Рудан: И добар је и зато што кажу, то знам. Ове остале, кажем, слабо их знам, знам тог Самира, сјећам се овог Ранка што је био са мном, њега се сјећам, Љубише се већ не сјећам.

Председник већа: Добро. Ранко кажете је био са Вама заједно. на истом месту кад сте чували стражу?

Сведок Никола Рудан: Па јест ту био, да.

Председник већа: Ви, Ранко и ко још?

Сведок Никола Рудан: Не знам ко је био, то већ не знам, то је ја мислим један дечко био, Ранка знам. Сад ко је био не знам.

Председник већа: Добро. Кажите ми да ли сте чули неку појединачну паљбу, да ли сте чули неку рафалну паљбу рецимо у преподневним сатима из правца Братунца?

Сведок Никола Рудан: Па сад Братунац је овамо лијево, је ли тако? Па нисам нешто, у ствари кроз маглу, било је, не могу да кажем да није било. Било, није да није било. А сад што кажу нисам нешто обраћао пажњу, рекао сам, само сам чека да што прије се заврши да идем кући.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви били испред хангара Кравица?

Сведок Никола Рудан: Не знам гдје је то.

Председник већа: Нисте били?

Сведок Никола Рудан: Не, не знам гдје је то.

Председник већа: А да ли Вам је познато да ли је неко из одреда са Јахорине био испред хангара Кравица?

Сведок Никола Рудан: Не знам гдје је то госпођо.

Председник већа: Ја Вас питам да ли сте чули, да ли Вам је познато да је неко био?

Сведок Никола Рудан: Не, не. Ми смо само мислили да то што прије заврши и не знам, шта је било тема, не сећам се, што прије да одемо на Јахорину и да скинемо то,

искрено кажем. Уопште нам није била тема разговора то. То се сјећам се ишли смо тамо, то је био не знам покер неки у цигаре, то једва сам чекао нешто, у то је била нека прича. Више смо мислили о томе. Није уопште била тема разговора и неки допусти, о женама је била нека тема.

Председник већа: Дакле, Вама ништа није познато у вези убиства у хангару Кравица?

Сведок Никола Рудан: Не, не.

Председник већа: Добро. По завршетку овог задатка Ви остајете ту три дана, после тога где сте отишли?

Сведок Никола Рудан: Па покупили нас, па смо ишли, вратили се на Јахорину.

Председник већа: На Јахорину?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Јесте ли ишли у претрагу неког терена?

Сведок Никола Рудан: Јесмо, јесмо.

Председник већа: Ко је ишао?

Сведок Никола Рудан: Па сви, мање више, сад не могу имена.

Председник већа: Ко сви?

Сведок Никола Рудан: Па немам појма, сад прва, друга чета, то већ не могу да грешим душу. Искрено да кажем ја не знам ни која то била чета, само знам да смо имали плаве панцире, то знам и аутоматско наоружање.

Председник већа: А ко вас је повео да идете у претрагу тог терена? Ко вам је рекао да треба да идете?

Сведок Никола Рудан: Не знам, само: крени, идемо горе.

Председник већа: И колико вас је кренуло?

Сведок Никола Рудан: Па немам појма да искрено кажем. Знате како идете кад идете у чишћење терена, по 20,30,40, 50 метара.

Председник већа: С ким сте Ви тада били у близини, ко је био са Вама?

Сведок Никола Рудан: Са Ранком, са Ранком.

Председник већа: За Вас питам лично.

Сведок Никола Рудан: Ранком, ја мислим Ранко се зове човек. Човек, није човек, дечко.

Председник већа: Да ли се он можда презива Церовина?

Сведок Никола Рудан: Не знам, искрено, знам да се само зове Ранко. Да вам искрено кажем, једино знам да се зове Ранко.

Председник већа: Да ли знате одакле је?

Сведок Никола Рудан: Не знам. Симо знам, знам само Симо зато што је из Сарајева, баш спортски радник био, њега знам, зато што је фудбал, стварно га знам пошто сам и ја бавио се фудбалом, ја сам из Вогошће, е то знам.

Председник већа: А да ли сте се дружили у Сарајеву?

Сведок Никола Рудан: Не, само сам га знао.

Председник већа: Нисте га познавали? Упознали сте се на Јахорини?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми после претраге, да ли је он ишао у претрагу тог терена?

Сведок Никола Рудан: Не знам, искрено да кажем, нисам обраћао пажњу. Знате како оно фрка, трка, лудило, шта сад ја гледам Сима, Пера, Мика, не интересује ме, рекао сам само што прије да завршим и идем кући.

Председник већа: Добро. И кад сте завршили ту претрагу терена шта је даље било?

Сведок Никола Рудан: Па ништа, дошли покупили нас па смо ишли вратили се на Јахорину.

Председник већа: На Јахорину?

Сведок Никола Рудан: На Јахорину.

Председник већа: И после тога?

Сведок Никола Рудан: После тога ишао сам ја, добио сам распоред да идем у Добрињу 4, Добрињу 4 до краја рата сам био. Па да, био сам ту у Добрињи 4, у згради некој сам био.

Председник већа: Не разумем Вас, Добриња 4?

Сведок Никола Рудан: Добриња 4, то је дио града Сарајева, Добриња 4.

Председник већа: Добро. А шта сте то добили?

Сведок Никола Рудан: Па обичан ровач сам био.

Председник већа: Шта сте били?

Сведок Никола Рудан: Ровач, како се каже, у згради сам био обичан војник.

Председник већа: Војник?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: У којој јединици?

Сведок Никола Рудан: Па та је била, како се зове та, не знам како се зове та, Добрињска бригада је била.

Председник већа: Добрињска бригада. Ко Вам је био старешина?

Сведок Никола Рудан: Е тог знам лика, то је Сале био један, Саша се звао, тог знам.

Председник већа: Саша се звао, добро.

Сведок Никола Рудан: Тог знам, просед, њега сам знао, пошто је био, шта је био неки рођак мом комшији из Вогошћа, тог сам знао, тог сам запамтио.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите у вези ових догађаја?

Сведок Никола Рудан: У вези Сребренице, у вези тога? Немам, немам шта да кажем, једва сам чекао искрено да кажем госпођо да се заврши то. Искрено. Па не знам, не волим ја, кажем, не волим рат, не волим то, све ми је то, не волим рат. Искрено да кажем, не волим, све ми је то, ето искрено, немам нешто ја да додам, одузmem.

Председник већа: Бранилац адвокат Даријевић да ли имате питања? Ово је Ваш доказни предлог.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала.

Сведок Никола Рудан: Можете ли нам рећи само кажете знате Миливоја Батиницу као спортског радника. То кад кажете спортски радник, на који начин мислите да је био спортски радник? Да ли мислите да не период пре рата?

Сведок Никола Рудан: И пре рата и после рата.

Адвокат Вићентије Даријевић: Чиме се он бавио пре рата? Кажете знате га?

Сведок Никола Рудан: Па знам, читао сам новине, гледао сам што каже те чланке, фудбалом колико ја знам, играо је фудбал. Зато кажем знао сам ја, пошто живио сам у Вогошћи и бавио се ту код стадиона, у Вогошћи и онда сам знао те мање више, те, мој кум исто се бавио фудбалом, па смо што каже, увек читаш оно, како се зове, новине и то сам знао. Па да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Дакле, Ви кажете Ви сте били и знали сте и по томе што сте из истог града, фактички Сарајева?

Сведок Никола Рудан: Па мање више сви спортисти, фудбалери се знају, специфичан је сој људи.

Адвокат Вићентије Даријевић: Јасно. Реците ми сад осим вас двојице који су били из Сарајева, да ли је било још неких лица из Сарајева?

Сведок Никола Рудан: Није, био је један лик из Илијаша, њега знам, био је овај Стојан, он је био из ту, како се зове, он је из Семзовца био, њега знам, кога још знам ту...

Адвокат Вићентије Даријевић: Кад помињете та места, ајде да кажем нисмо људи који смо настањени у Сарајеву, фактички то су све делови Сарајева?

Сведок Никола Рудан: Да, делови града Сарајева, да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, хвала. Реците ми да ли знате како су Миливоја Батиницу ословљавали под надимком?

Сведок Никола Рудан: Симо.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли су га тако ословљавали и на Јахорини?

Сведок Никола Рудан: Јесу.

Адвокат Вићентије Даријевић: А да ли Вам је можда познато да ли је имао још неки надимак?

Сведок Никола Рудан: Није.

Адвокат Вићентије Даријевић: Помињали сте, ја се извињавам можда нисам добро разумео, лице по надимку Самир?

Сведок Никола Рудан: Ма да, био је један, знате кад смо задужили ту униформу и те како се зове пушке, била је нека, неки дрвени кундак и пише "Самир", онда га прозвали Самир, Самир, а то је овај што је био мало пре и остао је Самир.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, добро. Реците ми пошто ајде да кажем питала Вас је то судија више пута, па ћу и ја ето себи да дозволим, да ми дате одговор само....

Председник већа: Зашто питате ако сам ја питала више пута? Знате да закон прописује да не може да се поставе питања на која је већ дат одговор?

Адвокат Вићентије Даријевић: Па Ви се, морам рећи више питања...

Председник већа: Мислите да ће Вама да одговори.

Адвокат Вићентије Даријевић: Не, он је одговорио баш како треба, како треба одбрани, да тако кажем.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Али Ви сте мени..., ајде да не бих ...

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Да ли сте Ви икада чули од Миливоја Батинице званог Сима да је он Вама се поверио као спортски радник, да имате исту причу, из истог сте града, бавите се спортским радом, да ли Вам се поверио икада да је он извршио било какву радњу убиства?

Сведок Никола Рудан: Ма откуда, није уопште тема била.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли Вам је помињао неки хангар?

Сведок Никола Рудан: Ма откуда, какав хангар, кажем ти, више нас спорт нас интересује и готово, а да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је таква прича била и након Вашег завршетка тог обезбеђења пута?

Сведок Никола Рудан: Ма није кажем ти само да што пре одемо на Јахорину да играмо те, како се зову, цигаре и кажем ти, то је више била тема, и ако може неко пиво да се попије, било је тамо неке чоколаде, било је у хотелу "Бистрица" појефтино и ваљда два дана прије, а да, то је више било о чоколадама из хотела "Бистрица". Пошто ту где смо спавали у хотелу "Јахорина" ту је хотел "Бистрица". Више ме дотицало чоколаде, него, а да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Помињете неке надимке, да ли можете нешто да нам кажете везано за надимак, да ли Вам је познат уопште надимак "Аркан", да ли је неко био називан Арканом у тој вашој јединици?

Сведок Никола Рудан: Нешто се не сећам, искрено, да се сјећам не сјећам се тога. А Симу знам као спортског радника, а да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је он био некад, икад ослловљаван као Аркан?

Сведок Никола Рудан: Ма откуда, какви, сви Симо, Симо, Симица, било је и Симица, није само Симо, било је и Симица. Какав црни Аркан.

Адвокат Вићентије Даријевић: Каква је била конфигурација терена тамо где сте били?

Сведок Никола Рудан: Где? На Јахорини?

Адвокат Вићентије Даријевић: Ту на том путу.

Сведок Никола Рудан: Па кривудавао, кривудавао, тужно ми је, јадно ми је, све ми је то кад вратим филм.

Адвокат Вићентије Даријевић: Судија Вас је конкретно питала да ли сте чули пуцње односно....

Сведок Никола Рудан: Како нисам чуо пуцње човече, па био сам на ратишту, нисам био...

Председник већа: Молим Вас, немојте тако да одговарате.

Сведок Никола Рудан: Извињавам се.

Председник већа: Немате потребе за тим, дакле пита Вас бранилац лепо да ли сте чули пуцњеве, реците јесам, нисам.

Сведок Никола Рудан: Добро, извињавам се.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли сте могли да определите из ког правца долазе пуцњи?

Председник већа: Питала сам и то браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Питали сте конкретно, рекли сте из правца Братунца, а ја питам да ли он може уопште да определи из ког су правца били пуцњи.

Председник већа: Каква је сад разлика?

Адвокат Вићентије Даријевић: Разлика је што сте Ви већ њега кроз питања навели из Братунца да ли су долазили пуцњи.

Председник већа: Не, ја нисам навела, ја сам питала да ли је чуо из Братунца. Ви можете да га питате, ево, да ли је чуо из правца...

Адвокат Вићентије Даријевић: Не, ја га питам да ли може уопште да определи из ког правца су долазили пуцњи.

Сведок Никола Рудан: Па не могу, како могу да одредим, нисам ја, пуцало се.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, хвала. И само још једно питање везано за, да ли се сећате места где сте били, та школа коју Ви помињете, да ли се сећате у ком месту је била та школа?

Сведок Никола Рудан: Не знам, не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Не можете да определите ком је месту близу тачно?

Сведок Никола Рудан: Па близу је ту Коњевић Пољу, напред ту мало горе, што каже, колико се ја кроз маглу сјећам. Не могу, искрено да вам кажем, то је био мрак, немам појма.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се можда сећате места Бјеловац?

Сведок Никола Рудан: Не знам искрено да кажем, ја мислим да јесте било, сад кроз маглу, не могу, нисам био скоро тамо доле, само знам за то Коњевић Поље.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је могуће да је та школа била у Бјеловцу?

Сведок Никола Рудан: Могуће. Има Коњевић Поље, тамо, и онда кад сам ишао тамо, враћао сам се, могуће је, има тамо после иде се, тамо кад се иде у Србију има та Дрињача, како се зове тамо, то знам, кроз маглу што каже.

Председник већа: Браниоче, не можете да наводите на одговор. То сам Вас пустила, није проблем, зато што су се о томе сви изјашњавали и сви су рекли да је била школа у Бјеловцу, а покушајте да...

Адвокат Вићентије Даријевић: Хоћу да и нама и вама олакшам и убрзам, ето само то.

Председник већа: Немојте Ви нама олакшавати, Ви поставите питање сведоку.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Можете ли нам рећи тада кад сте рекли да сте виђали Миливоја Батиницу на том путу, кад кажете виђали, да ли сте га видели једанпут, двапут или је то било учестало, да ли се он удаљавао на неку дужу релацију од тог пута где сте га виђали или је био ту како Ви кажете вртео се?

Сведок Никола Рудан: Па ту се вртио, ето шта сад да вам кажем, вртио се као и сви што су се вртили, знате како је, вртите се, једва чекате да се то заврши и да идете кући, ето кратко, јасно.

Адвокат Вићентије Даријевић: Када сте говорили да су се предавала нека лица из брда, дакле мушкарци који су имали униформе доле, а рекли сте било је вруће....

Председник већа: Тужиоче,можете ли тише, ометате браниоца у постављању питања. Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Били су голи до паса, кажете била је врућина, да ли се сећате да ли су та лица имала код себе нешто од оружја?

Сведок Никола Рудан: Па колико ја знам нису имали, овде код мене, на мом, где су мене, ту нису имали. Код мене нису имали.

Адвокат Вићентије Даријевић: А кажите ми, кажете били су припадници Војске Републике Српске који су возили те камионе. Да ли се можда сећате да ли су ти припадници били, припадници ваше јединице са Јахорине или неке друге?

Сведок Никола Рудан: Неке друге, неке друге.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ја бих само још једно питање. Овде се Миливоју Батиници ставља на терет да је извршио неке инкриминисане радње попут убиства цивила, ратних заробљеника, имајући у виду да сте га познавали, да сте све време били тамо, да ли Ви имате нека сазнања о томе, да ли Вам је он икада причао о томе, да ли сте чули од неког другог?

Сведок Никола Рудан: Ма нема, какви, ништа. Нисмо уопште, та тема уопште није била, кажем, није уопште била та тема. Била је тема та мени чоколада, њима те покер, карте, цигаре, да се то заврши да идемо кући и ако може неко пиво да се избоксује, то је била тема и да опросте, жене је била тема.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је понашање Миливоја Батиница, да не буде сугестивно. Какво је било понашање Миливоја Батинице пре тог критичног догађаја односно тих критичних догађаја обезбеђења пута и након догађаја обезбеђења пута? Да ли је имао промену у понашању?

Сведок Никола Рудан: Није, није, имао је енергију и волим људе који имају енергију.

Председник већа: Шта мислите кад кажете да је имао енергију?

Сведок Никола Рудан: Па знате како је, позитиван, за разлику од других није био негативан, разумијете, значи није куко, ови су други кукали да једва чека да побегне, фрка, трка, увек је била нека спорстка зајебанција, нека прича, кад смо се виђали, нисмо нешто пуно причали, али кад причамо углавном је била тема о спорту.

Председник већа: Без обзира што је он ту принудно доведен он није показивао да је незадовољан?

Сведок Никола Рудан: Није, није.

Председник већа: Добро. Изволите даље браниоче.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала. Реците ми ако се сећате када сте после отишли са Јахорине да ли се сећате где је Миливоје Батиница отишао?

Сведок Никола Рудан: Не знам, нити ме интересује, ја сам ишао у Добрињу, само су рекли: улазиш. Не знам, био је неки ауто, ови су остали, ја сам отишао доле, рекох: не могу ја, нећу, идем ја доле, ту ми је близу пошто сам живео у Вогошћи, ја ћу ићи на Добрињу 4, он каже: добро, може, и уопште не знам ко је био, био је неки возач и још неки не знам ко је тај, знам био је низак овако неки цудиста, он је ја мислим био старешина, био је обуку (**неразумљиво ..03.20.17...**) био сам у Добрињи 4, неки ме прихватио, неки знам тај неки деда био Лука и био сам ту запамтио Салета, зато што род дође са једним мојим комшијом и био сам до краја рата на Добрињи 4, а да. У Добрињи 4 у некој згради сам био.

Адвокат Вићентије Даријевић: Ви сте рекли у Вашем сада данашњем исказу да су биле чете тамо?

Сведок Никола Рудан: Да.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли можда знате колико је било подјединица односно водова у тим четама?

Сведок Никола Рудан: Мислим четири да је било, сад колико знам, не знам, нисам ја ту, слабо сам...

Председник већа: Чеге четири?

Сведок Никола Рудан: Четири вода, ја мислим четири вода.

Председник већа: Укупно или свака чета?

Сведок Никола Рудан: Ја мислим свака чета, слагаћу вас, сад искрено, ја сам само био 11 дана на обуци. Ја ту нисам ту, мене нешто, рекао сам, није ме интересовала та војна терминологија. Више ме интересовале чоколаде и неке друге ствари.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате у којој је можда Миливоје Батиница био чети?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је био у истој чети где и Ви?

Сведок Никола Рудан: Не знам, да кажем да знам, не знам. Ја мислим да јесте, сад да вам лажем, не знам. Углавном били смо ту.

Председник већа: Због чега мислите да јесте?

Сведок Никола Рудан: Био је близу мене, на пример, колико ја сад ту, није далеко био од мене, претпоставка да је ту, чим смо, тако ја бар мислим.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Имајући у виду да сте били на некој временској дистанци преко 20 година па бих Вас питао на ове околности које сте навели на посебно питање председника судског већа односно председнице судског већа да ли је конкретно кад су, кажете предавале су се и жене и да ли сам ја разумео и деца, је ли тако?

Сведок Никола Рудан: Па да, било је уопште лудило.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да. Е сад, да ли дозвољавате могућност односно да ти догађаји о којима говорите и помињете жене и децу, да ли се то можда дешавало на неком другом месту, а не ту на том путу? Да ли дозвољавате, имајући у виду да су сви сведоци који су навели нико од њих није навео ову чињеницу, просто морам то да Вам предочим, имам права на то, тако да Вас питам на те околности. Да ли дозвољавате да се то дешавало ван овог пута односно конкретно на неком другом месту кад се говори о предаји деце и жена?

Сведок Никола Рудан: Па ја не знам, не знам, ја мислим један дан сам видио ту жену и дјecu, колико ја знам, кроз маглу, а онда је било кажем ти су били углавном мушкарци ти.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли дозвољавате да је то било можда дан пре тога?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Председник већа: Браниоче, већ сте прешли праг толеранције, мислим да не може питање у том смеру, не можете наводити сведока на одговор, сведок је Ваш предлог, није унакрсно испитивање. Можете конкретно.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро. Да ли је то можда било дан пре тога?

Председник већа: Не можете, не дозвољавам одговор на ово питање. Можете следеће.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли се сећате од та три дана, кажете да сте били на терену, ког дана је дошло до предаје мушкараца?

Сведок Никола Рудан: То одозго, са брда?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, одозго што сте рекли.

Сведок Никола Рудан: Нон стоп је било мање више, што каже, колико се ја сјећам, кроз маглу.

Адвокат Вићентије Даријевић: А од та три дана кад је дошло до предаје жена и деце?

Сведок Никола Рудан: Ја мислим да је у прве дане то било, колико ја знам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Хвала.

Председник већа: Да ли је било након тога?

Сведок Никола Рудан: Не,не. Само тад је било, колико знам, колико ја знам, нешто није било много жена и дјеце, колико ја кроз маглу се сјећам, углавном су били мушки, колико ја сјећам се.

Председник већа: Тога дана, значи једног дана је било само предавање и тога дана су се само мушкарци предавали?

Сведок Никола Рудан: Да. Нешто није било нешто пуно жена, колико се ја сјећам.

Адвокат Вићентије Даријевић: Само још једно питање. Ви сте помињали плаве панцире. Какви су то били плави панцири?

Сведок Никола Рудан: Па то су били неки, не знам ни ја, неки лагани плави панцири.

Адвокат Вићентије Даријевић: И само још једно питање. Од личног наоружања шта сте Ви дужили?

Сведок Никола Рудан: Аутоматску пушку.

Адвокат Вићентије Даријевић: Да ли је то било оружје које сте само Ви имали?

Сведок Никола Рудан: Па сви смо имали колико ја знам, само неко је имао дрвени кундак, неко није имао дрвени кундак.

Адвокат Вићентије Даријевић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да ли оптужени Батиница има питање? Нема. Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Осумњичени Голијанин. Поставио бих једно питање и да се мало расчисти ситуација око тог што је господин питао сведока у вези те предаје жена и дјеце. Пошто је прошло много година, имам осећај...

Председник већа: Који оптужени је питао сведока? Шта сте рекли?

Адвокат Вићентије Даријевић: Бранилац.

Председник већа: Бранилац. Мислите на питање браниоца, изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Имам осећај да свједок нема баш добру меморију памћења.

Председник већа: Молим Вас, Голијанин. Нисте Ви овде да оцењујете валидност исказа овог сведока, то ће чинити суд када буде оцењивао све доказе. Ви сада можете у овој фази само да поставите питања сведоку.

Оптужени Алекса Голијанин: Судија, ја нисам вјешт за постављање питања, бојим се да не погријешим да не поставим сугестивно, да ме опет не...

Председник већа: Нека учини Ваш бранилац то за Вас.

Оптужени Алекса Голијанин: Онда бих Вас молио минут са браниоцем.

Председник већа: Не можете да се договарате око постављања питања.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ми он формулише, ја ћу погријешити.

Председник већа: Не може, закон не дозвољава. Молим Вас, немојте да Вас кажњавам због нарушавања реда у судници, сви знате како треба да се понаша. После овог иступа да не кажем испада адвоката Петронијевића заиста није потребно више да се ремети ред. Немојте тако да ме гледате Бобот, заиста није примерено што је изашао, а нема заменичко пуномоћје у спису. Имате Ви, а ни Ви нисте дошли.

Адвокат Крсто Бобот: Судија, ако дозволите пошто сте ме прозвали? Ја нисам имао договор са колегом Петронијевићем уопште да ја њега данас мењам.

Председник већа: Ви имате заменичко пуномоћје у спису адвоката Петронијевића.

Адвокат Крсто Бобот: Да, али не значи то да ја због тог заменичког пуномоћја морам сваки пут да будем у судници кад он није у судници.

Председник већа: Да, али то заменичко пуномоћје Вас овлашћује да можете да га мењате.

Адвокат Крсто Бобот: Да, али није био договор да га ја данас мењам, пошто сам ја данас имао обавезу службену.

Председник већа: Па онда је још некоректније с његове стране. Седите. Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Па питао бих да ли је тај први дан била предаја жена, дјеце или су они били можда већ на неком мјесту па смо ми дошли ту гдје су они били?

Сведок Никола Рудан: Не, ја само знам нешто мало је било, није било то, само први дан, нека тако испала жена, видео сам неку ту жену, нешто колико мало ту неке жене и дјеца. Није нешто пуно било, можда 10-15, тако се потрефило, колико ја видим, није било више, није више било жена. Е, то је то. Није уопште било жена, дјеце, не знам откуд су они ту, колико ја нешто кроз маглу, не могу да сам сигуран у то.

Оптужени Алекса Голијанин: Ово је веома важно што Вас питам.

Сведок Никола Рудан: Добро, извињавам се. Не знам, кажем, не могу...

Председник већа: Голијанин, немојте вршити притисак на сведока. Да ли је важно или није важно не можете на такав начин. Ако је Вама важно не можемо на силу да натерамо сведока да се изјасни како Вама одговора. Лепо поставите питање, он ће Вам дати одговор.

Оптужени Алекса Голијанин: Покушавам да му освјежим памћење.

Сведок Никола Рудан: Не могу што каже да кажем, ја кроз маглу кажем.

Оптужени Алекса Голијанин: Да не прича без везе небулозе и неке глупости.

Председник већа: Да му освежите Ви памћење?

Оптужени Алекса Голијанин: Да.

Председник већа: Немојте то чинити више него поставите питања.

Сведок Никола Рудан: Не могу да се сјетим.

Оптужени Алекса Голијанин: Поставио сам, нисам сигуран да ли га разумијем. Гдје је то било, да ли је то било у Поточарима или на путној комуникацији?

Председник већа: Ево лепо сте сада поставили питање. Да ли су те жене и деца били у Поточарима или је то било тамо на том путу?

Сведок Никола Рудан: Тамо, не на путу, тамо у Поточарима, сад кроз маглу.

Председник већа: У Поточарима?

Сведок Никола Рудан: Да.

Оптужени Алекса Голијанин: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Можете се вратити на Ваше место. Када се постави право питање добије се и прави одговор. Да ли од осталих бранилаца има неко питања? Од осталих оптужених? Тужиоци?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Заменик тужиоца Бруно Векарић. Били сте 11 дана на обуци кажете. Ко Вам је био инструктор, је л` се сећате?

Сведок Никола Рудан: Верујеш да не знам. Знам да је био неки јачи мало човјек. Знам да је горе Сашу и Тому Ковача знам да је долазио.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Томо Ковач Вам је био инструктор?

Сведок Никола Рудан: Не, долазио је, долазио је Томо Ковач.

Председник већа: Само моменат. Кажете Томо Ковач долазио. Одакле је долазио?

Сведок Никола Рудан: Немам појма, био је ту, једном је био, тога се сјећам, њега се сјећам.

Председник већа: Једном је био?

Сведок Никола Рудан: Једном је био.

Председник већа: Добро. А да ли је био још неко присутан од овде присутних оптужених?

Сведок Никола Рудан: Где?

Председник већа: Као инструктор.

Сведок Никола Рудан: Ових овде мислите иза мене? Није, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да ли знате неко име, ко вас је обучавао 11 дана?

Сведок Никола Рудан: Ја мислим, све су били неки надимци колико ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Који надимци?

Сведок Никола Рудан: Не могу се сјетити, само знам да сви смо били по неким надимцима. А није ме ни интересовало, кажем, једва сам чекао да се то заврши и да идем кући. Тому Ковача знам и Горана Сарића, то знам да је био, једно постројавање, то знам.

Председник већа: А како знате баш њих?

Сведок Никола Рудан: Не знам, њега сам то запамтио зато што је маркантан, то сам запамтио.

Председник већа: Ко је био маркантан?

Сведок Никола Рудан: Овај Горан Сарић, он је баш, баш био.

Председник већа: А зашто сте овог другог упамтили, обзиром да се не сећате свог старешине?

Сведок Никола Рудан: Којег? Тому Ковача?

Председник већа: Да.

Сведок Никола Рудан: Како не бих знао Тому Ковача. Тому Ковача сам запамтио зато што је било то велико, што каже: ево долази Тома Ковач. То сам запамтио, њега јесам запамтио. Ове друге, нису ме интересовали...

Председник већа: Зато што је био на високој функцији?

Сведок Никола Рудан: Да, е па зато кажем, зато што је долазило неко јаче обезбеђење за њега, њега сам се сјетио.

Председник већа: А да ли се сећате Томислава Крстовића?

Сведок Никола Рудан: Немам појма.

Председник већа: Немате појма, добро. Изволите даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: На ком сте нивоу спавали на Јахорини?

Сведок Никола Рудан: Хотел "Јахорини", на првом или другом спрату, то не знам, да искрено кажем. Сад први или други спрат слагаћу вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: На ком, на првом или другом?

Сведок Никола Рудан: Па не могу се то сјетити, да ли на првом или на другом, само знам да је хотел "Јахорина" ту горе где се пење горе, да сам био ту у том хотелу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Када су вас распоредили на тај задатак где сте ишли три дана, јесте ли спавали неку ноћ у школи или сте све време били на терену?

Сведок Никола Рудан: На терену бога ми.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Значи нисте се враћали у школу?

Сведок Никола Рудан: Ја не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А кажите ми кад сте били на том путу према Сребреници дакле и Батиница је био са Вама на том путу рекли сте да сте се мували...?

Сведок Никола Рудан: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Значи све време је он био на том путу према Сребреници са Вама?

Сведок Никола Рудан: Па мање више да, ту смо се мували, што каже.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ја ћу опет да се вратим на ове жене и децу и ово што сте као прецизирали одговор, али сте тако описали да су ишли низ пут и упутили даље?

Сведок Никола Рудан: Не, не, не, не могу то да кажем, може две, три, ја мислим...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Је л` било на путу две, три жене?

Сведок Никола Рудан: Не знам. То кажем, сад да...(неразумљиво 03.31.17..) И ако је било можда је једна била, немам појма.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: У Поточарима колико је било једна, две, три?

Сведок Никола Рудан: Немам појма, искрено да кажем. Углавном ја сам био ту на теренима и готово.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Јесте ли били у Поточарима?

Сведок Никола Рудан: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Нисте били у Поточарима?

Сведок Никола Рудан: Можда сам био, а не знам како се зове тај дио.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Сад сте нам рекли да сте били у Поточарима.

Сведок Никола Рудан: Ја мислим да јесам, ту не могу да грешим душу.

Председник већа: Само моменат. Кажете нисам, јесам. Ајмо да разјаснимо. Да ли сте били у Поточарима или нисте били?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Председник већа: Не знате да ли сте били?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Председник већа: Добро, и то је одговор. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Дакле, не знате да ли сте били у Поточарима?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Мало пре сте рекли да мислите да је то било у Поточарима.

Сведок Никола Рудан: Не знам, не знам кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ту где сте били колико сте жена и деце видели?

Сведок Никола Рудан: Где?

Председник већа: Питала сам тужиоце, рекао је не много.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Желим да питам само ако сте били у Поточарима?

Сведок Никола Рудан: Не знам, не знам кажем, био сам углавном ту на путу сам био.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: По изјавама бројних сведока тамо је била маса народа, дакле није једна, две или три жене.

Сведок Никола Рудан: Ја сам углавном био овде, кажем, они су ишли тамо. Ја сам углавном ту био.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Јесте ли видели ту масу народа, јесте ли имали неки задатак да обезбеђујете?

Сведок Никола Рудан: Углавном сам поред пута био. Покрај пута био ми је задатак, а да. Они су ишли кажем, углавном сам ја ту био.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ја ту не препознајем Поточаре, извините на коментару.

А кажите ми када сте први пут чули за злочин у хангару Кравица?

Сведок Никола Рудан: Немам појма, то ваљда тек после десет година када сам читао у новинама.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да ли сте чули док сте били на терену за неки инцидент?

Сведок Никола Рудан: Не. Једино овај што је можда дечко био неки изгубио главу, нешто кроз маглу сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Како мислите изгубио главу?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, или нека била бачена бомба, немам појма, кроз маглу, све то кроз маглу ми је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ко је бацио бомбу?

Сведок Никола Рудан: Па ја мислим неки, неки, не знам...

Председник већа: Јесте ли Ви то видели?

Сведок Никола Рудан: Нисам, само сам чуо неки дечко је био, био је, то сам само чуо.

Председник већа: Само моменат. Да ли сте видели, чули од неког?

Сведок Никола Рудан: Чуо сам каже прошло је нешто каже неки дечко рањен, е само сам то чуо.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Сведок Никола Рудан: Не знам, само прошо, каже неки дечко рањен.

Председник већа: Па да ли је то било у Вашој близини?

Сведок Никола Рудан: Не. Само сам прошао, прошла је та како се зове хитна служба и не знам. Знате како, рекао сам, само ме је интересовало да што пре...

Председник већа: Ви нисте чули експозију бомбе?

Сведок Никола Рудан: Не, не. Нисам чуо, кажем само сам једва чекао да одем одатле и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Је л` се сећате који су то дани били, везано за неки празник или тако нешто?

Сведок Никола Рудан: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Када сте били на том терену?

Сведок Никола Рудан: Не знам, кажем ти, само сам једва чекао да одем, само знам да је било јако топло, мислим јун мјесец.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Не питам какво је било време него је л` се сећате који су датуми то били?

Сведок Никола Рудан: Не знам, не знам, јул мјесец, ја мислим да је јули мјесец био. Само знам да је било јако топло, тога се сјећам. И рекао сам једва сам чекао да одем кући, да се курталишем овога.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро, а реците ми само још да ли је било цивила и како су били ти који су се спуштали са планине?

Сведок Никола Рудан: Углавном кажем били су ти мушки, кажем, углавном мушки се спуштају и готово.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Шта је био Ваш задатак?

Сведок Никола Рудан: Ништа, да их оставимо ту и да их неко, што каже после већ кад набуде, ту буду, мора да буду мирни.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Чекајте, чекајте, где да их оставите?

Сведок Никола Рудан: Па ту поред пута.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Значи силазе бројни мушкарци са планине и ви их остављате ту?

Сведок Никола Рудан: Да, и онда долазе да их покупе, камион и носи их.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Камион их носи? Нисте их упућивали да иду даље?

Сведок Никола Рудан: Не, не, немам ја шта, само будем ту...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Према Коњевић Пољу, то нисте радили?

Сведок Никола Рудан: Не. Ја нисам, ја сам био ту, кажем ти...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да ли је било оружја ту?

Сведок Никола Рудан: Где?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Па да ли је било оружја ту?

Сведок Никола Рудан: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Нису били наоружани?

Сведок Никола Рудан: Не. Овде ови што су се предавали нису.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Нису били наоружани, добро. Немам више питања судија.

Председник већа: Добро. Реците ми само на том месту где сте се налазили да ли је било неких кућа напуштених?

Сведок Никола Рудан: Јесте, јесте.

Председник већа: У Вашој близини?

Сведок Никола Рудан: Па мање више ту, сад одлазе, долазе, јесте, било је ту и полусрушених кућа.

Председник већа: Јесте ли спавали, јесте ли одлазили ту да спавате?

Сведок Никола Рудан: Па јесмо на смјену, јесте.

Председник већа: Добро. За то време док сте ту били и док је била та предаја, како кажете, да ли сте чули да неко позива мегафоном те људе да се предају?

Сведок Никола Рудан: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се тога. Добро. Обзиром да смо исцрпели сва питања за сведока, да нема накнадних питања. Ви сте доставили да захтевате трошкове за долазак на главни претрес. Дошли сте својим возилом је ли тако?

Сведок Никола Рудан: Да.

Председник већа: Нисте приложили рачун на име горива. Одакле сте дошли?

Сведок Никола Рудан: Из Кикинде.

Председник већа: Кикинде. Ви морате да приложите рачун. Ја ћу да донесем решење да се досуђују трошкови поступка, а о њиховој висини ћемо одлучити.

Сведок Никола Рудан: А који рачун, са пумпе? Не разумем, који рачун.

Председник већа: Рачун за гориво.

Сведок Никола Рудан: Па нисам узео рачун, искрено кажем.

Председник већа: Како нисте узели рачун?

Сведок Никола Рудан: Па не знам, не узимам рачуне.

Председник већа: Добро. Ми ћемо израчунати колико је од Кикинде и назад и биће Вам плаћен тај износ. Да ли захтевате накнаду за исхрану?

Сведок Никола Рудан: Не, само то што кажете.

Председник већа: Добро. Према табели коју ми поседујемо, а која је на сајту "Мишелин" од Кикинде до Београда, то је цена аутобуске карте, 2939,00 динара, у оба правца.

Сведок Никола Рудан: Добро.

Председник већа: Гориво плус путарина у оба правца је 2.939, 00 динара. Да ли захтевате да Вам се исплате трошкови на име исхране, за исхрану данас?

Сведок Никола Рудан: Не, само то.

Председник већа: Не тражите. Осим трошкова за гориво нисте имали никаквих трошкова?

Сведок Никола Рудан: Не.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведоку Николи Рудан **одобрава се** накнада трошкова за долазак на данашњи претрес на име горива за возило за долазак из Кикинде до Београда и назад у укупном износу од 2.939,00 динара.

Да ли можемо да отпустимо овог сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Отпушта се из заседања сведок Никола Рудан.

Можете да се удаљите.

Изволите браниоче Бобот.

Сведок Никола Рудан: Могу да идем?

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем, адвокат Крсто Бобот, бранилац оптуженог Батинице Миливоја. Судија ја сам само желео да ставим напомену у вези Ваше претходне констатације, мало сте нас изненадили....

Председник већа: Браниоче, морам да Вам саопштим, можда Вам није познато.

Адвокат Крсто Бобот: Не због заменичког. Не то судија, не због Горана Петронијевића, не, не.

Председник већа: Он је рекао да ћете га Ви мењати, зато сам ја реаговала како јесам, јер је рекао да Ви имате заменичко пуномоћје.

Адвокат Крсто Бобот: Имам заменичко пуномоћје, није спорно, неспоразум између нас двојице очигледно је био, јер сам се ја дуже задржао у Вишем суду, али нисам се због тога јавио.

Председник већа: Добро, превазишли смо то, изволите.

Адвокат Крсто Бобот: Јавио сам се због Ваше констатације око претходног сведока Љубише Јањића, па бих само указао већу да смо сад погледали, постоји и на страници 51 транскрипта са главног претреса од 07. фебруара 2017. године, где је Миливоје Батиница на Ваша питања одговорио да је би у соби са Љубишом Јањићем и све време био са њим. Значи баш конкретно око свих детаља. Само сам то хтео.

Председник већа: Ја сам баш била конкретна. Ја сам рекла на том месту, на путу, није рекао да је био, немојмо сада, има времена када ће се о томе разматрати, евентуално ако буде било потребе за жалбом, то можете у жалби, можете у завршној

речи, суд ће то анализирати у својој пресуди, тако да нема потребе да се то сада расправља.

Ја сам на пар претходних претреса упозорила браниоца оптуженог Алексе Голијанина, који је на припремном рочишту предложио 32 сведока, од којих су испитани Станишић Југослав, за кога је достављена суду адреса и два брата то је касније прецизирано о коме се ради, ми смо њих позвали, они нису дошли на данашњи претрес, али они ће бити позвани следећи пут. Али бранилац адвокат Петронијевић није за остале сведоке доставио адресе, за осталих 29, нити је доставио пресуде у које је захтевао увид на главном претресу. Нисам сада у могућности да га упозорим, али ево оптужени Голијанин, Ви сте чули, да би суд могао да позове ове сведоке, односно да би одлучио о том доказном предлогу Вашег браниоца да се испитају сви ови сведоци који су предложени на припремном рочишту 20.09.2016. године, ви морате да доставите адресе да бисмо их ми нашли. Јер осим имена, а за неке нема чак ни презимена, ми немамо никакве друге податке, бранилац није доставио, тако да ћемо ми покушати да за следећи претрес позовемо сведоке који нису до сада могли да се одазову позиву суда, а за које имамо адресе. Од сведока које су предложени и од стране Тужилаштва нисмо до сада испитали Раденка Ђурковића, који је више пута позиван и није се одазвао позиву суда, као и сведок Томислав Крстовић, а станују на адресама које су познате суду. Сведока Томислава Крстовића предложио је и адвокат Петронијевић. Такође није саслушан ни заштићени сведок "301", који се више пута није одазвао позиву суда, због његовог здравственог стања. Имајући у виду да смо требали да саслушамо и друге сведоке, ми га један период нисмо позивали, али мислим да је потребно позвати и заштићеног сведока. Ја налазим да су заменици тужиоца сагласни. Осим наведених сведока као што вам је познато Церовина Ранко, који је предложен од стране бранилаца оптуженог Батиница Миљивоја, адвоката Вићентија Даријевића, је у Аустрији и може да сведочи од друге половине априла. Ми смо планирали да закажемо главни претрес у марту, тако да Церовина Ранка нећемо звати, али позваћемо ове сведоке предложене од стране Тужилаштва, који до сада нису испитани.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Након извођења свих доказа предвиђених за данашњи претрес, **претрес се одлаже, а наредни претрес се ОДРЕЂУЈЕ ...**

18., 19. или 20. март?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Немојте 18. молим вас, пошто имамо суђење.

Председник већа: Имате претрес. Да ли 19. март може? То је поподне, тада имамо судницу 2,

19. март у 14 и 30, судница број 2,

што је присутнима саопштено уместо позива.

Браниоца адвоката Петронијевића и адвоката Александра Лазаревића нећемо позивати, њих ће обавестити браниоци који их сада замењују као што је то законом прописано.

На претрес позвати сведоке Раденка Ђурковића и Томислава Крстовића, преко надлежних органа БиХ замолним путем, сведока Вељка и Бошка Будимира, пошто су исти изјавили да ће бити присутни у земљи за двадесетак дана и заштићеног сведока под псеудонимом "301" преко полицијских органа Службе за заштиту сведока.

Довршено у 14:09.

Записничар

Председник већа-судија